

**UCHWAŁA NR XIII/90/2015
RADY GMINY TRĄBKI WIELKIE**

z dnia 6 sierpnia 2015 r.

w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu obrębu geodezyjnego Gołębiewo i Postołowo na terenie Gminy Trąbki Wielkie

Na podstawie: art. 20 w związku z art. 14 ust. 8, art. 15, art. 16 ust. 1, art. 17, art. 29 i art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz.U. z 2015 r. poz. 199), rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz.U. nr 164, poz. 1587) i art.18 ust.2, pkt 5 i art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2013r. poz. 594 z późn. zm.).

**Rada Gminy Trąbki Wielkie
uchwala, co następuje:**

**Rozdział 1.
Przepisy ogólne**

§ 1. 1. Stwierdza się, że zapisy planu miejscowego są zgodne ustaleniami „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Trąbki Wielkie”.

2. Uchwala się miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu obrębu geodezyjnego Gołębiewo i Postołowo na terenie Gminy Trąbki Wielkie. Powierzchnia planu wynosi 153,6 ha.

3. Granice planu stanowią:

- 1) od północy granice działek 153/1, 153/2, 152;
- 2) od wschodu granice działek 152,159, 169;
- 3) od południa granice działek 169, 170, 171/1;
- 4) od zachodu granice działek 171/1, 318,153/1.

§ 2. 1. Integralną częścią uchwały jest:

- 1) załącznik nr 1 do uchwały zawierający rysunek planu w skali 1:2000 z uwagi na znaczną powierzchnię opracowania;
- 2) załącznik nr 2 do uchwały zawierający rozstrzygnięcie w sprawie rozpatrzenia uwag do projektu planu;
- 3) załącznik nr 3 do uchwały zawierający rozstrzygnięcie o sposobie realizacji, zapisanych w planie, inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy oraz zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych.

2. Część tekstowa uchwały składa się z następujących rozdziałów:

- 1) Rozdział 1 – Przepisy ogólne;
- 2) Rozdział 2 – Ustalenia szczegółowe dla terenów elementarnych;
- 3) Rozdział 3 – Ochrona gruntów rolnych i leśnych;
- 4) Rozdział 4 – Przepisy końcowe.

§ 3. Na terenie objętym planem obowiązują następujące definicje terminów użytych w planie:

- 1) **nośnik reklamowy** rozumie się przez to nośnik informacji wizualnej w jakiegokolwiek materialnej formie wraz z elementami konstrukcyjnymi zamocowaniami, umieszczony w polu widzenia użytkowników drogi, nie będący znakiem w rozumieniu przepisów o znakach i sygnałach lub znakiem informującym o obiektach użyteczności publicznej ustawionym przez gminę;
 - a) reklama wolnostojąca – należy przez to rozumieć obiekt budowlany przeznaczony do ekspozycji reklam, napisów i elementów dekoracyjnych, także obiekt budowlany sam będący reklamą,

b) reklama wbudowana – należy przez to rozumieć miejsce lub element, nieprzewidziany pierwotnie, umieszczony na obiekcie budowlanym, wykorzystywany do ekspozycji reklam, napisów i elementów dekoracyjnych. Sztyl o powierzchni do 0,3 m² nie jest reklamą wbudowaną;

- 2) **powierzchnia zabudowy** należy przez to rozumieć sumę powierzchni zabudowy budynków i tymczasowych obiektów budowlanych o terminie lokalizacji powyżej 120 dni zlokalizowanych na działce budowlanej;
- 3) **teren elementarny** należy rozumieć, jako obszar wyróżniony na rysunku planu liniami rozgraniczającymi tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania. Cały obszar planu podzielony jest na tereny elementarne. Podział obszaru objętego planem na tereny elementarne jest spójny i rozłączny, co oznacza, że wszystkie części obszaru objętego planem należą do któregoś z terenów elementarnych. Każdy teren elementarny jest oznaczony w tekście i na rysunku planu.
- 4) **zagospodarowanie tymczasowe** należy przez to rozumieć sposób wykorzystania i urządzenia terenu, a także sposób użytkowania obiektu inny niż przeznaczenie terenu, dopuszczone na czas określony tj. do czasu ich zagospodarowania zgodnie z planem, zasady tymczasowego zagospodarowania określają ustalenia planu.

§ 4. W planie określa się:

- 1) przeznaczenie terenu;
- 2) zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego;
- 3) zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu;
- 4) zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej;
- 5) ustalenia dotyczące przestrzeni publicznych;
- 6) parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu;
- 7) sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów;
- 8) zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości;
- 9) szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu;
- 10) ustalenia dla systemów komunikacji, zasady ich modernizacji i rozbudowy, obsługa komunikacyjna terenu;
- 11) ustalenia dla systemów infrastruktury technicznej, zasady ich modernizacji i rozbudowy;
- 12) sposoby i terminy tymczasowego zagospodarowania terenów;
- 13) stawka procentowa służąca naliczaniu opłaty, o której mowa w art. 36 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tzw. opłaty planistycznej).

§ 5. 1. Rysunek planu, stanowiący załącznik nr 1 do uchwały, zawiera następujące oznaczenia:

- 1) granica obszaru objętego miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego;
- 2) linie rozgraniczające tereny elementarne (tereny o różnym przeznaczeniu);
- 3) oznaczenie terenów: sposób oznaczenia terenu elementarnego;
- 4) oznaczenie przeznaczenia terenów:
 - a) ZL – teren lasów,
 - b) ZL/PG – teren lasów, zagospodarowanie tymczasowe - teren górniczy, złoża kruszywa naturalnego;
- 5) szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu: filar ochronny terenu kopalni;
- 6) ustalenia dla systemu komunikacji:
 - a) KD - droga publiczna,

b) proponowany wjazd na teren górniczy.

2. Przebieg linii rozgraniczających dla celów opracowań geodezyjnych należy określać zgodnie z przebiegiem istniejących granic działek. W przypadku przebiegu linii rozgraniczających nie po istniejących granicach działek, należy go określać poprzez odczyt graficzny osi linii z rysunku planu.

Rozdział 2.

Ustalenia szczegółowe dla terenów elementarnych.

§ 6. Ustalenia dla terenu 01.ZL.

- 1) **Przeznaczenie terenu:** teren lasów, dopuszcza się prowadzenie wyłącznie gospodarki leśnej.
- 2) **Zasady ochrony i kształtowania ład przestrzennego:** na całym terenie wyklucza się lokalizacje nośników reklamowych;
- 3) **Zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu:** na terenie planu nie występują obszary i obiekty prawnie chronione zgodnie z ustawą o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004r. (t. j. Dz. U. z 2013 r. poz. 627 z późn. zm.);
- 4) **Zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej:** w granicach terenu objętego planem nie występują obszary i obiekty prawnie chronione na podstawie ustawy z dnia 23.07.2003 r. o ochronie zabytków i opiece na zabytkami (t.j. Dz. U. z 2014 r., poz. 1446);
- 5) **Ustalenia dotyczące przestrzeni publicznych:** nie dotyczy;
- 6) **Ustalenia dotyczące parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu:** ustala się zasady dotyczące podziałów geodezyjnych: minimalna powierzchnia nowo wydzielonych działek: 3000m²;
- 7) **Sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów:** na terenie objętym planem nie występują: tereny narażone na niebezpieczeństwo powodzi oraz obszary narażone na niebezpieczeństwo osuwania się mas ziemnych;
- 8) **Zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości:** dopuszcza się procesy scalania działek, w szczególności, gdy wielkość działki uniemożliwia jej wykorzystanie dla określonych w planie celów i zadań;
- 9) **Szczegółne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu:** na całym terenie zakazuje się lokalizację budynków i tymczasowych obiektów budowlanych;
- 10) **Zasady obsługi komunikacyjnej:** wjazd na teren poprzez drogę oznaczoną, jako 04.KD oraz istniejące drogi zlokalizowane poza obszarem planu;
- 11) **Infrastruktura techniczna:**
 - a) wyklucza się prowadzenie nowej infrastruktury napowietrznej, a sieci infrastruktury podziemnej dopuszcza się tylko w sytuacji nie zmieniającej podstawowego przeznaczenia terenu,
 - b) dopuszcza się realizację infrastruktury z zakresu łączności publicznej, jej realizacja musi być zgodna z przepisami odrębnymi i nie może zmieniać przeznaczenia terenu,
- 12) **Sposoby i terminy tymczasowego zagospodarowania terenów:** wyklucza się lokalizację zagospodarowania tymczasowego;
- 13) **Stawka procentowa :** nie dotyczy, w związku z brakiem wzrostu wartości gruntów.

§ 7. Ustalenia dla terenu 02.ZL.

- 1) **Przeznaczenie terenu:** teren lasów, dopuszcza się prowadzenie wyłącznie gospodarki leśnej.
- 2) **Zasady ochrony i kształtowania ład przestrzennego:** na całym terenie wyklucza się lokalizacje nośników reklamowych;
- 3) **Zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu:** na terenie planu nie występują obszary i obiekty prawnie chronione zgodnie z ustawą o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004r. (t. j. Dz. U. z 2013 r. poz. 627 z późn. zm.);

- 4) **Zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej:** w granicach terenu objętego planem nie występują obszary i obiekty prawnie chronione na podstawie ustawy z dnia 23.07.2003r. o ochronie zabytków i opiece na zabytkami (t.j. Dz. U. z 2014 r., poz. 1446);
- 5) **Ustalenia dotyczące przestrzeni publicznych:** nie dotyczy;
- 6) **Ustalenia dotyczące parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu:** ustala się zasady dotyczące podziałów geodezyjnych: minimalna powierzchnia nowo wydzielonych działek: 3000m²;
- 7) **Sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów:** na terenie objętym planem nie występują: tereny narażone na niebezpieczeństwo powodzi, obszary narażone na niebezpieczeństwo osuwania się mas ziemnych;
- 8) **Zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości:** dopuszcza się procesy scalania działek, w szczególności, gdy wielkość działki uniemożliwia jej wykorzystanie dla określonych w planie celów i zadań;
- 9) **Szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu:** na całym terenie zakazuje się lokalizację budynków i tymczasowych obiektów budowlanych;
- 10) **Zasady obsługi komunikacyjnej:** wjazd na teren poprzez drogę oznaczoną, jako 04.KD oraz istniejące drogi zlokalizowane poza obszarem planu;
- 11) **Infrastruktura techniczna:**
 - a) wyklucza się prowadzenie nowej infrastruktury napowietrznej, a sieci infrastruktury podziemnej dopuszcza się tylko w sytuacji nie zmieniania podstawowego przeznaczenia terenu,
 - b) dopuszcza się realizację infrastruktury z zakresu łączności publicznej, jej realizacja musi być zgodna z przepisami odrębnymi i nie może zmieniać przeznaczenia terenu,
- 12) **Sposoby i terminy tymczasowego zagospodarowania terenów:** wyklucza się lokalizację zagospodarowania tymczasowego;
- 13) **Stawka procentowa :** nie dotyczy, w związku z brakiem wzrostu wartości gruntów.

§ 8. Ustalenia dla terenu 03.ZL/PG.

1) **Przeznaczenie terenu:**

- a) teren lasów,
- b) ustala się następujące zasady zagospodarowania tymczasowego - teren górniczy, złoża kruszywa naturalnego, działalność związana z eksploatacją zgodnie z § 8 pkt 12,

2) **Zasady ochrony i kształtowania ład przestrzennego:**

- a) dopuszcza się lokalizację nośników reklamowych wyłącznie, jako zagospodarowanie tymczasowe i wyłącznie w okresie eksploatacji złoża. Nośnik reklamowy spełnić musi następujące wymogi: wysokość obiektu do 6m, powierzchnia nośnika do 8m²,
- b) obowiązuje zakaz umieszczania reklam emitujących światło,
- c) ogrodzenie działki nie może przekraczać granicy działki oraz linii rozgraniczających dróg,
- d) dopuszcza się ogrodzenia w czasie eksploatacji złoża kruszywa,

3) **Zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu:**

- a) na terenie planu nie występują obszary i obiekty prawnie chronione zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (t. j. Dz. U. z 2013 r. poz. 627 z późn. zm.),
- b) na całym terenie wyklucza się działalność:
 - mogącą spowodować zanieczyszczenie środowiska, tj emisję, która jest szkodliwa dla zdrowia ludzi lub stanu środowiska, powoduje szkodę w dobrach materialnych lub koliduje z innymi, uzasadnionymi sposobami korzystania ze środowiska,
 - wymagającą instalacji mogących powodować przekroczenia standardów jakości środowiska,

- związaną ze stosowaniem substancji stanowiących szczególne zagrożenie dla środowiska,
 - w przypadku awarii powodujących zagrożenie dla życia i zdrowia ludzi,
- c) zasięg uciążliwości dla środowiska działalności gospodarczej, prowadzonej na danym terenie, winien być bezwzględnie ograniczony do granic obszaru, do którego inwestor posiada tytuł prawny,
- d) obowiązuje stosowanie rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych gwarantujących zabezpieczenie przed zanieczyszczeniem warstwy wodonosnej,
- e) zakaz gromadzenia i składowania w wyrobiskach górniczych odpadów innych niż odpady poeksploatacyjne,
- f) na granicach funkcji chronionych muszą być spełnione wszystkie określone przepisami normy. Zastosowane rozwiązania projektowo budowlane muszą zapewniać na granicy planu warunki akustyczne zgodne z obowiązującymi przepisami,
- 4) **Zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej:** w granicach terenu objętego planem nie występują obszary i obiekty prawnie chronione na podstawie ustawy z dnia 23.07.2003 r. o ochronie zabytków i opiece na zabytkami (t.j. Dz. U. z 2014 r., poz. 1446);
- 5) **Ustalenia dotyczące przestrzeni publicznych:** nie dotyczy;
- 6) **Ustalenia dotyczące parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu:**
- a) parametry zagospodarowania terenu, w tym dla tymczasowego zagospodarowania terenu tj. lokalizacji infrastruktury niezbędnej dla wydobycia kruszywa: zakaz lokalizacji zabudowy,
 - b) ustala się zasady dotyczące podziałów geodezyjnych:
 - minimalna powierzchnia nowo wydzielonych działek: 3000m²,
 - dla urządzeń infrastruktury technicznej dopuszcza się wydzielenie działek o powierzchni wynikającej z potrzeb tj. mniejszych, niż wynika to z ustaleń,
- 7) **Sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów:**
- a) na obszarze objętym planem występują złoża kopalin pospolitych – kruszywa naturalnego,
 - b) ustalenia dla filaru ochronnego:
 - wyznacza się filar ochronny oznaczony na rysunku planu zgodnie z przepisami odrębnymi o szerokościach 30 m zgodnie z rysunkiem planu,
 - filar wyznacza się w celu ochrony przyległych gruntów leśnych i rolnych oraz drogi wewnętrznej
 - w granicach filara wyklucza się wszelką działalność związaną z wydobyciem kruszywa oraz prac ziemnych związanych z eksploatacją złoża, w tym w szczególności wykonywania skarp,
 - dopuszcza się gromadzenie i składowanie odpadów po eksploatacyjnych,
 - c) na terenie objętym planem nie występują: tereny narażone na niebezpieczeństwo powodzi, obszary narażone na niebezpieczeństwo osuwania się mas ziemnych,
- 8) **Zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości:**
- a) plan nie uruchamia procedury scalenia i podziału nieruchomości zgodnie z przepisami odrębnymi,
 - b) dopuszcza się procesy scalania działek, w szczególności, gdy wielkość działki uniemożliwia jej wykorzystanie dla określonych w planie celów i zadań,
- 9) **Szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu:** na całym terenie dopuszcza się lokalizację tymczasowych obiektów budowlanych związanych wyłącznie z eksploatacją kruszywa, a ostatecznym terminem ich likwidacji jest zakończenie eksploatacji;
- 10) **Zasady obsługi komunikacyjnej:**

- a) wjazd na teren górniczy jedynie w miejscu oznaczonym symbolem na rysunku planu poprzez działkę nr 18/10 z drogi położonej poza granicami opracowania przebiegającej wzdłuż działki nr 44 wg ewidencji gruntów,
- b) dla obsługi gospodarki leśnej wjazd drogą oznaczoną jako 04.KD oraz poprzez istniejące drogi zlokalizowane poza obszarem opracowania,
- c) dopuszcza się budowę dróg wewnętrznych i innych urządzeń służących do eksploatacji złoża,
- d) wskaźniki zaspokojenia potrzeb parkingowych: nie dotyczy,

11) Infrastruktura techniczna:

- a) wyklucza się prowadzenie nowej infrastruktury napowietrznej poza infrastrukturą służącą eksploatacji złoża i wyłącznie na czas związany z eksploatacją,
- b) sieci infrastruktury podziemnej dopuszcza się tylko w sytuacji nie zmieniania podstawowego przeznaczenia terenu,
- c) zaopatrzenie w wodę: dopuszcza się korzystanie z indywidualnego ujęcia wody zgodnie z przepisami odrębnymi dla terenów wydobywania kruszywa,
- d) odprowadzenie ścieków:
 - ścieki z terenów eksploatacji (PG) należy oczyszczać na własnych urządzeniach podczyszczających stosownie do wymogów obowiązujących, w tym zakresie norm,
 - wyklucza się zrzut ścieków sanitarnych, przemysłowych, technicznych i innych do gruntu i wód powierzchniowych, ograniczenie nie dotyczy wód wykorzystywanych do płukania i frakcjonowania pozyskanego ze złoża kruszywa,
- e) odprowadzenie wód deszczowych:
 - odprowadzenie wód opadowych odbywa się do istniejących rowów melioracyjnych i naturalnych i sztucznych zbiorników wodnych w jej zlewni – powierzchniowych,
 - wody opadowe i roztopowe z powierzchni szczelnych z terenów komunikacji drogowej, z powierzchni placów utwardzonych związanych z wydobywaniem kruszywa oraz terenów o innym użytkowaniu powodującym zanieczyszczenie wód opadowych – przed odprowadzeniem do gruntu i wód powierzchniowych wymagają oczyszczenia zgodnie z obowiązującymi przepisami,
 - dla terenów eksploatacji kruszywa dopuszcza się lokalizację indywidualnych systemów oczyszczania wód opadowych i roztopowych na działce inwestora,
- f) energia elektryczna: zaopatrzenie w energię elektryczną będzie się odbywać z istniejących sieci zlokalizowanych poza planem,
- g) energia cieplna: z nisko emisyjnych lub nie emisyjnych źródeł indywidualnych;
- h) usuwanie odpadów: obowiązuje utylizacja odpadów stałych poza terenem objętym planem, z zaleceniem segregacji odpadów zgodnie z zasadami przyjętym na terenie Gminy Trąbki Wielkie;
- i) dopuszcza się realizację infrastruktury z zakresu łączności publicznej, jej realizacja musi być zgodna z przepisami odrębnymi i nie może zmieniać przeznaczenia terenu.

12) Sposoby i terminy tymczasowego zagospodarowania terenów:

- a) dopuszcza się lokalizację zagospodarowania tymczasowego i ustala się:
 - powierzchnią eksploatację kopalni na warunkach określonych w koncesji wydobywczej, jako zagospodarowanie tymczasowe w granicach całego terenu elementarnego 03.ZL/PG,
 - dla terenów po eksploatacyjnych rekultywację terenów powyrobowiskowych pod funkcje leśną przy wykorzystaniu gatunków odpowiednich siedliskowo,
 - dopuszcza się rekultywację terenów powyrobowiskowych pod zbiornik wodny,

b) wyklucza się lokalizację: innych funkcji i zagospodarowania nie związanego z eksploatacją kruszywa naturalnego i zagospodarowania innego niż związanego z rekultywacją terenów powyrobiskowych zgodnie z ustaleniami planu,

c) funkcjonowanie infrastruktury związanej z wydobyciem kruszywa dopuszcza się do czasu wyczerpania złoża,

d) dopuszcza się dotychczasowy sposób użytkowania terenu, tj las,

13) **Stawka procentowa** : ustala się stawkę procentową służącą naliczaniu opłaty, o której mowa w art. 36 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w wysokości: 30% dla całego terenu 03.ZL/PG.

§ 9. Ustalenia dla terenu 04.KD

1) **Przeznaczenie terenu:** droga publiczna - powiatowa.

2) **Parametry, wyposażenie i dostępność:**

a) szerokość w istniejących liniach rozgraniczających zgodnie z rysunkiem planu;

a) elementy wyposażenia: dopuszcza się urządzenie, jako ciąg pieszo jezdny.

3) **Zasady kształtowania przestrzeni publicznych:**

a) obiekty małej architektury: dopuszcza się;

b) nośniki reklamowe: zakaz lokalizacji;

c) tymczasowe obiekty usługowo-handlowe: zakaz sytuowania;

d) urządzenia techniczne: wyłącznie w sytuacji nie zmieniania użytku i klasy gruntu.

4) **Sposoby i terminy tymczasowego zagospodarowania terenu:** obowiązuje zakaz lokalizacji zagospodarowania tymczasowego.

5) **Stawka procentowa:** nie ustala się, w związku z brakiem wzrostu wartości gruntów.

Rozdział 3.

Ochrona gruntów rolnych i leśnych

§ 10. Zgodnie z art. 7 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 1205 z późn. zm.) na cele nieleśne przeznacza się 13,16 ha na mocy decyzji Minister Środowiska nr ZS-W-2120-194-2/2012 z dnia 03.01.2013 r.

Rozdział 4.

Przepisy końcowe

§ 11. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

Przewodniczący Rady Gminy

Zbigniew Leszczyński

Uzasadnienie

do Uchwały Nr XIII/90/2015 Rady Gminy Trąbki Wielkie z dnia 6 sierpnia 2015 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu obrębu geodezyjnego Gołębiewo i Postołowo na terenie Gminy Trąbki Wielkie.

Przedmiotem opracowania jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego w granicach określonych uchwałą nr 13/II/2011 z dnia 28 lutego 2011 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu obrębu geodezyjnego Gołębiewo i Postołowo na terenie Gminy Trąbki Wielkie.

Granice terenu objętego niniejszym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego obejmują obszar o powierzchni około 153,6 ha. Zgodnie z ewidencją gruntów, obszar planu w całości stanowi las, będący własnością Skarbu Państwa w zarządzie Lasów Państwowych Nadleśnictwa Kolbudy.

Celem planu jest wyznaczenie obszaru dopuszczalnej eksploatacji kruszywa naturalnego oraz wskazanie kierunków przywrócenia gospodarki leśnej, jako głównego zadania rekultywacji terenu poeksploatacyjnego. W planie obszar o powierzchni 13,16 ha wyznaczono jako teren i obszar górniczy, na którym możliwe będzie wydobywanie kruszywa, pozostała część, czyli ok. 140 ha pozostaje jako lasy bez możliwości eksploatacji kruszywa.

Zasięg obszarowy planu znajduje się, zgodnie ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Trąbki Wielkie, zwanym dalej „Studium” w wydzielonej strefie Ls, którą określono m.in. jako leśną, w znacznym oddaleniu od terenów istniejącej i przewidywanej do rozwoju zabudowy, wg kierunków Studium.

Obszar planu w Studium bezpośrednio położony jest w podstrefie A3, o której mówi się m.in., że jest to strefa: „rolna południowa określona, jako teren o dużym udziale gleb dobrych, a złoża kruszywa zlokalizowane są tutaj głównie na terenach leśnych.

W Studium, jako jeden z przewidzianych sposobów zagospodarowania tego terenu, wymienia się: „możliwość przeznaczenia terenów leśnych i rolnych pod eksploatację kruszywa po uzyskaniu stosownych pozwoleń”.

W związku z obawami Wójta Gminy oraz członków Rady Gminy Trąbki Wielkie co do prawidłowej eksploatacji i późniejszej likwidacji zakładu górniczego, jaki firma CEMEX Polska Sp. z o.o. ma zamiar stworzyć na terenie Gminy Trąbki Wielkie, w przypadku uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, firma CEMEX zobowiązała się do zainstalowania kamer monitorujących wyrobisko. Obraz z kamer będzie dostępny dla wszystkich zainteresowanych on-line na stronie internetowej. Adres strony zostanie podany na miesiąc przed jej zainstalowaniem. Kamery zostaną zainstalowane na okres od pierwszego dnia eksploatacji do ostatniego dnia zakończenia rekultywacji.

Ponadto firma CEMEX zobowiązała się do udzielenia dodatkowego, ponad wynikającego z ustawy Prawo geologiczne i górnicze, zabezpieczenia w postaci gwarancji bankowej na kwotę 500 tys. zł. Gwarancja bankowa byłaby uruchamiana bezwarunkowo przez Bank na każde żądanie Gminy w sytuacji:

- niewłaściwego wykonania rekultywacji,
- nie przeprowadzenia rekultywacji w okresie przewidzianym prawem lub decyzją,
- braku naprawy szkód w środowisku naturalnym na terenie Gminy powstałych w związku z eksploatacją Zakładu oraz jego ruchem, w tym w szczególności usunięcia substancji niebezpiecznych.

Dodatkowo Wójt Gminy Trąbki Wielkie zwrócił się do Dyrektora Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku – Pani Lidii Król o szczególny nadzór nad wszystkimi funkcjonującymi na terenie Gminy Trąbki Wielkie żwirowniami, w tym również żwirowni eksploatowanej przez firmę CEMEX, w przypadku jej powstania.

Projekt planu został zaopiniowany pozytywnie m.in. przez:

- Nadleśnictwo Kolbudy,
- Wojewodę Pomorskiego,
- Zarząd Województwa Pomorskiego,
- Zarząd Powiatu Gdańskiego,

- Muzeum Archeologiczne w Gdańsku,
- Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Delegatura w Gdańsku,
- Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Gdańsku,
- Energa Operator S.A.
- Wojewódzki Sztab Wojskowy w Gdańsku.

Dnia 03.01.2013r. Minister Środowiska decyzją znak: ZS-W-2120-194-2/2012 wyraził zgodę na przeznaczenie na cele nierolnicze i nieleśne w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu geodezyjnego Gołębiewo i Postołowo na terenie Gminy Trąbki Wielkie ok. 13,16 ha gruntów leśnych Skarbu Państwa w zarządzie Lasów Państwowych Nadleśnictwa Kolbudy.

W sytuacji uruchomienia zwirowni w części określonej w planie, wpływ do budżetu Gminy Trąbki Wielkie, z tytułu uiszczanych podatków od nieruchomości, szacuje się na poziomie:

Opis	Rok 1	Rok 2	Rok 3	Rok 4	Rok 5	Łącznie
Czynnie zajmowana powierzchnia [ha]	5	9,5	13,16	9	4,5	
Wielkość eksploatacji [ton]	0	550 000	550 000	550 000	0	1 650 000
Wpływy z tytułu opłaty eksploatacyjnej [zł]	0	188 100	188 100	188 100	0	564 300
Wpływy z tytułu podatku od nieruchomości [zł]	45 000	85 500	118 440	81 000	40 500	370 440
Łączne wpływy do budżetu Gminy [zł]	45 000	273 600	306 540	269 100	40 500	934 740

Szacunku dokonano na podstawie:

- Uchwały Nr 109/XIV/2014 Rady Gminy Trąbki Wielkie z dnia 4 listopada 2014r. W sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości
- Obwieszczenia Ministra Środowiska z dnia 8 sierpnia 2014r. W sprawie stawek opłat na rok 2015 z zakresu Prawa geologicznego i górniczego (Monitor Polski z 2014r. poz. 705).

MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO DLA FRAGMENTU OBRĘBU GEODEZYJNEGO GOŁĘBIEWO I POSTOŁOWO NA TERENIE GMINY TRĄBKÓW WIELKI

ZAŁĄCZNIK NR 1 DO UCHWAŁY NR XIII/90/2015 RADY GMINY TRĄBKÓW WIELKI Z DNIA 06 SIERPNIA 2015 R

SKALA 1:2000

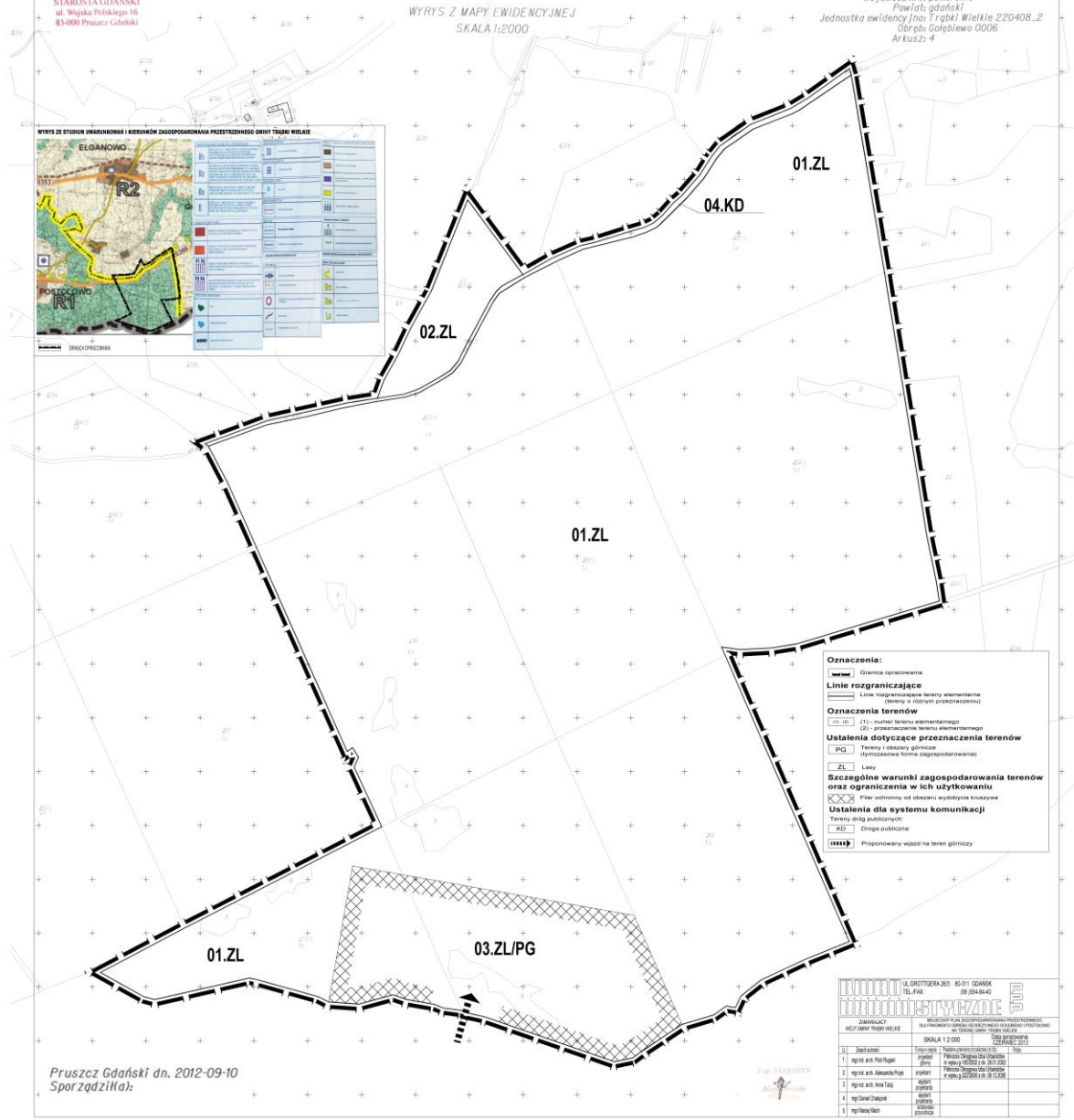
STAROSTA GDAŃSKI
ul. Władysława Polakiego 16
83-000 Pruszcz Gdański

WYRYS Z MAPY EWIDENCYJNEJ
SKALA 1:2000

Województwo pomorskie
Powiat gdański
Jednostka ewidencyjna: Trąbków Wielki 220408_2
Ciepła Gołębiewo 0306
Arkusz: 4

WYRYS ZE STUDIUM WRAZOWYM I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY TRĄBKÓW WIELKI

Oznaczenia:

Linie rozgraniczające
Linie rozgraniczające tereny elementarne (linia o innym przeznaczeniu)

Oznaczenia terenów
01, 02 - numer terenu elementarnego
03 - oznaczenie terenu elementarnego

Ustalenia dotyczące przeznaczenia terenów
PG - Tereny rekreacji gminnej (symbolem forma zagospodarowania)

Ustalenia dotyczące przeznaczenia terenów
ZL - Lasy

Szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu
XX - Filary ochrony od obrotu wydobycia kruszywa

Ustalenia dla systemu komunikacji
Tereny dla publicznego:
KD - Droga publiczna
Propozycje wjazdu na teren gminny

Pruszcz Gdański dn. 2012-09-10
Sporządził(a):

PROJEKT UL. BRATKOWA 305 83-311 GDAŃSK TEL. FAX (58) 684-84-42			
ZAMAWIĄCY: WZC GMINA TRĄBKÓW WIELKI SKALA 1:2000 CIEPŁA GOŁĘBIEWO 0306			
1	Projekt techniczny	1	Projekt techniczny
2	Projekt architektoniczny	2	Projekt architektoniczny
3	Projekt kosztorysowy	3	Projekt kosztorysowy
4	Projekt wykonawczy	4	Projekt wykonawczy
5	Projekt wykonawczy	5	Projekt wykonawczy

Załącznik Nr 2 do Uchwały Nr XIII/90/2015
Rady Gminy Trąbki Wielkie
z dnia 6 sierpnia 2015 r.

Rozstrzygnięcie w sprawie rozpatrzenia uwag do projektu planu

do uchwały Nr XIII/90/2015 Rady Gminy Trąbki Wielkie z dnia 6.08.2015 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu obrębu geodezyjnego Gołębiewo i Postołowo na terenie Gminy Trąbki Wielkie.

Zawiadomienie o wyłożeniu do publicznego wglądu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wraz z prognozą oddziaływania ukazało się:

w lokalnej prasie

na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Trąbki Wielkie,

w BIP Gminy Trąbki Wielkie

Projekt planu został wyłożony do publicznego wglądu w dniach od 08 marca 2013 r. do 29 marca 2013 r. W dniu 25 marca 2013 r. odbyła się dyskusja publiczna nad przyjętymi w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rozwiązaniami. Termin składania uwag do projektu planu upłynął z dniem 15 kwietnia 2013 r.

Na podstawie art. 17 pkt. 11) i 12) ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz.U. z 2015 r. poz. 199) Wójt Gminy Trąbki Wielkie rozpatrzył wniesione uwagi i przedłożył listę nieuwzględnionych uwag z wyłożenia projektu do publicznego wglądu, która zawiera 25 uwag Radzie Gminy Trąbki Wielkie.

Na podstawie art. 20 ust. 1. rada gminy rozstrzyga o sposobie rozpatrzenia uwag do planu. Rada Gminy Trąbki Wielkie nie uwzględniła 25 uwag przedłożonych przez Wójta Gminy Trąbki Wielkie.

Lista nieuwzględnionych uwag zawiera następujące uwagi:

1. pismo **XY***, dnia 12.04.2013 r. dotyczące:

zastrzeżeń do sposobu finansowania procedury sporządzenia projektu planu miejscowego, w którym pisząca podkreśla, że finansowanie planu jest zadaniem gminy, a nie inwestora.

Po rozpatrzeniu Rada Gminy Trąbki Wielkie:

Odrzuca uwagę.

Uzasadnienie

Istotnie zgodnie z art. 21 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym koszt sporządzenia planu miejscowego obciąża budżet gminy z zastrzeżeniem ust. 2. Od zasad tych przewidziany jest jednak wyjątek tj. zgodnie z art. 104 ust. 6 ustawy z dnia 09.06.2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 196) koszty sporządzenia planu miejscowego dla obszarów i terenów górniczych ponosi przedsiębiorca.

2. pismo **mieszkańców Mirowa, Gołębiewka, Gołębiewa Średniego, Gołębiewa Wielkiego, Elganowa, Postołowa, Kleszczewa, Trąbek Wielkich** z dnia 12.04.2013r., w którym wnoszący sprzeciwiają się uruchomieniu żwirowni, zwracając uwagę na:

- 1) wycinkę lasu, co prowadzi do nieodwracalnych strat w naturalnym środowisku,
- 2) transport ciężkich pojazdów, który doprowadzi do dewastacji dróg, budynków i zabytków wzdłuż tras wywozu.

Po rozpatrzeniu Rada Gminy Trąbki Wielkie:

Odrzuca uwagę.

Uzasadnienie

1) Plan miejscowy obejmuje swoimi granicami obszar o powierzchni ok. 153 ha gruntów będących w całości własnością Skarbu Państwa w zarządzie Nadleśnictwa Kolbudy. Są to tereny lasu w całości wolne od zabudowy, położone w południowej części Gminy Trąbki Wielkie. Południowa granica planu stanowi jednocześnie granicę z gminą Skarszewy. Cały obszar wokół terenu objętego planem poza terenem na południe stanowią tak jak i obszar opracowania lasy. Od strony południowej obszar planu graniczy z istniejącymi i działającymi zakładami wydobywania kruszywa. W odniesieniu do istniejącej zabudowy należy stwierdzić, że w bezpośrednim sąsiedztwie nie występuje. Zgodnie z ustaleniami plan zasadniczą większość terenu pozostaje w użytkowaniu leśnym. Jedynie dla obszaru bezpośrednio graniczącego z istniejącym obszarem wydobywania kruszywa w południowej części terenu dopuszcza się eksploatację zewidencjonowanego złoża kruszywa naturalnego. Powierzchnia terenu gdzie dopuszczono eksploatację to obszar ok. 13 ha. Najbliżej położone miejscowości w linii prostej od obszaru dopuszczalnego wydobywania kruszywa to Mirowo Duże – 1,0 km, Gołębiewko – ok. 2,5 km, Postołowo – ok. 2,7 km, Trzcianka – ok. 3,0 km, Bożepole Królewskie – ok. 5,5 km, Ełganówko - ok. 1,0 km.

Poza miejscowością Mirowo Duże w sąsiedztwie, którego funkcjonuje istniejący zakład wydobywania kruszywa pozostałe położone są w stosunku do obszaru przewidywanego w planie wydobywania w znacznej odległości i nie mają powiązania przestrzennego z obszarem planu. Dodatkowo otaczające omawiany teren lasy stanowią wyraźną barierę dla zabudowań w szczególności miejscowości Postołowo, Trzcianka, Bożepole Królewskie. Jest to las na przestrzeni ok. 2 - 3 km.

Teren przewidziany w planie, jako obszar wydobywania kruszywa stanowi kontynuację eksploatacji istniejącego zakładu wydobywania. Nie jest to zatem nowa kopalnia, a rozszerzenia eksploatacji istniejącego zakładu. Plan dopuszcza eksploatację złoża, która musi być prowadzona w zgodzie z obowiązującymi przepisami i zgodnie z uzyskaną koncesją na wydobywanie kruszywa. Założenia przyjęte w planie zmierzają do tego żeby eksploatacja złoża była prowadzona przy wykorzystaniu istniejącego zagospodarowania w oparciu, o które prowadzona jest działalność istniejącego zakładu. Przede wszystkim zakłada się, że wywóz urobku będzie prowadzony jak do chwili obecnej, to znaczy, że nie przewiduje się innych dróg transportu niż w obecnie działającym zakładzie. Zgodnie z tym założeniem w planie zapisano, że eksploatacja złoża i wywóz urobku ma odbywać się w kierunku już eksploatowanego złoża na południe od terenu planu. Na terenie objętym planem nie przewiduje się również lokalizacji żadnej zabudowy związanej z wydobywaniem.

W odniesieniu do procedury sporządzenia planu należy podkreślić, że projekt planu uzyskał wszelkie wymagane uzgodnienia. W szczególności w odniesieniu do ustaleń planu dopuszczających na obszarze 13 ha wydobywanie kruszywa należy podkreślić, że:

- a) Nadleśnictwo Kolbudy (zarządca terenu objętego planem) zaopiniowało pozytywnie projekt planu zwracając uwagę, że rekultywacja terenu wydobywania powinna odbywać się pod funkcje leśne,
- b) Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gdańsku, jako organ odpowiedzialny za ochronę przyrody zaopiniował projekt pozytywnie,
- c) Powiatowy Inspektor Sanitarny w Pruszczu Gdańskim, jako organ odpowiedzialny za nadzór sanitarny zaopiniował projekt planu bez uwag,
- d) Starostwa Powiatowy w Pruszczu Gdańskim, jako zarządca dróg powiatowych uzgodnił projekt planu zwracając uwagę na zachowanie zgodnych z przepisami odległości planowanej zabudowy w stosunku do pasa drogowego.

Przeznaczenie terenu lasu na cele nie leśne wymagało uzyskania zgody Ministra Środowiska.

Wydanie zgody poprzedzone było wydaniem pozytywnych opinii o przeznaczeniu terenu na cele nie leśne (wydobywanie kruszywa) przez Nadleśnictwo Kolbudy, Regionalną Dyрекcyję Lasów Państwowych w Gdańsku, Marszałka Województwa Pomorskiego. Po uzyskaniu w/w opinii Minister Środowiska wydał w ślad za pismem nr ZS-W-2120-194-2/2012 z dnia 03.01.2013r. zgodę na przeznaczenie na cele nie leśne terenu przeznaczonego w planie dla działalności związanej z wydobywaniem kruszywa naturalnego na obszarze ok. 13 ha.

Nadmienić należy, że podmioty prowadzące działalność wydobywczą obowiązuje ustawa prawo geologiczne i górnicze, która określa zasady uzyskania koncesji na wydobywanie i sposób rekultywacji terenu powyrobiskowego nakładając na inwestorów wykonanie szeregu czynności związanych z przygotowaniem i prowadzeniem zakładu górniczego, a później jego likwidacji. W tym w szczególności wykonanie projektu

zagospodarowania złoża, projektu działalności zakładu wydobywania oraz uzyskanie decyzji o ustaleniu kierunku i terminie wykonania rekultywacji gruntów.

Można zatem jednoznacznie stwierdzić, że planowana działalność w postaci eksploatacji kruszywa przewidziana w planie miejscowym na ściśle określonym obszarze jest dopuszczalna w świetle obowiązujących przepisów. Szeroki zakres opiniowania projektu planu przez instytucje, których zadaniem jest m.in. ocena wpływu tego typu przedsięwzięcia na środowisko utwierdza natomiast w przekonaniu, że nie ma zagrożenia powstania nieodwracalnych strat w środowisku naturalnym. Wszystkie w/w instytucje nie zakazały omawianego przedsięwzięcia, a dopuściły je. Po zakończeniu eksploatacji przewiduje się natomiast rekultywację terenu w kierunku leśnym, czyli zgodnie ze stanem obecnym.

2) W odniesieniu do zarzutów o niszczeniu dróg oraz budynków przez transport przewożący urobek nie można zakwalifikować tak sformułowanej uwagi, jako zarzut do ustaleń planu. Plan miejscowy nie jest narzędziem, które ma za zadanie utrzymanie drogi oraz obiektów budowlanych w należyłym porządku.

To zgodnie z ustawą o drogach publicznych (t. j. Dz. U. z 2013 r., poz. 260 z późn. zm.) do zadań zarządcy drogi należy w szczególności utrzymywanie nawierzchni drogi, chodników, drogowych obiektów inżynierskich, urządzeń zabezpieczających ruch i innych urządzeń związanych z drogą. Jak również przeprowadzanie okresowych kontroli stanu dróg i drogowych obiektów inżynierskich, ze szczególnym uwzględnieniem ich wpływu na stan bezpieczeństwa ruchu drogowego, wykonywanie robót interwencyjnych, robót utrzymaniowych i zabezpieczających, przeciwdziałanie niszczeniu dróg przez ich użytkowników, wprowadzanie ograniczeń lub zamykanie dróg i drogowych obiektów inżynierskich dla ruchu oraz wyznaczanie objazdów drogami różnej kategorii, gdy występuje bezpośrednie zagrożenie bezpieczeństwa osób lub mienia, odpowiednie ich znakowanie.

Cytowana wyżej ustawa o drogach publicznych reguluje również sprawę dopuszczenia ruchu po drogach publicznych pojazdów w odniesieniu do ich tonażu. Wyżej wymienione zadania nie są natomiast w żadnym razie realizowane poprzez ustalenia planu i nie stanowią zagadnień, które ustalane są zgodnie z art. 15 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym obowiązkowo bądź w zależności od potrzeb w planie miejscowym.

Poza tym można również zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 185 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (t. j. Dz. U. z 2014 r. poz. 518, późn. zm.) zarządzanie nieruchomością polega m.in. na zapewnieniu bezpieczeństwa i właściwej eksploatacji tej nieruchomości.

Należy również przyjąć, że działalność prowadzona w obrębie terenu objętego planem nie może spowodować zagrożenia dla istniejącej zabudowy ponieważ zgodnie, z tym co omówione zostało powyżej istniejące miejscowości położone są w dużej odległości od wspomnianego terenu.

Ewentualne dochodzenie roszczeń właścicieli gruntów, budynków lub innych użytkowników nieruchomości położonych poza granicami planu regulują przepisy prawa powszechnego w postępowaniu cywilnym.

Należy również podkreślić, że rozpoczęcie działalności związanej z eksploatacją kruszywa będzie możliwe po spełnieniu wszystkich wymogów nałożonych na inwestora zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, w tym w szczególności uzyskanie koncesji na wydobywanie kruszywa zgodnie z ustawą z dnia 09.06.2011 r. prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 196).

Biorąc, zatem pod uwagę wyżej omówione kwestie w odniesieniu do zagospodarowania terenu zarówno w obrębie opracowanego planu jak i terenów położonych w sąsiedztwie, oraz wyniki przeprowadzonej procedury wymaganej przy sporządzaniu projektu planu miejscowego nie ma przesłanek do wykluczenia planowanej eksploatacji kruszywa w miejscu ściśle wskazanym ustaleniami tego planu.

3. pismo **XY** *, z dnia 12.04.2013r., w którym wnosząca sprzeciwiają się uruchomieniu zwirowni, zwracając uwagę na:

- 1) degradację środowiska, która spowoduje zniszczenie przyrody i ekosystemu na kilkadziesiąt lat,
- 2) brak odpowiednich i alternatywnych tras transportu dla taboru ciężarowego,
- 3) powstanie zakłócenia dla działalności szkoły podstawowa znajduje się przy drodze nr 222 na terenie gminy.

Po rozpatrzeniu Rada Gminy Trąbki Wielkie:

Odrzuca uwagę.

Uzasadnienie

- 1) Plan miejscowy obejmuje swoimi granicami obszar o powierzchni ok. 153 ha gruntów będących w całości własnością Skarbu Państwa w zarządzie Nadleśnictwa Kolbudy. Są to tereny lasu w całości wolne od zabudowy, położone w południowej części Gminy Trąbki Wielkie. Południowa granica planu stanowi jednocześnie granicę z gminą Skarszewy. Cały obszar wokół terenu objętego planem poza terenem na południe stanowią tak jak i obszar opracowania lasy. Od strony południowej obszar planu graniczy z istniejącymi i działającymi zakładami wydobywania kruszywa. W odniesieniu do istniejącej zabudowy należy stwierdzić, że w bezpośrednim sąsiedztwie nie występuje. Zgodnie z ustaleniami plan zasadniczą większość terenu pozostaje w użytkowaniu leśnym. Jedynie dla obszaru bezpośrednio graniczącego z istniejącym obszarem wydobywania kruszywa w południowej części terenu dopuszcza się eksploatację zewidencjonowanego złoża kruszywa naturalnego. Powierzchnia terenu gdzie dopuszczono eksploatację to obszar ok. 13 ha. Najbliżej położone miejscowości w linii prostej od obszaru dopuszczalnego wydobywania kruszywa to Mirowo Duże – 1,0 km, Gołębiewko – ok. 2,5 km, Postołowo – ok. 2,7 km, Trzcianka – ok. 3,0 km, Bożepole Królewskie – ok. 5,5 km, Ełganówko - ok. 1,0 km.

Poza miejscowością Mirowo Duże w sąsiedztwie, którego funkcjonuje istniejący zakład wydobywania kruszywa pozostałe położone są w stosunku do obszaru przewidywanego w planie wydobywania w znacznej odległości i nie mają powiązania przestrzennego z obszarem planu. Dodatkowo otaczające omawiany teren lasy stanowią wyraźną barierę dla zabudowań w szczególności miejscowości Postołowo, Trzcianka, Bożepole Królewskie. Jest to las na przestrzeni ok. 2 - 3 km.

Teren przewidziany w planie, jako obszar wydobywania kruszywa stanowi kontynuację eksploatacji istniejącego zakładu wydobywania. Nie jest to zatem nowa kopalnia, a rozszerzenia eksploatacji istniejącego zakładu. Plan dopuszcza eksploatację złoża, która musi być prowadzona w zgodzie z obowiązującymi przepisami i zgodnie z uzyskaną koncesją na wydobywanie kruszywa. Założenia przyjęte w planie zmierzają do tego żeby eksploatacja złoża była prowadzona przy wykorzystaniu istniejącego zagospodarowania w oparciu, o które prowadzona jest działalność istniejącego zakładu. Przede wszystkim zakłada się, że wywóz urobku będzie prowadzony jak do chwili obecnej, to znaczy, że nie przewiduje się innych dróg transportu niż w obecnie działającym zakładzie. Zgodnie z tym założeniem w planie zapisano, że eksploatacja złoża i wywóz urobku ma odbywać się w kierunku już eksploatowanego złoża na południe od terenu planu. Na terenie objętym planem nie przewiduje się również lokalizacji żadnej zabudowy związanej z wydobywaniem.

W odniesieniu do procedury sporządzenia planu należy podkreślić, że projekt planu uzyskał wszelkie wymagane uzgodnienia. W szczególności w odniesieniu do ustaleń planu dopuszczających na obszarze 13 ha wydobywanie kruszywa należy podkreślić, że:

- a) Nadleśnictwo Kolbudy (zarządca terenu objętego planem) zaopiniowało pozytywnie projekt planu zwracając uwagę, że rekultywacja terenu wydobyć powinna odbywać się pod funkcje leśne,
- b) Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gdańsku, jako organ, odpowiedzialny za ochronę przyrody zaopiniował projekt pozytywnie,
- c) Powiatowy Inspektor Sanitarny w Pruszczu Gdańskim, jako organ odpowiedzialny za nadzór sanitarny zaopiniował projekt planu bez uwag,
- d) Starostwa Powiatowy w Pruszczu Gdańskim, jako zarządca dróg powiatowych uzgodnił projekt planu zwracając uwagę na zachowanie zgodnych z przepisami odległości planowanej zabudowy w stosunku do pasa drogowego.

Przeznaczenie terenu lasu na cele nie leśne wymagało uzyskania zgody Ministra Środowiska.

Wydanie zgody poprzedzone było wydaniem pozytywnych opinii o przeznaczeniu terenu na cele nie leśne (wydobywanie kruszywa) przez Nadleśnictwo Kolbudy, Regionalną Dyрекcyję Lasów Państwowych w Gdańsku, Marszałka Województwa Pomorskiego. Po uzyskaniu w/w opinii Minister Środowiska wydał w ślad za pismem nr ZS-W-2120-194-2/2012 z dnia 03.01.2013r. zgodę na przeznaczenie na cele nie leśne terenu przeznaczonego w planie dla działalności związanej z wydobywaniem kruszywa naturalnego na obszarze ok. 13 ha.

Nadmienić należy, że podmioty prowadzące działalność wydobywczą obowiązuje ustawa prawo geologiczne i górnicze, która określa zasady uzyskania koncesji na wydobycie i sposób rekultywacji terenu powyrobowiskowego nakładając na inwestorów wykonanie szeregu czynności związanych z przygotowaniem i prowadzeniem zakładu górniczego, a później jego likwidacji. W tym w szczególności wykonanie projektu zagospodarowania złoża, projektu działalności zakładu wydobycia oraz uzyskanie decyzji o ustaleniu kierunku i terminie wykonania rekultywacji gruntów.

Można zatem jednoznacznie stwierdzić, że planowana działalność w postaci eksploatacji kruszywa przewidziana w planie miejscowym na ściśle określonym obszarze jest dopuszczalna w świetle obowiązujących przepisów. Szeroki zakres opiniowania projektu planu przez instytucje, których zadaniem jest m.in. ocena wpływu tego typu przedsięwzięcia na środowisko utwierdza natomiast w przekonaniu, że nie ma zagrożenia powstania nieodwracalnych strat w środowisku naturalnym. Wszystkie w/w instytucje nie zakazały omawianego przedsięwzięcia, a dopuściły je. Po zakończeniu eksploatacji przewiduje się natomiast rekultywację terenu w kierunku leśnym, czyli zgodnie ze stanem obecnym.

2) W odniesieniu do zarzutów o niszczeniu dróg oraz budynków przez transport przewożący urobek nie można zakwalifikować tak sformułowanej uwagi, jako zarzut do ustaleń planu.

Plan miejscowy nie jest narzędziem, które ma za zadanie utrzymanie drogi oraz obiektów budowlanych w należywym porządku. To zgodnie z ustawą o drogach publicznych (t. j. Dz. U. z 2013 r., poz. 260 z późn. zm.) do zadań zarządcy drogi należy w szczególności utrzymywanie nawierzchni drogi, chodników, drogowych obiektów inżynierskich, urządzeń zabezpieczających ruch i innych urządzeń związanych z drogą. Jak również przeprowadzanie okresowych kontroli stanu dróg i drogowych obiektów inżynierskich, ze szczególnym uwzględnieniem ich wpływu na stan bezpieczeństwa ruchu drogowego, wykonywanie robót interwencyjnych, robót utrzymaniowych i zabezpieczających, przeciwdziałanie niszczeniu dróg przez ich użytkowników, wprowadzanie ograniczeń lub zamykanie dróg i drogowych obiektów inżynierskich dla ruchu oraz wyznaczanie objazdów drogami różnej kategorii, gdy występuje bezpośrednie zagrożenie bezpieczeństwa osób lub mienia, odpowiednie ich znakowanie.

Cytowana wyżej ustawa o drogach publicznych reguluje również sprawę dopuszczenia ruchu po drogach publicznych pojazdów w odniesieniu do ich tonażu. Wyżej wymienione zadania nie są natomiast w żadnym razie realizowane poprzez ustalenie planu i nie stanowią zagadnień, które ustalane są zgodnie z art. 15 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym obowiązkowo bądź w zależności od potrzeb w planie miejscowym.

Poza tym można również zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 185 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (t. j. Dz. U. z 2014 r. poz. 518, późn. zm.) zarządzanie nieruchomością polega m.in. na zapewnieniu bezpieczeństwa i właściwej eksploatacji tej nieruchomości.

Należy również przyjąć, że działalność prowadzona w obrębie terenu objęty planem nie może spowodować zagrożenia dla istniejącej zabudowy ponieważ zgodnie, z tym co omówione zostało powyżej istniejące miejscowości położone są w dużej odległości od wspomnianego terenu.

Ewentualne dochodzenie roszczeń właścicieli gruntów, budynków lub innych użytkowników nieruchomości położonych poza granicami planu regulują przepisy prawa powszechnego w postępowaniu cywilnym.

Należy również podkreślić, że rozpoczęcie działalności związanej z eksploatacją kruszywa będzie możliwe po spełnieniu wszystkich wymogów nałożonych na inwestora zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, w tym w szczególności uzyskanie koncesji na wydobycie kruszywa zgodnie z ustawą z dnia 09.06.2011 r. prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 196).

Biorąc, zatem pod uwagę wyżej omówione kwestie w odniesieniu do zagospodarowania terenu zarówno w obrębie opracowanego planu jak i terenów położonych w sąsiedztwie, oraz wyniki przeprowadzonej procedury wymaganej przy sporządzaniu projektu planu miejscowego nie ma przesłanek do wykluczenia planowanej eksploatacji kruszywa w miejscu ściśle wskazanym poprzez ustalenia planu.

4. pismo XY*, z dnia 12.04.2013r., w którym wnoszący sprzeciwiają się planowanej inwestycji.

Uwagi wnioskujące to:

1) zakres opracowania uchwały Rady Gminy Trąbki Wielkie nr 13/II/2011 z dnia 28.02.2011 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest znacznie większy

od tego, który zawarty jest w omawianym projekcie. Wskazuje to na niekompletność prezentowanego projektu planu zagospodarowania i konieczność jego uzupełnienia przed dalszym uchwaleniem,

- 2) projekt planu dotyczy terenów, które nie są położone bezpośrednio przy granicy zabudowy i, jak się sugeruje, działalność żwirowni nie będzie uciążliwa dla mieszkańców, jednak równolegle gmina wszczyna postępowanie administracyjne niezbędne dla wydania koncesji tej samej firmie na działkach gminnych. Działki te położone są we wsi Postołowo. Informacja zawarta w obwieszczeniu o wszczęciu postępowania dotyczy działek o nr 96/4, 92 i 99. Działki te znajdują się poza granicami opracowania dla mpzp określonymi w ww. uchwale nr 13/II/2011 Rady Gminy Trąbki Wielkie. Oznacza to konieczność rozszerzenia granic opracowania o działki wymienione w przytaczanym obwieszczeniu. Mieszkańców celowo się dezinformuje i „po cichu” uruchamia się inne przedsięwzięcie,
- 3) przedstawiony projekt jest niezgodny ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego;

w studium w/w teren to las. Ochrona przyrody wskazuje ograniczenia w zakresie zagospodarowania: zabrania się lokalizowania i budowy obiektów przemysłowych o znaczeniu ponad lokalnym, które mogą pogorszyć walory przyrodnicze, a pozyskiwanie na tych obszarach surowców mineralnych dopuszcza się jedynie dla lokalnych potrzeb,

w zakresie Ochrony Dziedzictwa Kulturowego w ewidencji Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków znajdują się szereg obiektów zlokalizowanych na obszarze Postołowa – w projekcie planu nie zapewnia się im dostatecznej ochrony,

celem polityki gminy jest poprawa dostępności transportowej zwłaszcza do obszarów stanowiących atut gminy. Transport ze żwirowni zakłóci ten cel i pogorszy warunki transportowe,

kierunki rozwoju przestrzennego gminy to rewaloryzacja miejscowości o wysokich walorach krajobrazowych – nie osiągniemy tego celu poprzez uruchamianie na jej obrzeżach kolejnej żwirowni,

- 4) funkcjonowanie żwirowni jest ekspansywne, szkodliwe dla otoczenia i degradujące środowisko naturalne, co wymaga podjęcia działań kompensacyjnych dla środowiska. Dotychczasowe wydarzenia związane z istniejącymi żwirowniami dowodzą, że rekultywacja tych terenów prowadzona jest jak najmniejszym kosztem, co powoduje szereg nadużyć, np.:

a) powszechnie stosuje się najtańsze gatunki sadzonek, które długookresowo nie pozwalają na odtworzenie drzewostanu (np. sadzonki sosny na glebach żwirowych wegetują tylko do 12 m-cy).

b) wyrobiska pożwirowe wypełniane są różnego rodzaju odpadami, co stwarza okazje do nielegalnego składowania również odpadów niebezpiecznych, a istniejący porządek prawny zawiera szereg luk, które uniemożliwiają zapobieganie takim patologiom, o czym świadczy przypadek żwirowni w Ełganowie.

- 5) wprowadzenie kolejnej żwirowni w obręb gminy spowoduje zwiększenie intensywności ciężarowego ruchu kołowego. Negatywne skutki takiego ruchu wielokrotnie były raportowane przez mieszkańców okolic funkcjonujących już żwirowni. Określenie, że ruch będzie odbywał się głównie drogą nr 222 nie zabezpiecza mieszkańców przed uciążliwościami, ponieważ brak jest zapisu o zakazie poruszania się ciężkiego taboru po drogach gminy i powiatu. Istniejąca infrastruktura drogowa w rejonie nie jest przystosowana do przenoszenia wielko tonażowych obciążeń bez uszczerbku dla okolicznych zabudowań oraz samych dróg. Należy prognozować z tego tytułu ogromne straty dla istniejących i funkcjonujących tam działalności turystycznej, rekreacyjnej i agroturystycznej. Z tych względów należy odstąpić od lokalizacji żwirowni w obrębie objętym mpzp.
- 6) Zaprezentowany projekt mpzp nie uwzględnia zasad przyjętych dla zrównoważonego rozwoju, a nastawiony jest na rabunkową ekspansję odkrywczego górnictwa, o czym świadczy liczba funkcjonujących żwirowni na terenie gminy. Postołowo, gdzie znajduje się największe na Pomorzu i jedno z największych w Polsce pól golfowych, zdecydowanie kwalifikuje się do rozwoju znacząco odmiennego rodzaju działalności niż wskazana w projekcie żwirownia. Lokalizacja żwirowni w tamtym rejonie stoi w sprzeczności z wcześniej podjętymi kierunkami zagospodarowania przestrzennego tamtych okolic, co rodzi straty finansowe nie tylko dotychczasowych inwestorów, ale również mieszkańców, których nieruchomości, jak np. działki rekreacyjne znacznie utracą na wartości, a tym samym straty poniesie również sama gmina z powodu spadku atrakcyjności terenów.

- 7) W przedstawionym projekcie niezgodnie z art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym brak jest planu wysokości stawek opłat. W studium działki te użytkowane mają być, jako rola i las, co ma ulec zmianie w prezentowanym projekcie. Wynika stąd konieczność opracowania planu wysokości stawek opłat.
- 8) W celu akceptacji tak znaczących zmian w mpzp konieczne jest opracowanie i przedstawienie do publicznej wiadomości szczegółowej analizy korzyści i strat dla wspólnoty samorządowej, w tym obejmującej odpowiednie ekspertyzy szacunki dotyczące prognoz hałasu, sposobu rekultywacji terenu, inwentaryzacji przyrodniczej, wpływu na gospodarkę wodną, wpływu na prowadzenie działalności gospodarczej w tym rejonie. Projekt nie omawia tego typu aspektów, co uniemożliwia zaakceptowanie go w przedstawionej formie.
- 9) W trakcie dyskusji publicznej o projekcie planu mieszkańcy zostali wprowadzeni w błąd stwierdzeniem, że koszty sporządzenia planu miejscowego poniósł inwestor, czyli Spółka Cemex. Zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym koszty ponosi gmina, czyli wszyscy mieszkańcy.

Po rozpatrzeniu Rada Gminy Trąbki Wielkie:

Odrzuca uwagi.

Uzasadnienie

- 1) Granice planu miejscowego zostały określone zgodnie z uchwałą nr 13/II/2011 Rady Gminy Trąbki Wielkie z dnia 28 lutego 2011 roku o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu obrębu geodezyjnego Gołębiewo i Postołowo na terenie Gminy Trąbki Wielkie. W takich granicach plan był sporządzony i procedowany. Na żadnym etapie sporządzenia i przeprowadzonej procedury granice planu nie były zamieniane.
- 2) Wszelkie procedury związane z wydaniem koncesji na wydobycie kruszywa, w tym na terenie działek nr 96/4, 92 i 99 nie mają żadnego odniesienia do procedury sporządzenia planu miejscowego. Nie ma żadnych przesłanek do wprowadzania zmiany granic w opracowanym planie miejscowym.
- 3) Zgodnie z zapisami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Trąbki Wielkie teren objęty granicami opracowania planu miejscowego położony jest w wydzielonej strefie Ls, którą określono, jako leśną z udziałem powierzchni wykorzystywanej rolniczo i do rekreacji i obejmuje obszar północno-zachodni gminy z następującymi miejscowościami: Postołowo, Cząstkowo, Pawłowo, Drzewina, Błotnia, Mierzeszyn.

Obszar planu bezpośrednio położony jest w wydzielonej podstrefie A3, o której mówi się, że jest to strefa: „rolna południowa określona, jako teren o dużym udziale gleb dobrych, złoża kruszywa zlokalizowane są tutaj głównie na terenach leśnych, stare wyrobiska poeksploatacyjne zrehabilitowane, jako pole golfowe”.

Wskazuje się konieczność utrzymania poszczególnych stref i m.in., jako jeden z przewidzianych sposobów zagospodarowania wymienia się: „możliwość przeznaczenia terenów leśnych i rolnych pod eksploatację kruszywa po uzyskaniu stosownych pozwoleń”.

Poza tym w Studium w odniesieniu do złóż kruszywa, jako kierunek działania zapisano m.in., że:

- a) na terenie gminy zinwentaryzowane zostały złoża kruszyw naturalnych, które zostały oznaczone w uwarunkowaniach ekofizjograficznych sporządzonej na potrzeby studium,
- b) dopuszcza się eksploatację złóż nie oznaczonych na w/w rysunku lub będących poszerzeniem już istniejących złóż, warunkiem jest wcześniejsze zewidencjonowanie tych obszarów oraz uzyskanie koncesji poszukiwawczej i na wydobycie oraz przeprowadzenie procedury planu miejscowego,
- b) każdorazowo decyzję o ewentualnym rozpoczęciu wydobywania odbywa się w drodze przystąpienia do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na wniosek wójta gminy,
- c) po zakończeniu eksploatacji złóż należy przeprowadzić rekultywację, którą gmina powinna monitorować. Zaleca się, aby głównym kierunkiem rekultywacji były zalesienia lub przywrócenie produkcji rolnej oraz wykorzystanie tych terenów w celach rekreacyjnych np. tworzenia oczek wodnych.

Na tej podstawie należy jednoznacznie stwierdzić, że przyjęte w planie ustalenia są zgodne ze Studium.

Pozostałe zarzuty o niezgodności przyjętych w planie rozwiązań nie odnoszą się do obszaru objętego planem. Granicami planu nie są objęte miejscowości Postołowo ani inne miejscowości. Zarzuty, zatem o niewłaściwej ochronie tych terenów są bez zasadne.

- 4) Plan miejscowy obejmuje swoimi granicami obszar o powierzchni ok. 153 ha gruntów będących w całości własnością Skarbu Państwa w zarządzie Nadleśnictwa Kolbudy. Są to tereny lasu w całości wolne od zabudowy, położone w południowej części Gminy Trąbki Wielkie. Południowa granica planu stanowi jednocześnie granicę z gminą Skarszewy. Cały obszar wokół terenu objętego planem poza terenem na południe stanowią tak jak i obszar opracowania lasy. Od strony południowej obszar planu graniczy z istniejącymi i działającymi zakładami wydobywania kruszywa. W odniesieniu do istniejącej zabudowy należy stwierdzić, że w bezpośrednim sąsiedztwie nie występuje. Zgodnie z ustaleniami plan zasadniczą większość terenu pozostaje w użytkowaniu leśnym. Jedynie dla obszaru bezpośrednio graniczącego z istniejącym obszarem wydobywania kruszywa w południowej części terenu dopuszcza się eksploatację zewidencjonowanego złoża kruszywa naturalnego. Powierzchnia terenu gdzie dopuszczono eksploatację to obszar ok. 13 ha. Najbliżej położone miejscowości w linii prostej od obszaru dopuszczalnego wydobywania kruszywa to Mirowo Duże – 1,0 km, Gołębiewko – ok. 2,5 km, Postołowo – ok. 2,7 km, Trzcianka – ok. 3,0 km, Bożepole Królewskie – ok. 5,5 km, Ełganówko - ok. 1,0 km.

Poza miejscowością Mirowo Duże w sąsiedztwie, którego funkcjonuje istniejący zakład wydobywania kruszywa pozostałe położone są w stosunku do obszaru przewidywanego w planie wydobywania w znacznej odległości i nie mają powiązania przestrzennego z obszarem planu. Dodatkowo otaczające omawiany teren lasy stanowią wyraźną barierę dla zabudowań w szczególności miejscowości Postołowo, Trzcianka, Bożepole Królewskie. Jest to las na przestrzeni ok. 2 - 3 km.

Teren przewidziany w planie, jako obszar wydobywania kruszywa stanowi kontynuację eksploatacji istniejącego zakładu wydobywania. Nie jest to zatem nowa kopalnia, a rozszerzenia eksploatacji istniejącego zakładu. Plan dopuszcza eksploatację złoża, która musi być prowadzona w zgodzie z obowiązującymi przepisami i zgodnie z uzyskaną koncesją na wydobywanie kruszywa. Założenia przyjęte w planie zmierzają do tego żeby eksploatacja złoża była prowadzona przy wykorzystaniu istniejącego zagospodarowania w oparciu, o które prowadzona jest działalność istniejącego zakładu. Przede wszystkim zakłada się, że wywóz urobku będzie prowadzony jak do chwili obecnej, to znaczy, że nie przewiduje się innych dróg transportu niż w obecnie działającym zakładzie. Zgodnie z tym założeniem w planie zapisano, że eksploatacja złoża i wywóz urobku ma odbywać się w kierunku już eksploatowanego złoża na południe od terenu planu. Na terenie objętym planem nie przewiduje się również lokalizacji żadnej zabudowy związanej z wydobywaniem.

W odniesieniu do procedury sporządzenia planu należy podkreślić, że projekt planu uzyskał wszelkie wymagane uzgodnienia. W szczególności w odniesieniu do ustaleń planu dopuszczających na obszarze 13 ha wydobywanie kruszywa należy podkreślić, że:

- a) Nadleśnictwo Kolbudy (zarządca terenu objętego planem) zaopiniowało pozytywnie projekt planu zwracając uwagę, że rekultywacja terenu wydobyć powinna odbywać się pod funkcje leśne,
- b) Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gdańsku, jako organ odpowiedzialny za ochronę przyrody zaopiniował projekt pozytywnie,
- c) Powiatowy Inspektor Sanitarny w Pruszczu Gdańskim, jako organ odpowiedzialny za nadzór sanitarny zaopiniował projekt planu bez uwag,
- d) Starostwa Powiatowy w Pruszczu Gdańskim, jako zarządca dróg powiatowych uzgodnił projekt planu zwracając uwagę na zachowanie zgodnych z przepisami odległości planowanej zabudowy w stosunku do pasa drogowego.

Przeznaczenie terenu lasu na cele nie leśne wymagało uzyskania zgody Ministra Środowiska.

Wydanie zgody poprzedzone było wydaniem pozytywnych opinii o przeznaczeniu terenu na cele nie leśne (wydobywanie kruszywa) przez Nadleśnictwo Kolbudy, Regionalną Dyрекcyję Lasów Państwowych w Gdańsku, Marszałka Województwa Pomorskiego. Po uzyskaniu w/w opinii Minister Środowiska wydał w ślad za pismem nr ZS-W-2120-194-2/2012 z dnia 03.01.2013r. zgodę na przeznaczenie na cele nie leśne terenu przeznaczzonego w planie dla działalności związanej z wydobywaniem kruszywa naturalnego na obszarze ok. 13 ha.

Nadmienić należy, że podmioty prowadzące działalność wydobywczą obowiązuje ustawa prawo geologiczne i górnicze, która określa zasady uzyskania koncesji na wydobywanie i sposób rekultywacji terenu

powyrobiskowego nakładając na inwertorów wykonanie szeregu czynności związanych z przygotowaniem i prowadzeniem zakładu górniczego, a później jego likwidacji. W tym w szczególności wykonanie projektu zagospodarowania złoża, projektu działalności zakładu wydobywania oraz uzyskanie decyzji o ustaleniu kierunku i terminie wykonania rekultywacji gruntów.

Można zatem jednoznacznie stwierdzić, że planowana działalność w postaci eksploatacji kruszywa przewidziana w planie miejscowym na ściśle określonym obszarze jest dopuszczalna w świetle obowiązujących przepisów. Szeroki zakres opiniowania projektu planu przez instytucje, których zadaniem jest m.in. ocena wpływu tego typu przedsięwzięcia na środowisko utwierdza natomiast w przekonaniu, że nie ma zagrożenia powstania nieodwracalnych strat w środowisku naturalnym. Wszystkie w/w instytucje nie zakazały omawianego przedsięwzięcia, a dopuściły je.

Biorąc zatem pod uwagę wyżej omówiony stan zagospodarowania terenu zarówno w obrębie opracowanego planu jak i terenów położonych w sąsiedztwie, oraz wyniki przeprowadzonej procedury wymaganej przy sporządzaniu projektu planu miejscowego nie ma przesłanek do wykluczenia planowanej eksploatacji kruszywa w miejscu ściśle wskazanym ustaleniami tego planu.

- 5) Zagadnienie rekultywacji terenów powyrobiskowych zostało omówione w § 10 ust. 12 pkt. 1 ustaleń planu gdzie zapisano, że dla terenów po eksploatacyjnych rekultywację terenów powyrobiskowych należy prowadzić pod funkcje leśną oraz że dopuszcza się rekultywację terenów powyrobiskowych pod zbiornik wodny. Taki zapis jest zgodny z opinią wydaną przez zarządcę terenu tj. Nadleśnictwo Kolbudy. Należy również podkreślić, że szczegółowe określenie sposobu oraz finansowania rekultywacji terenów powyrobiskowych reguluje ustawa prawo geologiczne i górnicze w rozdziale 5.

W planie miejscowym wprowadzono również § 9 ust. 3 pkt. zapis o zakazie gromadzenia i składowania w wyrobiskach górniczych odpadów innych niż odpady poeksploatacyjne.

- 6) W odniesieniu do zarzutów o niszczeniu dróg oraz budynków przez transport przewożący urobek nie można zakwalifikować tak sformułowanej uwagi, jako zarzut do ustaleń planu. Plan miejscowy nie jest narzędziem, które ma za zadanie utrzymanie drogi oraz obiektów budowlanych w należyтым porządku. To zgodnie z ustawą o drogach publicznych (t. j. Dz. U. z 2013 r., poz. 260 z późn. zm.) do zadań zarządcy drogi należy w szczególności utrzymywanie nawierzchni drogi, chodników, drogowych obiektów inżynierskich, urządzeń zabezpieczających ruch i innych urządzeń związanych z drogą. Jak również przeprowadzanie okresowych kontroli stanu dróg i drogowych obiektów inżynierskich, ze szczególnym uwzględnieniem ich wpływu na stan bezpieczeństwa ruchu drogowego, wykonywanie robót interwencyjnych, robót utrzymaniowych i zabezpieczających, przeciwdziałanie niszczeniu dróg przez ich użytkowników, wprowadzanie ograniczeń lub zamykanie dróg i drogowych obiektów inżynierskich dla ruchu oraz wyznaczanie objazdów drogami różnej kategorii, gdy występuje bezpośrednie zagrożenie bezpieczeństwa osób lub mienia, odpowiednie ich znakowanie.

Cytowana wyżej ustawa o drogach publicznych reguluje również sprawę dopuszczenia ruchu po drogach publicznych pojazdów w odniesieniu do ich tonażu. Wyżej wymienione zadania nie są natomiast w żadnym razie realizowane poprzez ustalenia planu i nie stanowią zagadnień, które ustalane są zgodnie z art. 15 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym obowiązkowo bądź w zależności od potrzeb w planie miejscowym.

- 7) Plan miejscowy w żaden sposób nie reguluje działalności gospodarczej i zagospodarowania terenu poza obszarem planu. Nie ma również i nie może być żadnego odniesienia do nieprawidłowości związanych z prowadzeniem działalności poza obrębem planu. Plan miejscowy nie jest narzędziem nadzoru nad prowadzeniem działalności gospodarczej. Zgodnie z ustawą prawo geologiczne i górnicze w przypadku stwierdzenia, że działalność określona ustawą jest prowadzona nie zgodnie z prawem właściwy organ administracyjny geologicznej podejmuje działania zgodnie ze swoimi kompetencjami. Rola planu kończy się na etapie określenia przeznaczenia terenu i określenia dopuszczalnych sposobów zagospodarowania terenu w granicach planu.

Odnosząc się natomiast do zarzutu lokalizacji dopuszczonego w planie wydobywania kruszywa w rejonie pola golfowego w Postołowie należy podkreślić, że tereny te oddalone są od siebie o ok. 3 km. Plan zatem swoimi granicami nie obejmuje terenów sąsiadujących z polem golfowym w Postołowie, a planowana działalność związana z wydobywaniem kruszywa nie będzie oddziaływała na te tereny z racji znacznego oddalenia i występowania wokół terenów leśnych stanowiących bufor w stosunku do obszarów istniejących miejscowości, w tym m.in. Postołowa i terenów z nią sąsiadujących. Również transport urobku przewidziany

jest w kierunku drogi wojewódzkiej nr 222 czyli nie będzie się odbywał w rejonie Postołowa. Planowana działalność nie będzie miała wpływu na obszary, których ochronę postuluje się w uwadze do planu.

8) Zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w planie ustala się stawkę procentową służącą naliczaniu opłaty, o której mowa w art. 36 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tzw. opłaty planistycznej). Dla terenu, dla którego w planie dopuszczono eksploatację kruszywa naturalnego (oznaczonego, jako 03.ZL/PG) ustalono maksymalną stawkę w wysokości 30%. Pozostałe tereny objęte planem pozostaną w dotychczasowym użytkowaniu leśnym (oznaczone, jako 01.LS i 02.LS) oraz droga na gruntach leśnych (04.KDW). Przeznaczenie wymienionych terenów będzie, zatem identyczne zarówno przed uchwaleniem planu jak i po jego uchwaleniu. W tej sytuacji dla w/w terenów nie nastąpi zmiana wartości gruntów. Dlatego też w planie wprowadzono zapis, że ustalenie stawki procentowej dla tych terenów nie dotyczy. Zastosowane w planie ustalenie jest zgodnie z tokiem rozumowania przyjętym m.in. np. w wyroku wojewódzkiego sądu administracyjnego w Szczecinie (II SA/Sz 354/11WSA w Szczecinie z 02.11.2011r.)

9) Uwagi dotyczące przeprowadzenia ekspertyz dotyczących korzyści i strat gminy, zwiększenia hałasu, rekultywacji terenu, przeprowadzenia inwentaryzacji przyrodniczej czy wpływu na prowadzoną działalność gospodarczą nie są materialem planu miejscowego.

Można jednak podkreślić, że kwestie związane z kosztami i zyskami gminy w wyniku realizacji ustaleń planu zostały ujęte w prognozie skutków finansowych uchwalenia planu.

Opłata eksploatacyjna zgodnie z ustawą prawo geologiczne i górnicze wynosi obecnie 0,51 zł. za każdą wydobytą tonę, z czego 60% stanowi dochód budżetu gminy, i 40% dochód dla Państwowego Funduszu Ochrony Środowiska.

Poza wymienionymi wyżej opłatami odprowadzany będzie jeszcze przez dzierżawcę terenu podatek od nieruchomości od gruntów wyłączonych pod eksploatację, obecnie wynosi on ok. 6.500 zł./ha/rok.

Skutki oddziaływania na środowisko zostały zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko. W prognozie m.in. opisany został istniejący stan środowiska oraz problemy jego ochrony istotne z punktu widzenia realizacji planu ze szczególnym uwzględnieniem obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 o ochronie przyrody. Jednym z podstawowych celów wykonania prognozy była identyfikacja potencjalnych oddziaływań na środowisko będących wynikiem realizacji miejscowego planu, w tym wydobywania kruszywa zarówno w granicach planu jak i oddziaływania na sąsiedztwo.

Należy również podkreślić, że prowadzona działalność musi również spełniać obowiązujące przepisy, w tym m.in. działanie kopalni nie może przekroczyć dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku zgodnie z Rozporządzeniem z dnia 14 czerwca 2007 r. Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2007 r. nr 120 poz. 826).

Należy również podkreślić, że rozpoczęcie działalności związanej z eksploatacją kruszywa będzie możliwe po spełnieniu wszystkich wymogów nałożonych na inwestora zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, w tym w szczególności uzyskanie koncesji na wydobywanie kruszywa zgodnie z ustawą z dnia 09.06.2011 r. prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 196).

10) Zgodnie z art. 21 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym koszt sporządzenia planu miejscowego obciąża budżet gminy z zastrzeżeniem ust. 2. Od zasad tych przewidziany jest jednak wyjątek tj. zgodnie z art. 104 ust. 6 ustawy z dnia 09.06.2011r.prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 196) koszty sporządzenia planu miejscowego dla obszarów i terenów górniczych ponosi przedsiębiorca. Koszty sporządzenia omawianego planu ponosi inwestor.

5. pismo **XY** ; z dnia 13.04.2013r., w którym wnoszący uwagę twierdzi, że planowana inwestycja w nieodwracalny sposób zakłóci charakter miejsca, podając negatywne skutki powstania zwirowni:

dziurawe drogi i konieczność wymiany asfaltu,

niebezpieczeństwo na drogach (zakłócona komunikacja),

uszkodzenia budynków mieszkalnych,

narażenie na wyginięcie chorych zwierząt zamieszkujących okolicę.

Po rozpatrzeniu Rada Gminy Trąbki Wielkie:

Odrzuca uwagi.

Uzasadnienie

- 1) Zarzutów o niszczeniu dróg oraz budynków przez transport przewożący urobek nie można zakwalifikować tak sformułowanej uwagi, jako zarzut do ustaleń planu. Plan miejscowy nie jest narzędziem, które ma za zadanie utrzymanie drogi oraz obiektów budowlanych w należyтым porządku. To zgodnie z ustawą o drogach publicznych (t. j. Dz. U. z 2013 r., poz. 260 z późn. zm.) do zadań zarządcy drogi należy w szczególności utrzymywanie nawierzchni drogi, chodników, drogowych obiektów inżynierskich, urządzeń zabezpieczających ruch i innych urządzeń związanych z drogą. Jak również przeprowadzanie okresowych kontroli stanu dróg i drogowych obiektów inżynierskich, ze szczególnym uwzględnieniem ich wpływu na stan bezpieczeństwa ruchu drogowego, wykonywanie robót interwencyjnych, robót utrzymaniowych i zabezpieczających, przeciwdziałanie niszczeniu dróg przez ich użytkowników, wprowadzanie ograniczeń lub zamykanie dróg i drogowych obiektów inżynierskich dla ruchu oraz wyznaczanie objazdów drogami różnej kategorii, gdy występuje bezpośrednie zagrożenie bezpieczeństwa osób lub mienia, odpowiednie ich znakowanie.

Cytowana wyżej ustawa o drogach publicznych reguluje również sprawę dopuszczenia ruchu po drogach publicznych pojazdów w odniesieniu do ich tonażu. Wyżej wymienione zadania nie są natomiast w żadnym razie realizowane poprzez ustalenia planu i nie stanowią zagadnień, które ustalane są zgodnie z art. 15 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym obowiązkowo bądź w zależności od potrzeb w planie miejscowym.

- 2) Plan miejscowy nie zajmuje się zagadnieniem opieki nad zwierzętami w tym chorymi.

W odniesieniu do sporządzenia planu należy podkreślić, że projekt planu uzyskał wszelkie wymagane uzgodnienia. W szczególności w odniesieniu do ustaleń planu dopuszczających na obszarze 13 ha wydobyć kruszywa należy podkreślić, że:

- a) Nadleśnictwo Kolbudy (zarządca terenu objętego planem) zaopiniowało pozytywnie projekt planu zwracając uwagę, że rekultywacja terenu wydobyć powinna odbywać się pod funkcje leśne,
- b) Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gdańsku, jako organ odpowiedzialny za ochronę przyrody zaopiniował projekt pozytywnie,
- c) Powiatowy Inspektor Sanitarny w Pruszczu Gdańskim, jako organ odpowiedzialny za nadzór sanitarny zaopiniował projekt planu bez uwag.

Przeznaczenie terenu lasu na cele nie leśne wymagało uzyskania zgody Ministra Środowiska.

Wydanie zgody poprzedzone było wydaniem pozytywnych opinii o przeznaczeniu terenu na cele nie leśne (wydobyć kruszywa) przez Nadleśnictwo Kolbudy, Regionalną Dyрекcję Lasów Państwowych w Gdańsku, Marszałka Województwa Pomorskiego. Po uzyskaniu w/w opinii Minister Środowiska wydał w ślad za pismem nr ZS-W-2120-194-2/2012 z dnia 03.01.2013r. zgodę na przeznaczenie na cele nie leśne terenu przeznaczonego w planie dla działalności związanej z wydobyć kruszywa naturalnego na obszarze ok. 13 ha.

Można zatem jednoznacznie stwierdzić, że planowana działalność w postaci eksploatacji kruszywa przewidziana w planie miejscowym na ściśle określonym obszarze jest dopuszczalna w świetle obowiązujących przepisów. Szeroki zakres opiniowania projektu planu przez instytucje, których zadaniem jest m.in. ocena wpływu tego typu przedsięwzięcia na środowisko utwierdza natomiast w przekonaniu, że nie ma zagrożenia powstania nieodwracalnych strat w środowisku naturalnym. Wszystkie w/w instytucje nie zakazały omawianego przedsięwzięcia, a dopuściły je.

6. pismo **XY** *, w którym wnoszący uwagę zgłasza zastrzeżenia, co do negatywnego wpływu na glebę, zanieczyszczenia powietrza, dewastacji dróg oraz zwiększenie hałasu w wyniku realizacji planowanej zwirowni.

Po rozpatrzeniu Rada Gminy Trąbki Wielkie:

Odrzuca uwagi.

Uzasadnienie

- 1) Plan miejscowy obejmuje swoimi granicami obszar o powierzchni ok. 153 ha gruntów będących w całości własnością Skarbu Państwa w zarządzie Nadleśnictwa Kolbudy. Są to tereny lasu w całości wolne od

zabudowy, położone w południowej części Gminy Trąbki Wielkie. Południowa granica planu stanowi jednocześnie granicę z gminą Skarszewy. Cały obszar wokół terenu objętego planem poza terenem na południe stanowią tak jak i obszar opracowania lasy. Od strony południowej obszar planu graniczy z istniejącymi i działającymi zakładami wydobywania kruszywa. W odniesieniu do istniejącej zabudowy należy stwierdzić, że w bezpośrednim sąsiedztwie nie występuje. Zgodnie z ustaleniami plan zasadniczą większość terenu pozostaje w użytkowaniu leśnym. Jedynie dla obszaru bezpośrednio graniczącego z istniejącym obszarem wydobywania kruszywa w południowej części terenu dopuszcza się eksploatację zewidencjonowanego złoża kruszywa naturalnego. Powierzchnia terenu gdzie dopuszczono eksploatację to obszar ok. 13 ha. Najbliżej położone miejscowości w linii prostej od obszaru dopuszczalnego wydobywania kruszywa to Mirowo Duże – 1,0 km, Gołębiewko – ok. 2,5 km, Postołowo – ok. 2,7 km, Trzcianka – ok. 3,0 km, Bożepole Królewskie – ok. 5,5 km, Ełganówko - ok. 1,0 km.

Poza miejscowością Mirowo Duże w sąsiedztwie, którego funkcjonuje istniejący zakład wydobywania kruszywa pozostałe położone są w stosunku do obszaru przewidywanego w planie wydobywania w znacznej odległości i nie mają powiązania przestrzennego z obszarem planu. Dodatkowo otaczające omawiany teren lasy stanowią wyraźną barierę dla zabudowań w szczególności miejscowości Postołowo, Trzcianka, Bożepole Królewskie. Jest to las na przestrzeni ok. 2 - 3 km.

Teren przewidziany w planie, jako obszar wydobywania kruszywa stanowi kontynuację eksploatacji istniejącego zakładu wydobywania. Nie jest to, zatem nowa kopalnia, a rozszerzenia eksploatacji istniejącego zakładu. Plan dopuszcza eksploatację złoża, która musi być prowadzona w zgodzie z obowiązującymi przepisami i zgodnie z uzyskaną koncesją na wydobywanie kruszywa. Założenia przyjęte w planie zmierzają do tego żeby eksploatacja złoża była prowadzona przy wykorzystaniu istniejącego zagospodarowania w oparciu, o które prowadzona jest działalność istniejącego zakładu. Przede wszystkim zakłada się, że wywóz urobku będzie prowadzony jak do chwili obecnej, to znaczy, że nie przewiduje się innych dróg transportu niż w obecnie działającym zakładzie. Zgodnie z tym założeniem w planie zapisano, że eksploatacja złoża i wywóz urobku ma odbywać się w kierunku już eksploatowanego złoża na południe od terenu planu. Na terenie objętym planem nie przewiduje się również lokalizacji żadnej zabudowy związanej z wydobywaniem.

W odniesieniu do procedury sporządzenia planu należy podkreślić, że projekt planu uzyskał wszelkie wymagane uzgodnienia. W szczególności w odniesieniu do ustaleń planu dopuszczających na obszarze 13 ha wydobywanie kruszywa należy podkreślić, że:

- a) Nadleśnictwo Kolbudy (zarządca terenu objętego planem) zaopiniowało pozytywnie projekt planu zwracając uwagę, że rekultywacja terenu wydobyć powinna odbywać się pod funkcje leśne,
- b) Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gdańsku, jako organ odpowiedzialny za ochronę przyrody zaopiniował projekt pozytywnie,
- c) Powiatowy Inspektor Sanitarny w Pruszczu Gdańskim, jako organ odpowiedzialny za nadzór sanitarny zaopiniował projekt planu bez uwag,
- d) Starostwa Powiatowy w Pruszczu Gdańskim, jako zarządca dróg powiatowych uzgodnił projekt planu zwracając uwagę na zachowanie zgodnych z przepisami odległości planowanej zabudowy w stosunku do pasa drogowego.

Przeznaczenie terenu lasu na cele nie leśne wymagało uzyskania zgody Ministra Środowiska.

Wydanie zgody poprzedzone było wydaniem pozytywnych opinii o przeznaczeniu terenu na cele nie leśne (wydobywanie kruszywa) przez Nadleśnictwo Kolbudy, Regionalną Dyрекcyję Lasów Państwowych w Gdańsku, Marszałka Województwa Pomorskiego. Po uzyskaniu w/w opinii Minister Środowiska wydał w ślad za pismem nr ZS-W-2120-194-2/2012 z dnia 03.01.2013r. zgodę na przeznaczenie na cele nie leśne terenu przeznaczzonego w planie dla działalności związanej z wydobywaniem kruszywa naturalnego na obszarze ok. 13 ha.

Nadmienić należy, że podmioty prowadzące działalność wydobywczą obowiązuje ustawa prawo geologiczne i górnicze, która określa zasady uzyskania koncesji na wydobywanie i sposób rekultywacji terenu powyrobiskowego nakładając na inwestorów wykonanie szeregu czynności związanych z przygotowaniem i prowadzeniem zakładu górniczego, a później jego likwidacji. W tym w szczególności wykonanie projektu zagospodarowania złoża, projektu działalności zakładu wydobywania oraz uzyskanie decyzji o ustaleniu kierunku i terminie wykonania rekultywacji gruntów.

Można zatem jednoznacznie stwierdzić, że planowana działalność w postaci eksploatacji kruszywa przewidziana w planie miejscowym na ściśle określonym obszarze jest dopuszczalna w świetle obowiązujących przepisów. Szeroki zakres opiniowania projektu planu przez instytucje, których zadaniem jest m.in. ocena wpływu tego typu przedsięwzięcia na środowisko utwierdza natomiast w przekonaniu, że nie ma zagrożenia powstania nieodwracalnych strat w środowisku naturalnym. Wszystkie w/w instytucje nie zakazały omawianego przedsięwzięcia, a dopuściły je. Po zakończeniu eksploatacji przewiduje się natomiast rekultywację terenu w kierunku leśnym, czyli zgodnie ze stanem obecnym.

2) W odniesieniu do zarzutów o niszczeniu dróg przez transport przewożący urobek nie można zakwalifikować tak sformułowanej uwagi, jako zarzut do ustaleń planu. Plan miejscowy nie jest narzędziem, które ma za zadanie utrzymanie drogi oraz obiektów budowlanych w należyтым porządku. To zgodnie z ustawą o drogach publicznych (t. j. Dz. U. z 2013 r., poz. 260 z późn. zm.) do zadań zarządcy drogi należy w szczególności utrzymywanie nawierzchni drogi, chodników, drogowych obiektów inżynierskich, urządzeń zabezpieczających ruch i innych urządzeń związanych z drogą. Jak również przeprowadzanie okresowych kontroli stanu dróg i drogowych obiektów inżynierskich, ze szczególnym uwzględnieniem ich wpływu na stan bezpieczeństwa ruchu drogowego, wykonywanie robót interwencyjnych, robót utrzymaniowych i zabezpieczających, przeciwdziałanie niszczeniu dróg przez ich użytkowników, wprowadzanie ograniczeń lub zamykanie dróg i drogowych obiektów inżynierskich dla ruchu oraz wyznaczanie objazdów drogami różnej kategorii, gdy występuje bezpośrednie zagrożenie bezpieczeństwa osób lub mienia, odpowiednie ich znakowanie.

Cytowana wyżej ustawa o drogach publicznych reguluje również sprawę dopuszczenia ruchu po drogach publicznych pojazdów w odniesieniu do ich tonażu. Wyżej wymienione zadania nie są natomiast w żadnym razie realizowane poprzez ustalenia planu i nie stanowią zagadnień, które ustalane są zgodnie z art. 15 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym obowiązkowo bądź w zależności od potrzeb w planie miejscowym.

Poza tym można również zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 185 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (t. j. Dz. U. z 2014 r. poz. 518, późn. zm.) zarządzanie nieruchomością polega m.in. na zapewnieniu bezpieczeństwa i właściwej eksploatacji tej nieruchomości.

Należy również przyjąć, że działalność prowadzona w obrębie terenu objętego planem nie może spowodować zagrożenia dla istniejącej zabudowy (pylenie, hałas) ponieważ zgodnie, z tym co omówione zostało powyżej istniejące miejscowości położone są w dużej odległości od wspomnianego terenu.

Prowadzona działalność musi również spełniać obowiązujące przepisy w tym m.in. działanie kopalni nie może przekroczyć dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku zgodnie Rozporządzeniem z dnia 14 czerwca 2007 r. Ministra Środowiskaw sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2007 r. nr 120 poz. 826).

Ewentualne dochodzenie roszczeń właścicieli gruntów, budynków lub innych użytkowników nieruchomości położonych poza granicami planu regulują przepisy prawa powszechnego w postępowaniu cywilnym.

Należy również podkreślić, że rozpoczęcie działalności związanej z eksploatacją kruszywa będzie możliwe po spełnieniu wszystkich wymogów nałożonych na inwestora zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, w tym w szczególności uzyskanie koncesji na wydobycie kruszywa zgodnie z ustawą z dnia 09.06.2011 r. prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 196).

Biorąc zatem pod uwagę wyżej omówione kwestie w odniesieniu do zagospodarowania terenu zarówno w obrębie opracowanego planu jak i terenów położonych w sąsiedztwie, oraz wyniki przeprowadzonej procedury wymaganej przy sporządzaniu projektu planu miejscowego nie ma przesłanek do wykluczenia planowanej eksploatacji kruszywa w miejscu ściśle wskazanym ustaleniami tego planu.

7. pismo **XY** , w którym wnioskodawcy stwierdzają, że lokalizacja zwirowni to:

- 1) bomba ekologiczna,
- 2) brak dróg dojazdowych,
- 3) obniżenie wartości istniejących posesji,
- 4) spowodowanie zwiększenie niebezpieczeństwa.

Ponadto niewystarczające środki finansowe mieszkańców powodują brak ubezpieczenia zabudowań.

Po rozpatrzeniu Rada Gminy Trąbki Wielkie:

Odrzuca uwagi.

Uzasadnienie

1) Plan miejscowy obejmuje swoimi granicami obszar o powierzchni ok. 153 ha gruntów będących w całości własnością Skarbu Państwa w zarządzie Nadleśnictwa Kolbudy. Są to tereny lasu w całości wolne od zabudowy, położone w południowej części Gminy Trąbki Wielkie. Południowa granica planu stanowi jednocześnie granicę z gminą Skarszewy. Cały obszar wokół terenu objętego planem poza terenem na południe stanowią tak jak i obszar opracowania lasy. Od strony południowej obszar planu graniczy z istniejącymi i działającymi zakładami wydobywania kruszywa. W odniesieniu do istniejącej zabudowy należy stwierdzić, że w bezpośrednim sąsiedztwie nie występuje. Zgodnie z ustaleniami plan zasadniczą większość terenu pozostaje w użytkowaniu leśnym. Jedynie dla obszaru bezpośrednio graniczącego z istniejącym obszarem wydobywania kruszywa w południowej części terenu dopuszcza się eksploatację zewidencjonowanego złoża kruszywa naturalnego. Powierzchnia terenu gdzie dopuszczono eksploatację to obszar ok. 13 ha. Najbliżej położone miejscowości w linii prostej od obszaru dopuszczalnego wydobywania kruszywa to Mirowo Duże – 1,0 km, Gołębiewko – ok. 2,5 km, Postołowo – ok. 2,7 km, Trzcianka – ok. 3,0 km, Bożepole Królewskie – ok. 5,5 km, Ełganówko - ok. 1,0 km.

Poza miejscowością Mirowo Duże w sąsiedztwie, którego funkcjonuje istniejący zakład wydobywania kruszywa inne miejscowości położone są w stosunku do obszaru przewidywanego w planie wydobywania w znacznej odległości. Dodatkowo otaczające omawiany teren lasy stanowią wyraźną barierę dla zabudowań w szczególności miejscowości Postołowo, Trzcianka, Bożepole Królewskie. Jest to las na przestrzeni ok. 2 - 3 km.

Teren przewidziany w planie, jako obszar wydobywania kruszywa stanowi kontynuację eksploatacji istniejącego zakładu wydobywania. Nie jest to, zatem nowa kopalnia, a rozszerzenia eksploatacji istniejącego zakładu. Plan dopuszcza eksploatację złoża, która musi być prowadzona w zgodzie z obowiązującymi przepisami i zgodnie z uzyskaną koncesją na wydobywanie kruszywa. Założenia przyjęte w planie zmierzają do tego żeby eksploatacja złoża była prowadzona przy wykorzystaniu istniejącego zagospodarowania w oparciu, o które prowadzona jest działalność istniejącego zakładu. Przede wszystkim zakłada się, że wywóz urobku będzie prowadzony jak do chwili obecnej, to znaczy, że nie przewiduje się innych dróg transportu niż w obecnie działającym zakładzie. Zgodnie, z tym założeniem w planie zapisano, że eksploatacja złoża i wywóz urobku ma odbywać się w kierunku już eksploatowanego złoża na południe od terenu planu. Na terenie objętym planem nie przewiduje się również lokalizacji żadnej zabudowy związanej z wydobywaniem.

W odniesieniu do procedury sporządzenia planu należy podkreślić, że projekt planu uzyskał wszelkie wymagane uzgodnienia. W szczególności w odniesieniu do ustaleń planu dopuszczających na obszarze 13 ha wydobywanie kruszywa należy podkreślić, że:

- a) Nadleśnictwo Kolbudy (zarządca terenu objętego planem) zaopiniowało pozytywnie projekt planu zwracając uwagę, że rekultywacja terenu wydobywania powinna odbywać się pod funkcje leśne,
- b) Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gdańsku, jako organ odpowiedzialny za ochronę przyrody zaopiniował projekt pozytywnie,
- c) Powiatowy Inspektor Sanitarny w Pruszczu Gdańskim, jako organ odpowiedzialny za nadzór sanitarny zaopiniował projekt planu bez uwag,
- d) Starostwa Powiatowy w Pruszczu Gdańskim, jako zarządca dróg powiatowych uzgodnił projekt planu zwracając uwagę na zachowanie zgodnych z przepisami odległości planowanej zabudowy w stosunku do pasa drogowego.

Przeznaczenie terenu lasu na cele nie leśne wymagało uzyskania zgody Ministra Środowiska.

Wydanie zgody poprzedzone było wydaniem pozytywnych opinii o przeznaczeniu terenu na cele nie leśne (wydobywanie kruszywa) przez Nadleśnictwo Kolbudy, Regionalną Dyрекcyję Lasów Państwowych w Gdańsku, Marszałka Województwa Pomorskiego. Po uzyskaniu w/w opinii Minister Środowiska wydał w ślad za pismem nr ZS-W-2120-194-2/2012 z dnia 03.01.2013r. zgodę na przeznaczenie na cele nie leśne terenu przeznaczzonego w planie dla działalności związanej z wydobywaniem kruszywa naturalnego na obszarze ok. 13 ha.

Nadmienić należy, że podmioty prowadzące działalność wydobywczą obowiązuje ustawa prawo geologiczne i górnicze, która określa zasady uzyskania koncesji na wydobycie i sposoby rekultywacji terenu powrobiskowego nakładając na inwestora wykonanie szeregu czynności związanych z przygotowaniem i prowadzeniem zakładu górniczego, a później jego likwidacji. W tym w szczególności wykonanie projektu zagospodarowania złoża, projektu działalności zakładu wydobycia oraz uzyskanie decyzji o ustaleniu kierunku i terminie wykonania rekultywacji gruntów.

Można zatem jednoznacznie stwierdzić, że planowana działalność w postaci eksploatacji kruszywa przewidziana w planie miejscowym na ściśle określonym obszarze jest dopuszczalna w świetle obowiązujących przepisów. Szeroki zakres opiniowania projektu planu przez instytucje, których zadaniem jest m.in. ocena wpływu tego typu przedsięwzięcia na środowisko utwierdza natomiast w przekonaniu, że nie ma zagrożenia powstania nieodwracalnych strat w środowisku naturalnym. Wszystkie w/w instytucje nie zakazały omawianego przedsięwzięcia, a dopuściły je. Po zakończeniu eksploatacji przewiduje się natomiast rekultywację terenu w kierunku leśnym, czyli zgodnie ze stanem obecnym.

2) W odniesieniu do zarzutów o niszczeniu dróg oraz budynków przez transport przewożący urobek nie można zakwalifikować tak sformułowanej uwagi jako zarzut do ustaleń planu. Plan miejscowy nie jest narzędziem, które ma za zadanie utrzymanie drogi oraz obiektów budowlanych w należyтым porządku. To zgodnie z ustawą o drogach publicznych (t. j. Dz. U. z 2013 r., poz. 260 z późn. zm.) do zadań zarządcy drogi należy w szczególności utrzymywanie nawierzchni drogi, chodników, drogowych obiektów inżynierskich, urządzeń zabezpieczających ruch i innych urządzeń związanych z drogą. Jak również przeprowadzanie okresowych kontroli stanu dróg i drogowych obiektów inżynierskich, ze szczególnym uwzględnieniem ich wpływu na stan bezpieczeństwa ruchu drogowego, wykonywanie robót interwencyjnych, robót utrzymaniowych i zabezpieczających, przeciwdziałanie niszczeniu dróg przez ich użytkowników, wprowadzanie ograniczeń lub zamykanie dróg i drogowych obiektów inżynierskich dla ruchu oraz wyznaczanie objazdów drogami różnej kategorii, gdy występuje bezpośrednie zagrożenie bezpieczeństwa osób lub mienia, odpowiednie ich znakowanie.

Cytowana wyżej ustawa o drogach publicznych reguluje również sprawę dopuszczenia ruchu po drogach publicznych pojazdów w odniesieniu do ich tonażu. Wyżej wymienione zadania nie są natomiast w żadnym razie realizowane poprzez ustalenia planu i nie stanowią zagadnień, które ustalane są zgodnie z art. 15 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym obowiązkowo bądź w zależności od potrzeb w planie miejscowym.

Poza tym należy również stwierdzić, że zgodnie z art. 185 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (t. j. Dz. U. z 2014 r. poz. 518, późn. zm.) zarządzanie nieruchomością polega m.in. na zapewnieniu bezpieczeństwa i właściwej eksploatacji tej nieruchomości.

Należy również przyjąć, że działalność prowadzona w obrębie terenu objęty planem nie może spowodować zagrożenia dla istniejącej zabudowy ponieważ zgodnie, z tym co omówione zostało powyżej istniejące miejscowości położone są w dużej odległości od wspomnianego terenu.

Ewentualne dochodzenie roszczeń właścicieli gruntów, budynków lub innych użytkowników nieruchomości położonych poza granicami planu regulują przepisy prawa powszechnego w postępowaniu cywilnym.

Należy również podkreślić, że rozpoczęcie działalności związanej z eksploatacją kruszywa będzie możliwe po spełnieniu wszystkich wymogów nałożonych na inwestora zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, w tym w szczególności uzyskanie koncesji na wydobycie kruszywa zgodnie z ustawą z dnia 09.06.2011 r. prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 196).

Biorąc zatem pod uwagę wyżej omówiony stan zagospodarowania terenu zarówno w obrębie opracowanego planu jak i terenów położonych w sąsiedztwie, oraz wyniki przeprowadzonej procedury wymaganej przy sporządzaniu projektu planu miejscowego nie ma przesłanek do wykluczenia planowanej eksploatacji kruszywa w miejscu ściśle wskazanym ustaleniami tego planu.

3) Kwestie ewentualnych roszczeń wynikających z uchwalenia planu, którego następstwem jest obniżenie wartości nieruchomości regulują przepisy zawarte w art. 36 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. W tym w szczególności jeżeli, w związku z uchwaleniem planu miejscowego, korzystanie z nieruchomości lub jej części w dotychczasowy sposób lub zgodny z dotychczasowym przeznaczeniem stało się niemożliwe bądź istotnie ograniczone, właściciel

albo użytkownik wieczysty nieruchomości może m.in. żądać od gminy odszkodowania za poniesioną rzeczywistą szkodę albo wykupienia nieruchomości lub jej części.

4) Plan miejscowy w żaden sposób nie reguluje działalności gospodarczej i zagospodarowania terenu poza obszarem planu. Nie ma również i nie może być żadnego odniesienia do nieprawidłowości związanych z prowadzeniem działalności poza obrębem planu. Plan miejscowy nie jest narzędziem nadzoru nad prowadzeniem działalności gospodarczej. Plan nie ma również żadnego odniesienia do kwestii związanej z ubezpieczeniem majątku zarówno w odniesieniu do nieruchomości położonych w granicach planu jak i poza tymi granicami. Zgodnie z ustawą prawo geologiczne i górnicze w przypadku stwierdzenia, że działalność określona ustawą jest prowadzona nie zgodnie z prawem właściwy organ administracyjny geologicznej podejmuje działania zgodnie ze swoimi kompetencjami. Rola planu kończy się na etapie określenia przeznaczenia terenu i określenia dopuszczalnych sposobów zagospodarowania terenu w granicach planu.

8. pismo **XY** ; w którym wnioskodawcy wskazują działki nr 150/2, 150/3, 150/5 położone poza obszarem opracowania planu niemniej jednak wnoszą zastrzeżenia natury ogólnej, które można odnieść do projektu planu i zwracając uwagę na:

- 1) krytyczny stan dróg,
- 2) zagrożenie domów (pękanie ścian, osuwanie się gruntu),
- 3) brak ubezpieczeń budynków (brak środków finansowych na te cele),
- 4) aferę ekologiczną żwirowni Ełganowo,
- 3) spadek wartości gruntu,
- 4) brak rekultywacji po wyrobiskach,
- 5) brak nadzoru władz gminy nad żwirowniami.

Po rozpatrzeniu Rada Gminy Trąbki Wielkie:

Odrzuca uwagi.

Uzasadnienie

1) Plan miejscowy obejmuje swoimi granicami obszar o powierzchni ok. 153 ha gruntów będących w całości własnością Skarbu Państwa w zarządzie Nadleśnictwa Kolbudy. Są to tereny lasu w całości wolne od zabudowy, położone w południowej części Gminy Trąbki Wielkie. Południowa granica planu stanowi jednocześnie granicę z gminą Skarszewy. Cały obszar wokół terenu objętego planem poza terenem na południe stanowią tak jak i obszar opracowania lasy. Od strony południowej obszar planu graniczy z istniejącymi i działającymi zakładami wydobywania kruszywa. W odniesieniu do istniejącej zabudowy należy stwierdzić, że w bezpośrednim sąsiedztwie nie występuje. Zgodnie z ustaleniami plan zasadniczą większość terenu pozostaje w użytkowaniu leśnym. Jedynie dla obszaru bezpośrednio graniczącego z istniejącym obszarem wydobywania kruszywa w południowej części terenu dopuszcza się eksploatację zewidencjonowanego złoża kruszywa naturalnego. Powierzchnia terenu gdzie dopuszczono eksploatację to obszar ok. 13 ha. Najbliżej położone miejscowości w linii prostej od obszaru dopuszczalnego wydobywania kruszywa to Mirowo Duże – 1,0 km, Gołębiewko – ok. 2,5 km, Postołowo – ok. 2,7 km, Trzcianka – ok. 3,0 km, Bożepole Królewskie – ok. 5,5 km, Ełganówko - ok. 1,0 km.

Poza miejscowością Mirowo Duże w sąsiedztwie, którego funkcjonuje istniejący zakład wydobywania kruszywa pozostałe położone są w stosunku do obszaru przewidywanego w planie wydobywania w znacznej odległości i nie mają powiązania przestrzennego z obszarem planu. Dodatkowo otaczające omawiany teren lasy stanowią wyraźną barierę dla zabudowań w szczególności miejscowości Postołowo, Trzcianka, Bożepole Królewskie. Jest to las na przestrzeni ok. 2 - 3 km.

W odniesieniu do procedury sporządzenia planu należy podkreślić, że projekt planu uzyskał wszelkie wymagane uzgodnienia.

Przeznaczenie terenu lasu na cele nie leśne wymagało uzyskania zgody Ministra Środowiska, która została wydana ślad za pismem nr ZS-W-2120-194-2/2012 z dnia 03.01.2013r. zgodę na przeznaczenie na cele

nie leśne terenu przeznaczonego w planie dla działalności związanej z wydobywaniem kruszywa naturalnego na obszarze ok. 13 ha.

Podmioty prowadzące działalność wydobywczą obowiązują ustawą prawo geologiczne i górnicze, która określa zasady uzyskania koncesji na wydobywanie i sposób rekultywacji terenu powyrobowiskowego nakładając na inwestorów wykonanie szeregu czynności związanych z przygotowaniem i prowadzeniem zakładu górniczego, a później jego likwidacją. W tym w szczególności wykonanie projektu zagospodarowania złoża, projektu działalności zakładu wydobywania oraz uzyskanie decyzji o ustaleniu kierunku i terminie wykonania rekultywacji gruntów.

Można zatem jednoznacznie stwierdzić, że planowana działalność w postaci eksploatacji kruszywa przewidziana w planie miejscowym na ściśle określonym obszarze jest dopuszczalna w świetle obowiązujących przepisów. Szeroki zakres opiniowania projektu planu przez instytucje, których zadaniem jest m.in. ocena wpływu tego typu przedsięwzięcia na środowisko utwierdza natomiast w przekonaniu, że nie ma zagrożenia powstania nieodwracalnych strat w środowisku naturalnym.

- 2) W odniesieniu do zarzutów o niszczeniu dróg oraz budynków przez transport przewożący urobek nie można zakwalifikować tak sformułowanej uwagi, jako zarzut do ustaleń planu. Plan miejscowy nie jest narzędziem, które ma za zadanie utrzymanie drogi oraz obiektów budowlanych w należyтым porządku. To zgodnie z ustawą o drogach publicznych (t. j. Dz. U. z 2013 r., poz. 260 z późn. zm.) do zadań zarządcy drogi należy w szczególności utrzymywanie nawierzchni drogi, chodników, drogowych obiektów inżynierskich, urządzeń zabezpieczających ruch i innych urządzeń związanych z drogą. Jak również przeprowadzanie okresowych kontroli stanu dróg i drogowych obiektów inżynierskich, ze szczególnym uwzględnieniem ich wpływu na stan bezpieczeństwa ruchu drogowego, wykonywanie robót interwencyjnych, robót utrzymaniowych i zabezpieczających, przeciwdziałanie niszczeniu dróg przez ich użytkowników, wprowadzanie ograniczeń lub zamykanie dróg i drogowych obiektów inżynierskich dla ruchu oraz wyznaczanie objazdów drogami różnej kategorii, gdy występuje bezpośrednie zagrożenie bezpieczeństwa osób lub mienia, odpowiednie ich znakowanie.

Cytowana wyżej ustawa o drogach publicznych reguluje również sprawę dopuszczenia ruchu po drogach publicznych pojazdów w odniesieniu do ich tonażu. Wyżej wymienione zadania nie są natomiast w żadnym razie realizowane poprzez ustalenia planu i nie stanowią zagadnień, które ustalane są zgodnie z art. 15 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym obowiązkowo bądź w zależności od potrzeb w planie miejscowym.

Poza tym można również zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 185 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (t. j. Dz. U. z 2014 r. poz. 518, późn. zm.) zarządzanie nieruchomością polega m.in. na zapewnieniu bezpieczeństwa i właściwej eksploatacji tej nieruchomości.

- 3) Kwestie ewentualnych roszczeń wynikających z uchwalenia planu, którego następstwem jest obniżenie wartości nieruchomości regulują przepisy zawarte w art. 36 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. W tym w szczególności jeżeli, w związku z uchwaleniem planu miejscowego, korzystanie z nieruchomości lub jej części w dotychczasowy sposób lub zgodny z dotychczasowym przeznaczeniem stało się niemożliwe bądź istotnie ograniczone, właściciel albo użytkownik wieczysty nieruchomości może m.in. żądać od gminy odszkodowania za poniesioną rzeczywistą szkodę albo wykupienia nieruchomości lub jej części.
- 4) Zgodnie z ustawą z dnia 09.06.2011 r. prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 196) organami administracji geologicznej pełniącymi kontrolę i nadzór na działalnością regulowaną ustawą jest w omawianej sprawie marszałek województwa, a nie władze gminy.
- 5) Zagadnienie rekultywacji terenów powyrobowiskowych zostało omówione w § 10 ust. 12 pkt. 1 ustaleń planu gdzie zapisano, że dla terenów po eksploatacyjnych rekultywację terenów powyrobowiskowych należy prowadzić pod funkcje leśną oraz, że dopuszcza się rekultywację terenów powyrobowiskowych pod zbiornik wodny. Taki zapis jest zgodny z opinią wydaną przez zarządcę terenu tj. Nadleśnictwo Kolbudy. Należy również podkreślić, że szczegółowe określenie sposobu oraz finansowania rekultywacji terenów powyrobowiskowych reguluje ustawa prawo geologiczne i górnicze w rozdziale 5.
- 6) Plan miejscowy w żaden sposób nie reguluje działalności gospodarczej i zagospodarowania terenu poza obszarem planu. Nie ma również i nie może być żadnego odniesienia do nieprawidłowości związanych z prowadzeniem działalności poza obrębem planu. Plan miejscowy nie jest narzędziem nadzoru nad

prowadzeniem działalności gospodarczej. Plan nie ma również żadnego odniesienia do kwestii związanej z ubezpieczeniem majątku zarówno w odniesieniu do nieruchomości położonych w granicach planu jak i poza tymi granicami. Zgodnie z ustawą prawo geologiczne i górnicze w przypadku stwierdzenia, że działalność określona ustawą jest prowadzona nie zgodnie z prawem właściwy organ administracyjny geologicznej podejmuje działania zgodnie ze swoimi kompetencjami. Rola planu kończy się na etapie określenia przeznaczenia terenu i określenia dopuszczalnych sposobów zagospodarowania terenu w granicach planu.

9. pismo **XY**, w którym pisząca zwraca uwagę na negatywny wpływ zwirowni na środowisko, pogorszenie dróg, bombę ekologiczną w Ełganowie, niebezpieczeństwo poruszania się na drogach, spadek wartości gruntów, brak ubezpieczenia domów mieszkalnych, zwiększenia hałasu, trwałe uszkodzenie wód gruntowych, zniszczenie upraw,

Po rozpatrzeniu Rada Gminy Trąbki Wielkie:

Odrzuca uwagi.

Uzasadnienie

1) Plan miejscowy obejmuje swoimi granicami obszar o powierzchni ok. 153 ha gruntów będących w całości własnością Skarbu Państwa w zarządzie Nadleśnictwa Kolbudy. Są to tereny lasu w całości wolne od zabudowy, położone w południowej części Gminy Trąbki Wielkie. Południowa granica planu stanowi jednocześnie granicę z gminą Skarszewy. Cały obszar wokół terenu objętego planem poza terenem na południe stanowią tak jak i obszar opracowania lasy. Od strony południowej obszar planu graniczy z istniejącymi i działającymi zakładami wydobywania kruszywa. W odniesieniu do istniejącej zabudowy należy stwierdzić, że w bezpośrednim sąsiedztwie nie występuje. Zgodnie z ustaleniami plan zasadniczą większość terenu pozostaje w użytkowaniu leśnym. Jedynie dla obszaru bezpośrednio graniczącego z istniejącym obszarem wydobywania kruszywa w południowej części terenu dopuszcza się eksploatację zewidencjonowanego złoża kruszywa naturalnego. Powierzchnia terenu gdzie dopuszczono eksploatację to obszar ok. 13 ha. Najbliżej położone miejscowości w linii prostej od obszaru dopuszczalnego wydobywania kruszywa to Mirowo Duże – 1,0 km, Gołębiewko – ok. 2,5 km, Postołowo – ok. 2,7 km, Trzcianka – ok. 3,0 km, Bożepole Królewskie – ok. 5,5 km, Ełganówko - ok. 1,0 km.

Poza miejscowością Mirowo Duże w sąsiedztwie, którego funkcjonuje istniejący zakład wydobywania kruszywa pozostałe położone są w stosunku do obszaru przewidywanego w planie wydobywania w znacznej odległości i nie mają powiązania przestrzennego z obszarem planu. Dodatkowo otaczające omawiany teren lasy stanowią wyraźną barierę dla zabudowań w szczególności miejscowości Postołowo, Trzcianka, Bożepole Królewskie. Jest to las na przestrzeni ok. 2 - 3 km.

Teren przewidziany w planie, jako obszar wydobywania kruszywa stanowi kontynuację eksploatacji istniejącego zakładu wydobywania. Nie jest to zatem nowa kopalnia, a rozszerzenia eksploatacji istniejącego zakładu. Plan dopuszcza eksploatację złoża, która musi być prowadzona w zgodzie z obowiązującymi przepisami i zgodnie z uzyskaną koncesją na wydobywanie kruszywa. Założenia przyjęte w planie zmierzają do tego żeby eksploatacja złoża była prowadzona przy wykorzystaniu istniejącego zagospodarowania w oparciu, o które prowadzona jest działalność istniejącego zakładu. Przede wszystkim zakłada się, że wywóz urobku będzie prowadzony jak do chwili obecnej, to znaczy, że nie przewiduje się innych dróg transportu niż w obecnie działającym zakładzie. Zgodnie z tym założeniem w planie zapisano, że eksploatacja złoża i wywóz urobku ma odbywać się w kierunku już eksploatowanego złoża na południe od terenu planu. Na terenie objętym planem nie przewiduje się również lokalizacji żadnej zabudowy związanej z wydobywaniem.

W odniesieniu do procedury sporządzenia planu należy podkreślić, że projekt planu uzyskał wszelkie wymagane uzgodnienia. W szczególności w odniesieniu do ustaleń planu dopuszczających na obszarze 13 ha wydobywanie kruszywa należy podkreślić, że:

- a) Nadleśnictwo Kolbudy (zarządca terenu objętego planem) zaopiniowało pozytywnie projekt planu zwracając uwagę, że rekultywacja terenu wydobyć powinna odbywać się pod funkcje leśne,
- b) Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gdańsku, jako organ odpowiedzialny za ochronę przyrody zaopiniował projekt pozytywnie,
- c) Powiatowy Inspektor Sanitarny w Pruszczu Gdańskim, jako organ odpowiedzialny za nadzór sanitarny zaopiniował projekt planu bez uwag,

d) Starostwa Powiatowy w Pruszczu Gdańskim, jako zarządca dróg powiatowych uzgodnił projekt planu zwracając uwagę na zachowanie zgodnych z przepisami odległości planowanej zabudowy w stosunku do pasa drogowego.

Przeznaczenie terenu lasu na cele nie leśne wymagało uzyskania zgody Ministra Środowiska.

Wydanie zgody poprzedzone było wydaniem pozytywnych opinii o przeznaczeniu terenu na cele nie leśne (wydobycie kruszywa) przez Nadleśnictwo Kolbudy, Regionalną Dyрекcyję Lasów Państwowych w Gdańsku, Marszałka Województwa Pomorskiego. Po uzyskaniu w/w opinii Minister Środowiska wydał w ślad za pismem nr ZS-W-2120-194-2/2012 z dnia 03.01.2013r. zgodę na przeznaczenie na cele nie leśne terenu przeznaczonego w planie dla działalności związanej z wydobyciem kruszywa naturalnego na obszarze ok. 13 ha.

Nadmienić należy, że podmioty prowadzące działalność wydobywczą obowiązuje ustawa prawo geologiczne i górnicze, która określa zasady uzyskania koncesji na wydobycie i sposób rekultywacji terenu powrobiskowego nakładając na inwestorów wykonanie szeregu czynności związanych z przygotowaniem i prowadzeniem zakładu górniczego, a później jego likwidacji. W tym w szczególności wykonanie projektu zagospodarowania złoża, projektu działalności zakładu wydobycia oraz uzyskanie decyzji o ustaleniu kierunku i terminie wykonania rekultywacji gruntów.

Można zatem jednoznacznie stwierdzić, że planowana działalność w postaci eksploatacji kruszywa przewidziana w planie miejscowym na ściśle określonym obszarze jest dopuszczalna w świetle obowiązujących przepisów. Szeroki zakres opiniowania projektu planu przez instytucje, których zadaniem jest m.in. ocena wpływu tego typu przedsięwzięcia na środowisko utwierdza natomiast w przekonaniu, że nie ma zagrożenia powstania nieodwracalnych strat w środowisku naturalnym. Wszystkie w/w instytucje nie zakazały omawianego przedsięwzięcia, a dopuściły je. Po zakończeniu eksploatacji przewiduje się natomiast rekultywację terenu w kierunku leśnym, czyli zgodnie ze stanem obecnym.

- 2) W odniesieniu do zarzutów o niszczeniu dróg oraz budynków przez transport przewożący urobek nie można zakwalifikować tak sformułowanej uwagi, jako zarzut do ustaleń planu. Plan miejscowy nie jest narzędziem, które ma za zadanie utrzymanie drogi oraz obiektów budowlanych w należyтым porządku. To zgodnie z ustawą o drogach publicznych (t. j. Dz. U. z 2013 r., poz. 260 z późn. zm.) do zadań zarządcy drogi należy w szczególności utrzymywanie nawierzchni drogi, chodników, drogowych obiektów inżynierskich, urządzeń zabezpieczających ruch i innych urządzeń związanych z drogą. Jak również przeprowadzanie okresowych kontroli stanu dróg i drogowych obiektów inżynierskich, ze szczególnym uwzględnieniem ich wpływu na stan bezpieczeństwa ruchu drogowego, wykonywanie robót interwencyjnych, robót utrzymaniowych i zabezpieczających, przeciwdziałanie niszczeniu dróg przez ich użytkowników, wprowadzanie ograniczeń lub zamykanie dróg i drogowych obiektów inżynierskich dla ruchu oraz wyznaczanie objazdów drogami różnej kategorii, gdy występuje bezpośrednie zagrożenie bezpieczeństwa osób lub mienia, odpowiednie ich znakowanie.

Cytowana wyżej ustawa o drogach publicznych reguluje również sprawę dopuszczenia ruchu po drogach publicznych pojazdów w odniesieniu do ich tonażu. Wyżej wymienione zadania nie są natomiast w żadnym razie realizowane poprzez ustalenia planu i nie stanowią zagadnień, które ustalane są zgodnie z art. 15 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym obowiązkowo bądź w zależności od potrzeb w planie miejscowym.

Poza tym można również zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 185 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (t. j. Dz. U. z 2014 r. poz. 518, późn. zm.) zarządzanie nieruchomością polega m.in. na zapewnieniu bezpieczeństwa i właściwej eksploatacji tej nieruchomości.

Należy również podkreślić, że rozpoczęcie działalności związanej z eksploatacją kruszywa będzie możliwe po spełnieniu wszystkich wymogów nałożonych na inwestora zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, w tym w szczególności uzyskanie koncesji na wydobycie kruszywa zgodnie z ustawą z dnia 09.06.2011 r. prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 196).

Biorąc zatem pod uwagę wyżej omówiony stan zagospodarowania terenu zarówno w obrębie opracowanego planu jak i terenów położonych w sąsiedztwie, oraz wyniki przeprowadzonej procedury wymaganej przy sporządzaniu projektu planu miejscowego nie ma przesłanek do wykluczenia planowanej eksploatacji kruszywa w miejscu ściśle wskazanym ustaleniami tego planu.

- 3) Kwestie ewentualnych roszczeń wynikających z uchwalenia planu, którego następstwem jest obniżenie wartości nieruchomości regulują przepisy zawarte w art. 36 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku

o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. W tym w szczególności jeżeli, w związku z uchwaleniem planu miejscowego, korzystanie z nieruchomości lub jej części w dotychczasowy sposób lub zgodny z dotychczasowym przeznaczeniem stało się niemożliwe bądź istotnie ograniczone, właściciel albo użytkownik wieczysty nieruchomości może m.in. żądać od gminy odszkodowania za poniesioną rzeczywistą szkodę albo wykupienia nieruchomości lub jej części.

- 4) Zgodnie z ustawą z dnia 09.06.2011 r. prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 196) organami administracji geologicznej pełniącymi kontrolę i nadzór na działalnością regulowaną ustawą jest w omawianej sprawie marszałek województwa, a nie wójt gminy.
 - 5) Zagadnienie rekultywacji terenów powyrobiskowych zostało omówione w § 10 ust. 12 pkt. 1 ustaleń planu gdzie zapisano, że dla terenów po eksploatacyjnych rekultywację terenów powyrobiskowych należy prowadzić w pod funkcje leśną oraz, że dopuszcza się rekultywację terenów powyrobiskowych pod zbiornik wodny. Taki zapis jest zgodny z opinią wydaną przez zarządcę terenu tj. Nadleśnictwo Kolbudy. Należy również podkreślić, że szczegółowe określenie sposobu oraz finansowania rekultywacji terenów powyrobiskowych reguluje ustawa prawo geologiczne i górnicze w rozdziale 5.
 - 6) Plan miejscowy w żaden sposób nie reguluje działalności gospodarczej i zagospodarowania terenu poza obszarem planu. Nie ma również i nie może być żadnego odniesienia do nieprawidłowości związanych z prowadzeniem działalności poza obrębem planu. Plan miejscowy nie jest narzędziem nadzoru nad prowadzeniem działalności gospodarczej. Plan nie ma również żadnego odniesienia do kwestii związanej z ubezpieczeniem majątku zarówno w odniesieniu do nieruchomości położonych w granicach planu jak i poza tymi granicami. Zgodnie z ustawą prawo geologiczne i górnicze w przypadku stwierdzenia, że działalność określona ustawą jest prowadzona nie zgodnie z prawem właściwy organ administracyjny geologicznej podejmuje działania zgodnie ze swoimi kompetencjami. Rola planu kończy się na etapie określenia przeznaczenia terenu i określenia dopuszczalnych sposobów zagospodarowania terenu w granicach planu.
 - 7) W rejonie złoża jak również w granicach planu nie ma ujęć wód podziemnych dla celów zaopatrzenia ludności w wodę, a samo złoże nie znajduje się w zasięgu stref ochronnych ujęć wody. W granicach planu nie ma również gruntów rolnych.
10. pismo **XY** , w którym piszący chcą nie dopuszczenia w planie możliwości uruchomienia zwirowni i chcieliby chronić przyrodę, drogi, domy. Nie chcą żyć w ciągłym stresie i hałasie, który towarzyszyłby wydobyciu żwiru.

Po rozpatrzeniu Rada Gminy Trąbki Wielkie:

Odrzuca uwagi.

Uzasadnienie

- 1) Plan miejscowy obejmuje swoimi granicami obszar o powierzchni ok. 153 ha gruntów będących w całości własnością Skarbu Państwa w zarządzie Nadleśnictwa Kolbudy. Są to tereny lasu w całości wolne od zabudowy, położone w południowej części Gminy Trąbki Wielkie. Południowa granica planu stanowi jednocześnie granicę z gminą Skarszewy. Cały obszar wokół terenu objętego planem poza terenem na południe stanowią tak jak i obszar opracowania lasy. Od strony południowej obszar planu graniczy z istniejącymi i działającymi zakładami wydobywania kruszywa. W odniesieniu do istniejącej zabudowy należy stwierdzić, że w bezpośrednim sąsiedztwie nie występuje. Zgodnie z ustaleniami plan zasadniczą większość terenu pozostaje w użytkowaniu leśnym. Jedynie dla obszaru bezpośrednio graniczącego z istniejącym obszarem wydobywania kruszywa w południowej części terenu dopuszcza się eksploatację zewidencjonowanego złoża kruszywa naturalnego. Powierzchnia terenu gdzie dopuszczono eksploatację to obszar ok. 13 ha. Najbliżej położone miejscowości w linii prostej od obszaru dopuszczalnego wydobywania kruszywa to Mirowo Duże – 1,0 km, Gołębiewko – ok. 2,5 km, Postołowo – ok. 2,7 km, Trzcianka – ok. 3,0 km, Bożepole Królewskie – ok. 5,5 km, Ełganówko - ok. 1,0 km.

Poza miejscowością Mirowo Duże w sąsiedztwie, którego funkcjonuje istniejący zakład wydobywania kruszywa pozostałe położone są w stosunku do obszaru przewidywanego w planie wydobywania w znacznej odległości i nie mają powiązania przestrzennego z obszarem planu. Dodatkowo otaczające omawiany teren lasy stanowią wyraźną barierę dla zabudowań w szczególności miejscowości Postołowo, Trzcianka, Bożepole Królewskie. Jest to las na przestrzeni ok. 2 - 3 km.

Teren przewidziany w planie, jako obszar wydobywania kruszywa stanowi kontynuację eksploatacji istniejącego zakładu wydobywania. Nie jest to zatem nowa kopalnia, a rozszerzenia eksploatacji istniejącego zakładu. Plan dopuszcza eksploatację złoża, która musi być prowadzona w zgodzie z obowiązującymi przepisami i zgodnie z uzyskaną koncesją na wydobywanie kruszywa. Założenia przyjęte w planie zmierzają do tego żeby eksploatacja złoża była prowadzona przy wykorzystaniu istniejącego zagospodarowania w oparciu, o które prowadzona jest działalność istniejącego zakładu. Przede wszystkim zakłada się, że wywóz urobku będzie prowadzony jak do chwili obecnej, to znaczy, że nie przewiduje się innych dróg transportu niż w obecnie działającym zakładzie. Zgodnie z tym założeniem w planie zapisano, że eksploatacja złoża i wywóz urobku ma odbywać się w kierunku już eksploatowanego złoża na południe od terenu planu. Na terenie objętym planem nie przewiduje się również lokalizacji żadnej zabudowy związanej z wydobywaniem.

W odniesieniu do procedury sporządzenia planu należy podkreślić, że projekt planu uzyskał wszelkie wymagane uzgodnienia. W szczególności w odniesieniu do ustaleń planu dopuszczających na obszarze 13 ha wydobywania kruszywa należy podkreślić, że:

- a) Nadleśnictwo Kolbudy (zarządca terenu objętego planem) zaopiniowało pozytywnie projekt planu zwracając uwagę, że rekultywacja terenu wydobyć powinna odbywać się pod funkcje leśne,
- b) Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gdańsku, jako organ odpowiedzialny za ochronę przyrody zaopiniował projekt pozytywnie,
- c) Powiatowy Inspektor Sanitarny w Pruszczu Gdańskim, jako organ odpowiedzialny za nadzór sanitarny zaopiniował projekt planu bez uwag,
- d) Starostwa Powiatowy w Pruszczu Gdańskim, jako zarządca dróg powiatowych uzgodnił projekt planu zwracając uwagę na zachowanie zgodnych z przepisami odległości planowanej zabudowy w stosunku do pasa drogowego.

Przeznaczenie terenu lasu na cele nie leśne wymagało uzyskania zgody Ministra Środowiska.

Wydanie zgody poprzedzone było wydaniem pozytywnych opinii o przeznaczeniu terenu na cele nie leśne (wydobywanie kruszywa) przez Nadleśnictwo Kolbudy, Regionalną Dyрекcyję Lasów Państwowych w Gdańsku, Marszałka Województwa Pomorskiego. Po uzyskaniu w/w opinii Minister Środowiska wydał w ślad za pismem nr ZS-W-2120-194-2/2012 z dnia 03.01.2013r. zgodę na przeznaczenie na cele nie leśne terenu przeznaczonego w planie dla działalności związanej z wydobywaniem kruszywa naturalnego na obszarze ok. 13 ha.

Nadmienić należy, że podmioty prowadzące działalność wydobywczą obowiązuje ustawa prawo geologiczne i górnicze, która określa zasady uzyskania koncesji na wydobywanie i sposób rekultywacji terenu powyrobiskowego nakładając na inwestorów wykonanie szeregu czynności związanych z przygotowaniem i prowadzeniem zakładu górniczego, a później jego likwidacji. W tym w szczególności wykonanie projektu zagospodarowania złoża, projektu działalności zakładu wydobywania oraz uzyskanie decyzji o ustaleniu kierunku i terminie wykonania rekultywacji gruntów.

Można zatem jednoznacznie stwierdzić, że planowana działalność w postaci eksploatacji kruszywa przewidziana w planie miejscowym na ściśle określonym obszarze jest dopuszczalna w świetle obowiązujących przepisów. Szeroki zakres opiniowania projektu planu przez instytucje, których zadaniem jest m.in. ocena wpływu tego typu przedsięwzięcia na środowisko utwierdza natomiast w przekonaniu, że nie ma zagrożenia powstania nieodwracalnych strat w środowisku naturalnym. Wszystkie w/w instytucje nie zakazały omawianego przedsięwzięcia, a dopuściły je. Po zakończeniu eksploatacji przewiduje się natomiast rekultywację terenu w kierunku leśnym, czyli zgodnie ze stanem obecnym.

- 2) W odniesieniu do zarzutów o niszczeniu dróg oraz budynków przez transport przewożący urobek nie można zakwalifikować tak sformułowanej uwagi jako zarzut do ustaleń planu. Plan miejscowy nie jest narzędziem, które ma za zadanie utrzymanie drogi oraz obiektów budowlanych w należyтым porządku. To zgodnie z ustawą o drogach publicznych (t. j. Dz. U. z 2013 r., poz. 260 z późn. zm.) do zadań zarządcy drogi należy w szczególności utrzymywanie nawierzchni drogi, chodników, drogowych obiektów inżynierskich, urządzeń zabezpieczających ruch i innych urządzeń związanych z drogą. Jak również przeprowadzanie okresowych kontroli stanu dróg i drogowych obiektów inżynierskich, ze szczególnym uwzględnieniem ich wpływu na stan bezpieczeństwa ruchu drogowego, wykonywanie robót interwencyjnych, robót utrzymaniowych i zabezpieczających, przeciwdziałanie niszczeniu dróg przez ich użytkowników, wprowadzanie ograniczeń lub zamykanie dróg i drogowych obiektów inżynierskich dla

ruchu oraz wyznaczanie objazdów drogami różnej kategorii, gdy występuje bezpośrednie zagrożenie bezpieczeństwa osób lub mienia, odpowiednie ich znakowanie.

Cytowana wyżej ustawa o drogach publicznych reguluje również sprawę dopuszczenia ruchu po drogach publicznych pojazdów w odniesieniu do ich tonażu. Wyżej wymienione zadania nie są natomiast w żadnym razie realizowane poprzez ustalenia planu i nie stanowią zagadnień, które ustalane są zgodnie z art. 15 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym obowiązkowo bądź w zależności od potrzeb w planie miejscowym.

Poza tym można również zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 185 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (t. j. Dz. U. z 2014 r. poz. 518, późn. zm.) zarządzanie nieruchomością polega m.in. na zapewnieniu bezpieczeństwa i właściwej eksploatacji tej nieruchomości.

Należy również przyjąć, że działalność prowadzona w obrębie terenu objęty planem nie może spowodować zagrożenia dla istniejącej zabudowy ponieważ zgodnie, z tym co omówione zostało powyżej istniejące miejscowości położone są w dużej odległości od wspomnianego terenu.

Ewentualne dochodzenie roszczeń właścicieli gruntów, budynków lub innych użytkowników nieruchomości położonych poza granicami planu regulują przepisy prawa powszechnego w postępowaniu cywilnym.

Należy również podkreślić, że rozpoczęcie działalności związanej z eksploatacją kruszywa będzie możliwe po spełnieniu wszystkich wymogów nałożonych na inwestora zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, w tym w szczególności uzyskanie koncesji na wydobycie kruszywa zgodnie z ustawą z dnia 09.06.2011 r. prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 196).

Biorąc, zatem pod uwagę wyżej omówione kwestie w odniesieniu do zagospodarowania terenu zarówno w obrębie opracowanego planu jak i terenów położonych w sąsiedztwie, oraz wyniki przeprowadzonej procedury wymaganej przy sporządzaniu projektu planu miejscowego nie ma przesłanek do wykluczenia planowanej eksploatacji kruszywa w miejscu ściśle wskazanym ustaleniami tego planu.

11. pismo **XY** , w którym zwraca Uwagę na negatywne skutki działania zwirowni takie jak:

- 1) zniszczenie środowiska poprzez zniszczenie dróg, lasów, przyrody, upraw,
- 2) zniszczenie mienia osobistego,
- 3) narażanie życia i zdrowia ludzi na hałas, spaliny i pyły.

Po rozpatrzeniu Rada Gminy Trąbki Wielkie:

Odrzuca uwagi.

Uzasadnienie

- 1) Plan miejscowy obejmuje swoimi granicami obszar o powierzchni ok. 153 ha gruntów będących w całości własnością Skarbu Państwa w zarządzie Nadleśnictwa Kolbudy. Są to tereny lasu w całości wolne od zabudowy, położone w południowej części Gminy Trąbki Wielkie. Południowa granica planu stanowi jednocześnie granicę z gminą Skarszewy. Cały obszar wokół terenu objętego planem poza terenem na południe stanowią tak jak i obszar opracowania lasy. Od strony południowej obszar planu graniczy z istniejącymi i działającymi zakładami wydobycia kruszywa. W odniesieniu do istniejącej zabudowy należy stwierdzić, że w bezpośrednim sąsiedztwie nie występuje. Zgodnie z ustaleniami plan zasadniczą większość terenu pozostaje w użytkowaniu leśnym. Jedynie dla obszaru bezpośrednio graniczącego z istniejącym obszarem wydobycia kruszywa w południowej części terenu dopuszcza się eksploatację zewidencjonowanego złoża kruszywa naturalnego. Powierzchnia terenu gdzie dopuszczono eksploatację to obszar ok. 13 ha. Najbliżej położone miejscowości w linii prostej od obszaru dopuszczalnego wydobycia kruszywa to Mirowo Duże – 1,0 km, Gołębiewko – ok. 2,5 km, Postołowo – ok. 2,7 km, Trzcianka – ok. 3,0 km, Bożepole Królewskie – ok. 5,5 km, Ełganówko - ok. 1,0 km.

Poza miejscowością Mirowo Duże w sąsiedztwie, którego funkcjonuje istniejący zakład wydobycia kruszywa pozostałe położone są w stosunku do obszaru przewidywanego w planie wydobycia w znacznej odległości i nie mają powiązania przestrzennego z obszarem planu. Dodatkowo otaczające omawiany teren lasy stanowią wyraźną barierę dla zabudowań w szczególności miejscowości Postołowo, Trzcianka, Bożepole Królewskie. Jest to las na przestrzeni ok. 2 - 3 km.

Teren przewidziany w planie, jako obszar wydobywania kruszywa stanowi kontynuację eksploatacji istniejącego zakładu wydobywania. Nie jest to zatem nowa kopalnia, a rozszerzenia eksploatacji istniejącego zakładu. Plan dopuszcza eksploatację złoża, która musi być prowadzona w zgodzie z obowiązującymi przepisami i zgodnie z uzyskaną koncesją na wydobywanie kruszywa. Założenia przyjęte w planie zmierzają do tego żeby eksploatacja złoża była prowadzona przy wykorzystaniu istniejącego zagospodarowania w oparciu, o które prowadzona jest działalność istniejącego zakładu. Przede wszystkim zakłada się, że wywóz urobku będzie prowadzony jak do chwili obecnej, to znaczy, że nie przewiduje się innych dróg transportu niż w obecnie działającym zakładzie. Zgodnie z tym założeniem w planie zapisano, że eksploatacja złoża i wywóz urobku ma odbywać się w kierunku już eksploatowanego złoża na południe od terenu planu. Na terenie objętym planem nie przewiduje się również lokalizacji żadnej zabudowy związanej z wydobywaniem.

W odniesieniu do procedury sporządzenia planu należy podkreślić, że projekt planu uzyskał wszelkie wymagane uzgodnienia. W szczególności w odniesieniu do ustaleń planu dopuszczających na obszarze 13 ha wydobywania kruszywa należy podkreślić, że:

- a) Nadleśnictwo Kolbudy (zarządca terenu objętego planem) zaopiniowało pozytywnie projekt planu zwracając uwagę, że rekultywacja terenu wydobyć powinna odbywać się pod funkcje leśne,
- b) Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gdańsku, jako organ odpowiedzialny za ochronę przyrody zaopiniował projekt pozytywnie,
- c) Powiatowy Inspektor Sanitarny w Pruszczu Gdańskim, jako organ odpowiedzialny za nadzór sanitarny zaopiniował projekt planu bez uwag,
- d) Starostwa Powiatowy w Pruszczu Gdańskim, jako zarządca dróg powiatowych uzgodnił projekt planu zwracając uwagę na zachowanie zgodnych z przepisami odległości planowanej zabudowy w stosunku do pasa drogowego.

Przeznaczenie terenu lasu na cele nie leśne wymagało uzyskania zgody Ministra Środowiska.

Wydanie zgody poprzedzone było wydaniem pozytywnych opinii o przeznaczeniu terenu na cele nie leśne (wydobywanie kruszywa) przez Nadleśnictwo Kolbudy, Regionalną Dyрекcyję Lasów Państwowych w Gdańsku, Marszałka Województwa Pomorskiego. Po uzyskaniu w/w opinii Minister Środowiska wydał w ślad za pismem nr ZS-W-2120-194-2/2012 z dnia 03.01.2013r. zgodę na przeznaczenie na cele nie leśne terenu przeznaczonego w planie dla działalności związanej z wydobywaniem kruszywa naturalnego na obszarze ok. 13 ha.

Nadmienić należy, że podmioty prowadzące działalność wydobywczą obowiązuje ustawa prawo geologiczne i górnicze, która określa zasady uzyskania koncesji na wydobywanie i sposób rekultywacji terenu powrobiskowego nakładając na inwestorów wykonanie szeregu czynności związanych z przygotowaniem i prowadzeniem zakładu górniczego, a później jego likwidacji. W tym w szczególności wykonanie projektu zagospodarowania złoża, projektu działalności zakładu wydobywania oraz uzyskanie decyzji o ustaleniu kierunku i terminie wykonania rekultywacji gruntów.

Można zatem jednoznacznie stwierdzić, że planowana działalność w postaci eksploatacji kruszywa przewidziana w planie miejscowym na ściśle określonym obszarze jest dopuszczalna w świetle obowiązujących przepisów. Szeroki zakres opiniowania projektu planu przez instytucje, których zadaniem jest m.in. ocena wpływu tego typu przedsięwzięcia na środowisko utwierdza natomiast w przekonaniu, że nie ma zagrożenia powstania nieodwracalnych strat w środowisku naturalnym. Wszystkie w/w instytucje nie zakazały omawianego przedsięwzięcia, a dopuściły je. Po zakończeniu eksploatacji przewiduje się natomiast rekultywację terenu w kierunku leśnym, czyli zgodnie ze stanem obecnym.

- 2) W odniesieniu do zarzutów o niszczeniu dróg oraz budynków przez transport przewożący urobek nie można zakwalifikować tak sformułowanej uwagi, jako zarzut do ustaleń planu. Plan miejscowy nie jest narzędziem, które ma za zadanie utrzymanie drogi oraz obiektów budowlanych w należyтым porządku. To zgodnie z ustawą o drogach publicznych (t. j. Dz. U. z 2013 r., poz. 260 z późn. zm.) do zadań zarządcy drogi należy w szczególności utrzymywanie nawierzchni drogi, chodników, drogowych obiektów inżynierskich, urządzeń zabezpieczających ruch i innych urządzeń związanych z drogą. Jak również przeprowadzanie okresowych kontroli stanu dróg i drogowych obiektów inżynierskich, ze szczególnym uwzględnieniem ich wpływu na stan bezpieczeństwa ruchu drogowego, wykonywanie robót interwencyjnych, robót utrzymaniowych i zabezpieczających, przeciwdziałanie niszczeniu dróg przez ich użytkowników, wprowadzanie ograniczeń lub zamykanie dróg i drogowych obiektów inżynierskich dla

ruchu oraz wyznaczanie objazdów drogami różnej kategorii, gdy występuje bezpośrednie zagrożenie bezpieczeństwa osób lub mienia, odpowiednie ich znakowanie.

Cytowana wyżej ustawa o drogach publicznych reguluje również sprawę dopuszczenia ruchu po drogach publicznych pojazdów w odniesieniu do ich tonażu. Wyżej wymienione zadania nie są natomiast w żadnym razie realizowane poprzez ustalenia planu i nie stanowią zagadnień, które ustalane są zgodnie z art. 15 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym obowiązkowo bądź w zależności od potrzeb w planie miejscowym.

Poza tym można również zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 185 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (t. j. Dz. U. z 2014 r. poz. 518, późn. zm.) zarządzanie nieruchomością polega m.in. na zapewnieniu bezpieczeństwa i właściwej eksploatacji tej nieruchomości.

Należy również przyjąć, że działalność prowadzona w obrębie terenu objętego planem nie może spowodować zagrożenia dla istniejącej zabudowy (pylenie, hałas, wibracje) ponieważ zgodnie, z tym co omówione zostało powyżej istniejące miejscowości położone są w dużej odległości od wspomnianego terenu.

Prowadzona działalność musi również spełniać obowiązujące przepisy w tym m.in. działanie kopalni nie może przekroczyć dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku zgodnie z dnia 14 czerwca 2007 r. Rozporządzeniem Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2007 r. nr 120 poz. 826).

Ewentualne dochodzenie roszczeń właścicieli gruntów, budynków lub innych użytkowników nieruchomości położonych poza granicami planu regulują przepisy prawa powszechnego w postępowaniu cywilnym.

Należy również podkreślić, że rozpoczęcie działalności związanej z eksploatacją kruszywa będzie możliwe po spełnieniu wszystkich wymogów nałożonych na inwestora zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, w tym w szczególności uzyskanie koncesji na wydobycie kruszywa zgodnie z ustawą z dnia 09.06.2011 r. prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 196).

Biorąc zatem pod uwagę wyżej omówione kwestie w odniesieniu do zagospodarowania terenu zarówno w obrębie opracowanego planu jak i terenów położonych w sąsiedztwie, oraz wyniki przeprowadzonej procedury wymaganej przy sporządzaniu projektu planu miejscowego nie ma przesłanek do wykluczenia planowanej eksploatacji kruszywa w miejscu ściśle wskazanym ustaleniami tego planu.

12. pismo **XY***, w którym wnosząca uwagę zgłasza zastrzeżenia co do negatywnego wpływu inwestycji na środowisko, pogorszenia warunków krajobrazowych, zwiększenie hałasu, zniszczenie dróg gminnych i powiatowych.

Po rozpatrzeniu Rada Gminy Trąbki Wielkie:

Odrzuca uwagi.

Uzasadnienie

- 1) Plan miejscowy obejmuje swoimi granicami obszar o powierzchni ok. 153 ha gruntów będących w całości własnością Skarbu Państwa w zarządzie Nadleśnictwa Kolbudy. Są to tereny lasu w całości wolne od zabudowy, położone w południowej części Gminy Trąbki Wielkie. Południowa granica planu stanowi jednocześnie granicę z gminą Skarszewy. Cały obszar wokół terenu objętego planem poza terenem na południe stanowią tak jak i obszar opracowania lasy. Od strony południowej obszar planu graniczy z istniejącymi i działającymi zakładami wydobycia kruszywa. W odniesieniu do istniejącej zabudowy należy stwierdzić, że w bezpośrednim sąsiedztwie nie występuje. Zgodnie z ustaleniami plan zasadniczą większość terenu pozostaje w użytkowaniu leśnym. Jedynie dla obszaru bezpośrednio graniczącego z istniejącym obszarem wydobycia kruszywa w południowej części terenu dopuszcza się eksploatację zewidencjonowanego złoża kruszywa naturalnego. Powierzchnia terenu gdzie dopuszczono eksploatację to obszar ok. 13 ha. Najbliżej położone miejscowości w linii prostej od obszaru dopuszczalnego wydobycia kruszywa to Mirowo Duże – 1,0 km, Gołębiewko – ok. 2,5 km, Postołowo – ok. 2,7 km, Trzcianka – ok. 3,0 Bożepole Królewskie – ok. 5,5 km, Ełganówko - ok. 1,0 km.

Poza miejscowością Mirowo Duże w sąsiedztwie, którego funkcjonuje istniejący zakład wydobycia kruszywa pozostałe położone są w stosunku do obszaru przewidywanego w planie wydobycia w znacznej odległości i nie mają powiązania przestrzennego z obszarem planu. Dodatkowo otaczające omawiany teren lasy stanowią

wyraźną barierę dla zabudowań w szczególności miejscowości Postołowo, Trzcianka, Bożepole Królewskie. Jest to las na przestrzeni ok. 2 - 3 km.

Teren przewidziany w planie, jako obszar wydobywania kruszywa stanowi kontynuację eksploatacji istniejącego zakładu wydobywania. Nie jest to zatem nowa kopalnia, a rozszerzenia eksploatacji istniejącego zakładu. Plan dopuszcza eksploatację złoża, która musi być prowadzona w zgodzie z obowiązującymi przepisami i zgodnie z uzyskaną koncesją na wydobywanie kruszywa. Założenia przyjęte w planie zmierzają do tego żeby eksploatacja złoża była prowadzona przy wykorzystaniu istniejącego zagospodarowania w oparciu, o które prowadzona jest działalność istniejącego zakładu. Przede wszystkim zakłada się, że wywóz urobku będzie prowadzony jak do chwili obecnej, to znaczy, że nie przewiduje się innych dróg transportu niż w obecnie działającym zakładzie. Zgodnie z tym założeniem w planie zapisano, że eksploatacja złoża i wywóz urobku ma odbywać się w kierunku już eksploatowanego złoża na południe od terenu planu. Na terenie objętym planem nie przewiduje się również lokalizacji żadnej zabudowy związanej z wydobywaniem.

W odniesieniu do procedury sporządzenia planu należy podkreślić, że projekt planu uzyskał wszelkie wymagane uzgodnienia. W szczególności w odniesieniu do ustaleń planu dopuszczających na obszarze 13 ha wydobywania kruszywa należy podkreślić, że:

- a) Nadleśnictwo Kolbudy (zarządca terenu objętego planem) zaopiniowało pozytywnie projekt planu zwracając uwagę, że rekultywacja terenu wydobywania powinna odbywać się pod funkcje leśne,
- b) Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gdańsku, jako organ odpowiedzialny za ochronę przyrody zaopiniował projekt pozytywnie,
- c) Powiatowy Inspektor Sanitarny w Pruszczu Gdańskim, jako organ odpowiedzialny za nadzór sanitarny zaopiniował projekt planu bez uwag,
- d) Starostwa Powiatowy w Pruszczu Gdańskim, jako zarządca dróg powiatowych uzgodnił projekt planu zwracając uwagę na zachowanie zgodnych z przepisami odległości planowanej zabudowy w stosunku do pasa drogowego.

Przeznaczenie terenu lasu na cele nie leśne wymagało uzyskania zgody Ministra Środowiska.

Wydanie zgody poprzedzone było wydaniem pozytywnych opinii o przeznaczeniu terenu na cele nie leśne (wydobywanie kruszywa) przez Nadleśnictwo Kolbudy, Regionalną Dyрекcyję Lasów Państwowych w Gdańsku, Marszałka Województwa Pomorskiego. Po uzyskaniu w/w opinii Minister Środowiska wydał w ślad za pismem nr ZS-W-2120-194-2/2012 z dnia 03.01.2013r. zgodę na przeznaczenie na cele nie leśne terenu przeznaczonego w planie dla działalności związanej z wydobywaniem kruszywa naturalnego na obszarze ok. 13 ha.

Nadmienić należy, że podmioty prowadzące działalność wydobywczą obowiązują ustawą prawo geologiczne i górnicze, która określa zasady uzyskania koncesji na wydobywanie i sposób rekultywacji terenu powrobiskowego nakładając na inwestorów wykonanie szeregu czynności związanych z przygotowaniem i prowadzeniem zakładu górniczego, a później jego likwidacji. W tym w szczególności wykonanie projektu zagospodarowania złoża, projektu działalności zakładu wydobywania oraz uzyskanie decyzji o ustaleniu kierunku i terminie wykonania rekultywacji gruntów.

Można zatem jednoznacznie stwierdzić, że planowana działalność w postaci eksploatacji kruszywa przewidziana w planie miejscowym na ściśle określonym obszarze jest dopuszczalna w świetle obowiązujących przepisów. Szeroki zakres opiniowania projektu planu przez instytucje, których zadaniem jest m.in. ocena wpływu tego typu przedsięwzięcia na środowisko utwierdza natomiast w przekonaniu, że nie ma zagrożenia powstania nieodwracalnych strat w środowisku naturalnym. Wszystkie w/w instytucje nie zakazały omawianego przedsięwzięcia, a dopuściły je. Po zakończeniu eksploatacji przewiduje się natomiast rekultywację terenu w kierunku leśnym, czyli zgodnie ze stanem obecnym.

- 2) W odniesieniu do zarzutów o niszczeniu dróg oraz budynków przez transport przewożący urobek nie można zakwalifikować tak sformułowanej uwagi, jako zarzut do ustaleń planu. Plan miejscowy nie jest narzędziem, które ma za zadanie utrzymanie drogi oraz obiektów budowlanych w należyтым porządku. To zgodnie z ustawą o drogach publicznych (t. j. Dz. U. z 2013 r., poz. 260 z późn. zm.) do zadań zarządcy drogi należy w szczególności utrzymywanie nawierzchni drogi, chodników, drogowych obiektów inżynierskich, urządzeń zabezpieczających ruch i innych urządzeń związanych z drogą. Jak również przeprowadzanie okresowych kontroli stanu dróg i drogowych obiektów inżynierskich, ze szczególnym uwzględnieniem ich wpływu na stan bezpieczeństwa ruchu drogowego, wykonywanie robót

interwencyjnych, robót utrzymaniowych i zabezpieczających, przeciwdziałanie niszczeniu dróg przez ich użytkowników, wprowadzanie ograniczeń lub zamykanie dróg i drogowych obiektów inżynierskich dla ruchu oraz wyznaczanie objazdów drogami różnej kategorii, gdy występuje bezpośrednie zagrożenie bezpieczeństwa osób lub mienia, odpowiednie ich znakowanie.

Cytowana wyżej ustawa o drogach publicznych reguluje również sprawę dopuszczenia ruchu po drogach publicznych pojazdów w odniesieniu do ich tonażu. Wyżej wymienione zadania nie są natomiast w żadnym razie realizowane poprzez ustalenia planu i nie stanowią zagadnień, które ustalane są zgodnie z art. 15 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym obowiązkowo bądź w zależności od potrzeb w planie miejscowym.

Poza tym można również zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 185 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (t. j. Dz. U. z 2014 r. poz. 518, późn. zm.) zarządzanie nieruchomością polega m.in. na zapewnieniu bezpieczeństwa i właściwej eksploatacji tej nieruchomości.

Należy również przyjąć, że działalność prowadzona w obrębie terenu objętego planem nie może spowodować zagrożenia dla istniejącej zabudowy (pylenie, hałas, wibracje) ponieważ zgodnie, z tym co omówione zostało powyżej istniejące miejscowości położone są w dużej odległości od wspomnianego terenu.

Prowadzona działalność musi również spełniać obowiązujące przepisy w tym m.in. działanie kopalni nie może przekroczyć dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku zgodnie z dnia 14 czerwca 2007 r. Rozporządzeniem Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2007 r. nr 120 poz. 826).

Należy również podkreślić, że rozpoczęcie działalności związanej z eksploatacją kruszywa będzie możliwe po spełnieniu wszystkich wymogów nałożonych na inwestora zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, w tym w szczególności uzyskanie koncesji na wydobycie kruszywa zgodnie z ustawą z dnia 09.06.2011 r. prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 196).

Biorąc zatem pod uwagę wyżej omówione kwestie w odniesieniu do zagospodarowania terenu zarówno w obrębie opracowanego planu jak i terenów położonych w sąsiedztwie, oraz wyniki przeprowadzonej procedury wymaganej przy sporządzaniu projektu planu miejscowego nie ma przesłanek do wykluczenia planowanej eksploatacji kruszywa w miejscu ściśle wskazanym ustaleniami tego planu.

13. pismo **XY**, w którym zgłasza zastrzeżenia co do budowy nowej inwestycji, argumentując, że przyniesie ona zbyt wiele negatywnych skutków takich jak:

- 1) zniszczenie gleby,
- 2) zachwianie stosunków wodnych,
- 3) zwiększenie hałasu w sąsiedztwie kopalni,
- 4) zniszczenie dróg gminnych i powiatowych.

Po rozpatrzeniu Rada Gminy Trąbki Wielkie:

Odrzuca uwagi.

Uzasadnienie

- 1) Plan miejscowy obejmuje swoimi granicami obszar o powierzchni ok. 153 ha gruntów będących w całości własnością Skarbu Państwa w zarządzie Nadleśnictwa Kolbudy. Są to tereny lasu w całości wolne od zabudowy, położone w południowej części Gminy Trąbki Wielkie. Południowa granica planu stanowi jednocześnie granicę z gminą Skarszewy. Cały obszar wokół terenu objętego planem poza terenem na południe stanowią tak jak i obszar opracowania lasy. Od strony południowej obszar planu graniczy z istniejącymi i działającymi zakładami wydobycia kruszywa. W odniesieniu do istniejącej zabudowy należy stwierdzić, że w bezpośrednim sąsiedztwie nie występuje. Zgodnie z ustaleniami plan zasadniczą większość terenu pozostaje w użytkowaniu leśnym. Jedynie dla obszaru bezpośrednio graniczącego z istniejącym obszarem wydobycia kruszywa w południowej części terenu dopuszcza się eksploatację zewidencjonowanego złoża kruszywa naturalnego. Powierzchnia terenu gdzie dopuszczono eksploatację to obszar ok. 13 ha. Najbliżej położone miejscowości w linii prostej od obszaru dopuszczalnego wydobycia

kruszywa to Mirowo Duże – 1,0 km, Gołębiewko – ok. 2,5 km, Postołowo – ok. 2,7 km, Trzcianka – ok. 3,0 Bożepole Królewskie – ok. 5,5 km, Ełganówko - ok. 1,0 km.

Poza miejscowością Mirowo Duże w sąsiedztwie, którego funkcjonuje istniejący zakład wydobycia kruszywa pozostałe położone są w stosunku do obszaru przewidywanego w planie wydobycia w znacznej odległości i nie mają powiązania przestrzennego z obszarem planu. Dodatkowo otaczające omawiany teren lasy stanowią wyraźną barierę dla zabudowań w szczególności miejscowości Postołowo, Trzcianka, Bożepole Królewskie. Jest to las na przestrzeni ok. 2 - 3 km.

Teren przewidziany w planie, jako obszar wydobycia kruszywa stanowi kontynuację eksploatacji istniejącego zakładu wydobycia. Nie jest to zatem nowa kopalnia, a rozszerzenia eksploatacji istniejącego zakładu. Plan dopuszcza eksploatację złoża, która musi być prowadzona w zgodzie z obowiązującymi przepisami i zgodnie z uzyskaną koncesją na wydobycie kruszywa. Założenia przyjęte w planie zmierzają do tego żeby eksploatacja złoża była prowadzona przy wykorzystaniu istniejącego zagospodarowania w oparciu, o które prowadzona jest działalność istniejącego zakładu. Przede wszystkim zakłada się, że wywóz urobku będzie prowadzony jak do chwili obecnej, to znaczy, że nie przewiduje się innych dróg transportu niż w obecnie działającym zakładzie. Zgodnie z tym założeniem w planie zapisano, że eksploatacja złoża i wywóz urobku ma odbywać się w kierunku już eksploatowanego złoża na południe od terenu planu. Na terenie objętym planem nie przewiduje się również lokalizacji żadnej zabudowy związanej z wydobyciem.

W odniesieniu do procedury sporządzenia planu należy podkreślić, że projekt planu uzyskał wszelkie wymagane uzgodnienia. W szczególności w odniesieniu do ustaleń planu dopuszczających na obszarze 13 ha wydobycie kruszywa należy podkreślić, że:

- a) Nadleśnictwo Kolbudy (zarządca terenu objętego planem) zaopiniowało pozytywnie projekt planu zwracając uwagę, że rekultywacja terenu wydobycia powinna odbywać się pod funkcje leśne,
- b) Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gdańsku, jako organ odpowiedzialny za ochronę przyrody zaopiniował projekt pozytywnie,
- c) Powiatowy Inspektor Sanitarny w Pruszczu Gdańskim, jako organ odpowiedzialny za nadzór sanitarny zaopiniował projekt planu bez uwag,
- d) Starostwa Powiatowy w Pruszczu Gdańskim, jako zarządca dróg powiatowych uzgodnił projekt planu zwracając uwagę na zachowanie zgodnych z przepisami odległości planowanej zabudowy w stosunku do pasa drogowego.

Przeznaczenie terenu lasu na cele nie leśne wymagało uzyskania zgody Ministra Środowiska.

Wydanie zgody poprzedzone było wydaniem pozytywnych opinii o przeznaczeniu terenu na cele nie leśne (wydobycie kruszywa) przez Nadleśnictwo Kolbudy, Regionalną Dyрекcyję Lasów Państwowych w Gdańsku, Marszałka Województwa Pomorskiego. Po uzyskaniu w/w opinii Minister Środowiska wydał w ślad za pismem nr ZS-W-2120-194-2/2012 z dnia 03.01.2013r. zgodę na przeznaczenie na cele nie leśne terenu przeznaczonego w planie dla działalności związanej z wydobyciem kruszywa naturalnego na obszarze ok. 13 ha.

Nadmienić należy, że podmioty prowadzące działalność wydobywczą obowiązuje ustawa prawo geologiczne i górnicze, która określa zasady uzyskania koncesji na wydobycie i sposób rekultywacji terenu powyrobowiskowego nakładając na inwestorów wykonanie szeregu czynności związanych z przygotowaniem i prowadzeniem zakładu górniczego, a później jego likwidacji. W tym w szczególności wykonanie projektu zagospodarowania złoża, projektu działalności zakładu wydobycia oraz uzyskanie decyzji o ustaleniu kierunku i terminie wykonania rekultywacji gruntów.

Można zatem jednoznacznie stwierdzić, że planowana działalność w postaci eksploatacji kruszywa przewidziana w planie miejscowym na ściśle określonym obszarze jest dopuszczalna w świetle obowiązujących przepisów. Szeroki zakres opiniowania projektu planu przez instytucje, których zadaniem jest m.in. ocena wpływu tego typu przedsięwzięcia na środowisko utwierdza natomiast w przekonaniu, że nie ma zagrożenia powstania nieodwracalnych strat w środowisku naturalnym. Wszystkie w/w instytucje nie zakazały omawianego przedsięwzięcia, a dopuściły je. Po zakończeniu eksploatacji przewiduje się natomiast rekultywację terenu w kierunku leśnym, czyli zgodnie ze stanem obecnym.

- 2) W odniesieniu do zarzutów o niszczeniu dróg oraz budynków przez transport przewożący urobek nie można zakwalifikować tak sformułowanej uwagi, jako zarzut do ustaleń planu. Plan miejscowy nie jest narzędziem, które ma za zadanie utrzymanie drogi oraz obiektów budowlanych w należywym porządku. To

zgodnie z ustawą o drogach publicznych (t. j. Dz. U. z 2013 r., poz. 260 z późn. zm.) do zadań zarządcy drogi należy w szczególności utrzymywanie nawierzchni drogi, chodników, drogowych obiektów inżynierskich, urządzeń zabezpieczających ruch i innych urządzeń związanych z drogą. Jak również przeprowadzanie okresowych kontroli stanu dróg i drogowych obiektów inżynierskich, ze szczególnym uwzględnieniem ich wpływu na stan bezpieczeństwa ruchu drogowego, wykonywanie robót interwencyjnych, robót utrzymaniowych i zabezpieczających, przeciwdziałanie niszczeniu dróg przez ich użytkowników, wprowadzanie ograniczeń lub zamykanie dróg i drogowych obiektów inżynierskich dla ruchu oraz wyznaczanie objazdów drogami różnej kategorii, gdy występuje bezpośrednie zagrożenie bezpieczeństwa osób lub mienia, odpowiednie ich znakowanie.

Cytowana wyżej ustawa o drogach publicznych reguluje również sprawę dopuszczenia ruchu po drogach publicznych pojazdów w odniesieniu do ich tonażu. Wyżej wymienione zadania nie są natomiast w żadnym razie realizowane poprzez ustalenia planu i nie stanowią zagadnień, które ustalane są zgodnie z art. 15 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym obowiązkowo bądź w zależności od potrzeb w planie miejscowym.

Poza tym można również zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 185 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (t. j. Dz. U. z 2014 r. poz. 518, późn. zm.) zarządzanie nieruchomością polega m.in. na zapewnieniu bezpieczeństwa i właściwej eksploatacji tej nieruchomości.

Należy również przyjąć, że działalność prowadzona w obrębie terenu objętego planem nie może spowodować zagrożenia dla istniejącej zabudowy (pylenie, hałas, wibracje) ponieważ zgodnie, z tym co omówione zostało powyżej istniejące miejscowości położone są w dużej odległości od wspomnianego terenu.

Prowadzona działalność musi również spełniać obowiązujące przepisy w tym m.in. działanie kopalni nie może przekroczyć dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku zgodnie Rozporządzeniem z dnia 14 czerwca 2007 r. Ministra Środowiskaw sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2007 r. nr 120 poz. 826). W rejonie złoża jak również w granicach planu nie ma ujęć wód podziemnych dla celów zaopatrzenia ludności w wodę, a samo złożo nie znajduje się w zasięgu stref ochronnych ujęć wody. W granicach planu nie ma również gruntów rolnych.

Ewentualne dochodzenie roszczeń właścicieli gruntów, budynków lub innych użytkowników nieruchomości położonych poza granicami planu regulują przepisy prawa powszechnego w postępowaniu cywilnym.

Należy również podkreślić, że rozpoczęcie działalności związanej z eksploatacją kruszywa będzie możliwe po spełnieniu wszystkich wymogów nałożonych na inwestora zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, w tym w szczególności uzyskanie koncesji na wydobycie kruszywa zgodnie z ustawą z dnia 09.06.2011 r. prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 196).

Biorąc zatem pod uwagę wyżej omówione kwestie w odniesieniu do zagospodarowania terenu zarówno w obrębie opracowanego planu jak i terenów położonych w sąsiedztwie, oraz wyniki przeprowadzonej procedury wymaganej przy sporządzaniu projektu planu miejscowego nie ma przesłanek do wykluczenia planowanej eksploatacji kruszywa w miejscu ściśle wskazanym ustaleniami tego planu.

14. pismo **XY**, w którym pisząca zgłasza uwagę o negatywnym wpływie inwestycji na środowisko:

- 1) zniszczenie gleby,
- 2) zachwianie stosunków wodnych,
- 3) dewastację dróg,
- 4) zwiększenie hałasu,
- 5) pogorszenie warunków krajobrazowych.

Po rozpatrzeniu Rada Gminy Trąbki Wielkie:

Odrzuca uwagi.

Uzasadnienie

- 1) Plan miejscowy obejmuje swoimi granicami obszar o powierzchni ok. 153 ha gruntów będących w całości własnością Skarbu Państwa w zarządzie Nadleśnictwa Kolbudy. Są to tereny lasu w całości wolne od

zabudowy, położone w południowej części Gminy Trąbki Wielkie. Południowa granica planu stanowi jednocześnie granicę z gminą Skarszewy. Cały obszar wokół terenu objętego planem poza terenem na południe stanowią tak jak i obszar opracowania lasy. Od strony południowej obszar planu graniczy z istniejącymi i działającymi zakładami wydobywania kruszywa. W odniesieniu do istniejącej zabudowy należy stwierdzić, że w bezpośrednim sąsiedztwie nie występuje. Zgodnie z ustaleniami plan zasadniczą większość terenu pozostaje w użytkowaniu leśnym. Jedynie dla obszaru bezpośrednio graniczącego z istniejącym obszarem wydobywania kruszywa w południowej części terenu dopuszcza się eksploatację zewidencjonowanego złoża kruszywa naturalnego. Powierzchnia terenu gdzie dopuszczono eksploatację to obszar ok. 13 ha. Najbliżej położone miejscowości w linii prostej od obszaru dopuszczalnego wydobywania kruszywa to Mirowo Duże – 1,0 km, Gołębiewko – ok. 2,5 km, Postołowo – ok. 2,7 km, Trzcianka – ok. 3,0 km, Bożepole Królewskie – ok. 5,5 km, Ełganówko - ok. 1,0 km.

Poza miejscowością Mirowo Duże w sąsiedztwie, którego funkcjonuje istniejący zakład wydobywania kruszywa pozostałe położone są w stosunku do obszaru przewidywanego w planie wydobywania w znacznej odległości i nie mają powiązania przestrzennego z obszarem planu. Dodatkowo otaczające omawiany teren lasy stanowią wyraźną barierę dla zabudowań w szczególności miejscowości Postołowo, Trzcianka, Bożepole Królewskie. Jest to las na przestrzeni ok. 2 - 3 km.

Teren przewidziany w planie, jako obszar wydobywania kruszywa stanowi kontynuację eksploatacji istniejącego zakładu wydobywania. Nie jest to zatem nowa kopalnia, a rozszerzenia eksploatacji istniejącego zakładu. Plan dopuszcza eksploatację złoża, która musi być prowadzona w zgodzie z obowiązującymi przepisami i zgodnie z uzyskaną koncesją na wydobywanie kruszywa. Założenia przyjęte w planie zmierzają do tego żeby eksploatacja złoża była prowadzona przy wykorzystaniu istniejącego zagospodarowania w oparciu, o które prowadzona jest działalność istniejącego zakładu. Przede wszystkim zakłada się, że wywóz urobku będzie prowadzony jak do chwili obecnej, to znaczy, że nie przewiduje się innych dróg transportu niż w obecnie działającym zakładzie. Zgodnie z tym założeniem w planie zapisano, że eksploatacja złoża i wywóz urobku ma odbywać się w kierunku już eksploatowanego złoża na południe od terenu planu. Na terenie objętym planem nie przewiduje się również lokalizacji żadnej zabudowy związanej z wydobywaniem.

W odniesieniu do procedury sporządzenia planu należy podkreślić, że projekt planu uzyskał wszelkie wymagane uzgodnienia. W szczególności w odniesieniu do ustaleń planu dopuszczających na obszarze 13 ha wydobywanie kruszywa należy podkreślić, że:

- a) Nadleśnictwo Kolbudy (zarządca terenu objętego planem) zaopiniowało pozytywnie projekt planu zwracając uwagę, że rekultywacja terenu wydobyć powinna odbywać się pod funkcje leśne,
- b) Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gdańsku, jako organ odpowiedzialny za ochronę przyrody zaopiniował projekt pozytywnie,
- c) Powiatowy Inspektor Sanitarny w Pruszczu Gdańskim, jako organ odpowiedzialny za nadzór sanitarny zaopiniował projekt planu bez uwag,
- d) Starostwa Powiatowy w Pruszczu Gdańskim, jako zarządca dróg powiatowych uzgodnił projekt planu zwracając uwagę na zachowanie zgodnych z przepisami odległości planowanej zabudowy w stosunku do pasa drogowego.

Przeznaczenie terenu lasu na cele nie leśne wymagało uzyskania zgody Ministra Środowiska.

Wydanie zgody poprzedzone było wydaniem pozytywnych opinii o przeznaczeniu terenu na cele nie leśne (wydobywanie kruszywa) przez Nadleśnictwo Kolbudy, Regionalną Dyрекcyję Lasów Państwowych w Gdańsku, Marszałka Województwa Pomorskiego. Po uzyskaniu w/w opinii Minister Środowiska wydał w ślad za pismem nr ZS-W-2120-194-2/2012 z dnia 03.01.2013r. zgodę na przeznaczenie na cele nie leśne terenu przeznaczzonego w planie dla działalności związanej z wydobywaniem kruszywa naturalnego na obszarze ok. 13 ha.

Nadmienić należy, że podmioty prowadzące działalność wydobywczą obowiązuje ustawa prawo geologiczne i górnicze, która określa zasady uzyskania koncesji na wydobywanie i sposób rekultywacji terenu powyrobiskowego nakładając na inwestorów wykonanie szeregu czynności związanych z przygotowaniem i prowadzeniem zakładu górniczego, a później jego likwidacji. W tym w szczególności wykonanie projektu zagospodarowania złoża, projektu działalności zakładu wydobywania oraz uzyskanie decyzji o ustaleniu kierunku i terminie wykonania rekultywacji gruntów.

Można zatem jednoznacznie stwierdzić, że planowana działalność w postaci eksploatacji kruszywa przewidziana w planie miejscowym na ściśle określonym obszarze jest dopuszczalna w świetle obowiązujących przepisów. Szeroki zakres opiniowania projektu planu przez instytucje, których zadaniem jest m.in. ocena wpływu tego typu przedsięwzięcia na środowisko utwierdza natomiast w przekonaniu, że nie ma zagrożenia powstania nieodwracalnych strat w środowisku naturalnym. Wszystkie w/w instytucje nie zakazały omawianego przedsięwzięcia, a dopuściły je. Po zakończeniu eksploatacji przewiduje się natomiast rekultywację terenu w kierunku leśnym, czyli zgodnie ze stanem obecnym.

2) W odniesieniu do zarzutów o niszczeniu dróg oraz budynków przez transport przewożący urobek nie można zakwalifikować tak sformułowanej uwagi, jako zarzut do ustaleń planu. Plan miejscowy nie jest narzędziem, które ma za zadanie utrzymanie drogi oraz obiektów budowlanych w należyтым porządku. To zgodnie z ustawą o drogach publicznych (t. j. Dz. U. z 2013 r., poz. 260 z późn. zm.) do zadań zarządcy drogi należy w szczególności utrzymywanie nawierzchni drogi, chodników, drogowych obiektów inżynierskich, urządzeń zabezpieczających ruch i innych urządzeń związanych z drogą. Jak również przeprowadzanie okresowych kontroli stanu dróg i drogowych obiektów inżynierskich, ze szczególnym uwzględnieniem ich wpływu na stan bezpieczeństwa ruchu drogowego, wykonywanie robót interwencyjnych, robót utrzymaniowych i zabezpieczających, przeciwdziałanie niszczeniu dróg przez ich użytkowników, wprowadzanie ograniczeń lub zamykanie dróg i drogowych obiektów inżynierskich dla ruchu oraz wyznaczanie objazdów drogami różnej kategorii, gdy występuje bezpośrednie zagrożenie bezpieczeństwa osób lub mienia, odpowiednie ich znakowanie.

Cytowana wyżej ustawa o drogach publicznych reguluje również sprawę dopuszczenia ruchu po drogach publicznych pojazdów w odniesieniu do ich tonażu. Wyżej wymienione zadania nie są natomiast w żadnym razie realizowane poprzez ustalenia planu i nie stanowią zagadnień, które ustalane są zgodnie z art. 15 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym obowiązkowo bądź w zależności od potrzeb w planie miejscowym.

Poza tym można również zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 185 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (t. j. Dz. U. z 2014 r. poz. 518, późn. zm.) zarządzanie nieruchomością polega m.in. na zapewnieniu bezpieczeństwa i właściwej eksploatacji tej nieruchomości.

Należy również przyjąć, że działalność prowadzona w obrębie terenu objętego planem nie może spowodować zagrożenia dla istniejącej zabudowy (pylenie, hałas, wibracje) ponieważ zgodnie, z tym co omówione zostało powyżej istniejące miejscowości położone są w dużej odległości od wspomnianego terenu.

Prowadzona działalność musi również spełniać obowiązujące przepisy w tym m.in. działanie kopalni nie może przekroczyć dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku zgodnie z dnia 14 czerwca 2007 r. Rozporządzeniem Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2007 r. nr 120 poz. 826). W rejonie złoże jak również w granicach planu nie ma ujęć wód podziemnych dla celów zaopatrzenia ludności w wodę, a samo złoże nie znajduje się w zasięgu stref ochronnych ujęć wody. W granicach planu nie ma również gruntów rolnych.

Ewentualne dochodzenie roszczeń właścicieli gruntów, budynków lub innych użytkowników nieruchomości położonych poza granicami planu regulują przepisy prawa powszechnego w postępowaniu cywilnym.

Należy również podkreślić, że rozpoczęcie działalności związanej z eksploatacją kruszywa będzie możliwe po spełnieniu wszystkich wymogów nałożonych na inwestora zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, w tym w szczególności uzyskanie koncesji na wydobycie kruszywa zgodnie z ustawą z dnia 09.06.2011 r. prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 196).

Biorąc, zatem pod uwagę wyżej omówione kwestie w odniesieniu do zagospodarowania terenu zarówno w obrębie opracowanego planu jak i terenów położonych w sąsiedztwie, oraz wyniki przeprowadzonej procedury wymaganej przy sporządzaniu projektu planu miejscowego nie ma przesłanek do wykluczenia planowanej eksploatacji kruszywa w miejscu ściśle wskazanym ustaleniami tego planu.

15. pismo **XY**, w którym wnoszący uwagę odnosi się do negatywnego wpływu zwirowni na środowisko w szczególności:

- 1) zachwianie stosunków wodnych i obniżenie wód gruntowych,
- 2) zwiększenie hałasu w sąsiedztwie kopalni,
- 3) pogorszenie warunków krajobrazowych,

- 4) dewastację dróg gminnych i powiatowych,
- 5) zmniejszenie wartości gruntów w pobliżu kopalni.

Po rozpatrzeniu Rada Gminy Trąbki Wielkie:

Odrzuca uwagi.

Uzasadnienie

- 1) Plan miejscowy obejmuje swoimi granicami obszar o powierzchni ok. 153 ha gruntów będących w całości własnością Skarbu Państwa w zarządzie Nadleśnictwa Kolbudy. Są to tereny lasu w całości wolne od zabudowy, położone w południowej części Gminy Trąbki Wielkie. Południowa granica planu stanowi jednocześnie granicę z gminą Skarszewy. Cały obszar wokół terenu objętego planem poza terenem na południe stanowią tak jak i obszar opracowania lasy. Od strony południowej obszar planu graniczy z istniejącymi i działającymi zakładami wydobywania kruszywa. W odniesieniu do istniejącej zabudowy należy stwierdzić, że w bezpośrednim sąsiedztwie nie występuje. Zgodnie z ustaleniami planu zasadniczą większość terenu pozostaje w użytkowaniu leśnym. Jedynie dla obszaru bezpośrednio graniczącego z istniejącym obszarem wydobywania kruszywa w południowej części terenu dopuszcza się eksploatację zewidencjonowanego złoża kruszywa naturalnego. Powierzchnia terenu gdzie dopuszczono eksploatację to obszar ok. 13 ha. Najbliżej położone miejscowości w linii prostej od obszaru dopuszczalnego wydobywania kruszywa to Mirowo Duże – 1,0 km, Gołębiewko – ok. 2,5 km, Postołowo – ok. 2,7 km, Trzcianka – ok. 3,0 km, Bożepole Królewskie – ok. 5,5 km, Ełganówko - ok. 1,0 km.

Poza miejscowością Mirowo Duże w sąsiedztwie, którego funkcjonuje istniejący zakład wydobywania kruszywa pozostałe położone są w stosunku do obszaru przewidywanego w planie wydobywania w znacznej odległości i nie mają powiązania przestrzennego z obszarem planu. Dodatkowo otaczające omawiany teren lasy stanowią wyraźną barierę dla zabudowań w szczególności miejscowości Postołowo, Trzcianka, Bożepole Królewskie. Jest to las na przestrzeni ok. 2 - 3 km.

Teren przewidziany w planie, jako obszar wydobywania kruszywa stanowi kontynuację eksploatacji istniejącego zakładu wydobywania. Nie jest to zatem nowa kopalnia, a rozszerzenia eksploatacji istniejącego zakładu. Plan dopuszcza eksploatację złoża, która musi być prowadzona w zgodzie z obowiązującymi przepisami i zgodnie z uzyskaną koncesją na wydobywanie kruszywa. Założenia przyjęte w planie zmierzają do tego żeby eksploatacja złoża była prowadzona przy wykorzystaniu istniejącego zagospodarowania w oparciu, o które prowadzona jest działalność istniejącego zakładu. Przede wszystkim zakłada się, że wywóz urobku będzie prowadzony jak do chwili obecnej, to znaczy, że nie przewiduje się innych dróg transportu niż w obecnie działającym zakładzie. Zgodnie z tym założeniem w planie zapisano, że eksploatacja złoża i wywóz urobku ma odbywać się w kierunku już eksploatowanego złoża na południe od terenu planu. Na terenie objętym planem nie przewiduje się również lokalizacji żadnej zabudowy związanej z wydobywaniem.

W odniesieniu do procedury sporządzenia planu należy podkreślić, że projekt planu uzyskał wszelkie wymagane uzgodnienia. W szczególności w odniesieniu do ustaleń planu dopuszczających na obszarze 13 ha wydobywanie kruszywa należy podkreślić, że:

- a) Nadleśnictwo Kolbudy (zarządca terenu objętego planem) zaopiniowało pozytywnie projekt planu zwracając uwagę, że rekultywacja terenu wydobyć powinna odbywać się pod funkcje leśne,
- b) Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gdańsku, jako organ odpowiedzialny za ochronę przyrody zaopiniował projekt pozytywnie,
- c) Powiatowy Inspektor Sanitarny w Pruszczu Gdańskim, jako organ odpowiedzialny za nadzór sanitarny zaopiniował projekt planu bez uwag,
- d) Starostwa Powiatowy w Pruszczu Gdańskim, jako zarządca dróg powiatowych uzgodnił projekt planu zwracając uwagę na zachowanie zgodnych z przepisami odległości planowanej zabudowy w stosunku do pasa drogowego.

Przeznaczenie terenu lasu na cele nie leśne wymagało uzyskania zgody Ministra Środowiska.

Wydanie zgody poprzedzone było wydaniem pozytywnych opinii o przeznaczeniu terenu na cele nie leśne (wydobywanie kruszywa) przez Nadleśnictwo Kolbudy, Regionalną Dyрекcyję Lasów Państwowych w Gdańsku,

Marszałka Województwa Pomorskiego. Po uzyskaniu w/w opinii Minister Środowiska wydał w ślad za pismem nr ZS-W-2120-194-2/2012 z dnia 03.01.2013r. zgodę na przeznaczenie na cele nie leśne terenu przeznaczanego w planie dla działalności związanej z wydobyciem kruszywa naturalnego na obszarze ok. 13 ha.

Nadmienić należy, że podmioty prowadzące działalność wydobywczą obowiązują ustawą prawo geologiczne i górnicze, która określa zasady uzyskania koncesji na wydobycie i sposób rekultywacji terenu powrobiskowego nakładając na inwestorów wykonanie szeregu czynności związanych z przygotowaniem i prowadzeniem zakładu górniczego, a później jego likwidacji. W tym w szczególności wykonanie projektu zagospodarowania złoża, projektu działalności zakładu wydobycia oraz uzyskanie decyzji o ustaleniu kierunku i terminie wykonania rekultywacji gruntów.

Można zatem jednoznacznie stwierdzić, że planowana działalność w postaci eksploatacji kruszywa przewidziana w planie miejscowym na ściśle określonym obszarze jest dopuszczalna w świetle obowiązujących przepisów. Szeroki zakres opiniowania projektu planu przez instytucje, których zadaniem jest m.in. ocena wpływu tego typu przedsięwzięcia na środowisko utwierdza natomiast w przekonaniu, że nie ma zagrożenia powstania nieodwracalnych strat w środowisku naturalnym. Wszystkie w/w instytucje nie zakazały omawianego przedsięwzięcia, a dopuściły je. Po zakończeniu eksploatacji przewiduje się natomiast rekultywację terenu w kierunku leśnym, czyli zgodnie ze stanem obecnym.

2) W odniesieniu do zarzutów o niszczeniu dróg oraz budynków przez transport przewożący urobek nie można zakwalifikować tak sformułowanej uwagi, jako zarzut do ustaleń planu. Plan miejscowy nie jest narzędziem, które ma za zadanie utrzymanie drogi oraz obiektów budowlanych w należyтым porządku. To zgodnie z ustawą o drogach publicznych (t. j. Dz. U. z 2013 r., poz. 260 z późn. zm.) do zadań zarządcy drogi należy w szczególności utrzymywanie nawierzchni drogi, chodników, drogowych obiektów inżynierskich, urządzeń zabezpieczających ruch i innych urządzeń związanych z drogą. Jak również przeprowadzanie okresowych kontroli stanu dróg i drogowych obiektów inżynierskich, ze szczególnym uwzględnieniem ich wpływu na stan bezpieczeństwa ruchu drogowego, wykonywanie robót interwencyjnych, robót utrzymaniowych i zabezpieczających, przeciwdziałanie niszczeniu dróg przez ich użytkowników, wprowadzanie ograniczeń lub zamykanie dróg i drogowych obiektów inżynierskich dla ruchu oraz wyznaczanie objazdów drogami różnej kategorii, gdy występuje bezpośrednie zagrożenie bezpieczeństwa osób lub mienia, odpowiednie ich znakowanie.

Cytowana wyżej ustawa o drogach publicznych reguluje również sprawę dopuszczenia ruchu po drogach publicznych pojazdów w odniesieniu do ich tonażu. Wyżej wymienione zadania nie są natomiast w żadnym razie realizowane poprzez ustalenia planu i nie stanowią zagadnień, które ustalane są zgodnie z art. 15 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym obowiązkowo bądź w zależności od potrzeb w planie miejscowym.

Poza tym można również zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 185 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (t. j. Dz. U. z 2014 r. poz. 518, późn. zm.) zarządzanie nieruchomością polega m.in. na zapewnieniu bezpieczeństwa i właściwej eksploatacji tej nieruchomości.

Należy również przyjąć, że działalność prowadzona w obrębie terenu objętego planem nie może spowodować zagrożenia dla istniejącej zabudowy (pylenie, hałas, wibracje) ponieważ zgodnie, z tym co omówione zostało powyżej istniejące miejscowości położone są w dużej odległości od wspomnianego terenu.

Prowadzona działalność musi również spełniać obowiązujące przepisy w tym m.in. działanie kopalni nie może przekroczyć dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku zgodnie z Rozporządzeniem z dnia 14 czerwca 2007 r. Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2007 r. nr 120 poz. 826). W rejonie złoża jak również w granicach planu nie ma ujęć wód podziemnych dla celów zaopatrzenia ludności w wodę, a samo złożo nie znajduje się w zasięgu stref ochronnych ujęć wody. W granicach planu nie ma również gruntów rolnych.

Ewentualne dochodzenie roszczeń właścicieli gruntów, budynków lub innych użytkowników nieruchomości położonych poza granicami planu regulują przepisy prawa powszechnego w postępowaniu cywilnym.

Należy również podkreślić, że rozpoczęcie działalności związanej z eksploatacją kruszywa będzie możliwe po spełnieniu wszystkich wymogów nałożonych na inwestora zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, w tym w szczególności uzyskanie koncesji na wydobycie kruszywa zgodnie z ustawą z dnia 09.06.2011 r. prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 196).

Biorąc, zatem pod uwagę wyżej omówione kwestie w odniesieniu do zagospodarowania terenu zarówno w obrębie opracowanego planu jak i terenów położonych w sąsiedztwie, oraz wyniki przeprowadzonej procedury wymaganej przy sporządzaniu projektu planu miejscowego nie ma przesłanek do wykluczenia planowanej eksploatacji kruszywa w miejscu ściśle wskazanym ustaleniami tego planu.

- 3) Kwestie ewentualnych roszczeń wynikających z uchwalenia planu, którego następstwem jest obniżenie wartości nieruchomości regulują przepisy zawarte w art. 36 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. W tym w szczególności jeżeli, w związku z uchwaleniem planu miejscowego, korzystanie z nieruchomości lub jej części w dotychczasowy sposób lub zgodny z dotychczasowym przeznaczeniem stało się niemożliwe bądź istotnie ograniczone, właściciel albo użytkownik wieczysty nieruchomości może m.in. żądać od gminy odszkodowania za poniesioną rzeczywistą szkodę albo wykupienia nieruchomości lub jej części.

16. pismo **XY***, a którym wnosząca uwagę jest przeciwna powstaniu żwirowni. Zwraca uwagę na zniszczone drogi, degradację środowiska naturalnego, wód gruntowych, zwiększenie hałasu w sąsiedztwie kopalni oraz pogorszenie warunków krajobrazowych.

Po rozpatrzeniu Rada Gminy Trąbki Wielkie:

Odrzuca uwagi.

Uzasadnienie

- 1) Plan miejscowy obejmuje swoimi granicami obszar o powierzchni ok. 153 ha gruntów będących w całości własnością Skarbu Państwa w zarządzie Nadleśnictwa Kolbudy. Są to tereny lasu w całości wolne od zabudowy, położone w południowej części Gminy Trąbki Wielkie. Południowa granica planu stanowi jednocześnie granicę z gminą Skarszewy. Cały obszar wokół terenu objętego planem poza terenem na południe stanowią tak jak i obszar opracowania lasy. Od strony południowej obszar planu graniczy z istniejącymi i działającymi zakładami wydobywania kruszywa. W odniesieniu do istniejącej zabudowy należy stwierdzić, że w bezpośrednim sąsiedztwie nie występuje. Zgodnie z ustaleniami plan zasadniczą większość terenu pozostaje w użytkowaniu leśnym. Jedynie dla obszaru bezpośrednio graniczącego z istniejącym obszarem wydobywania kruszywa w południowej części terenu dopuszcza się eksploatację zewidencjonowanego złoża kruszywa naturalnego. Powierzchnia terenu gdzie dopuszczono eksploatację to obszar ok. 13 ha. Najbliżej położone miejscowości w linii prostej od obszaru dopuszczalnego wydobywania kruszywa to Mirowo Duże – 1,0 km, Gołębiewko – ok. 2,5 km, Postołowo – ok. 2,7 km, Trzcianka – ok. 3,0 km, Bożepole Królewskie – ok. 5,5 km, Ełganówko - ok. 1,0 km.

Poza miejscowością Mirowo Duże w sąsiedztwie, którego funkcjonuje istniejący zakład wydobywania kruszywa pozostałe położone są w stosunku do obszaru przewidywanego w planie wydobywania w znacznej odległości i nie mają powiązania przestrzennego z obszarem planu. Dodatkowo otaczające omawiany teren lasy stanowią wyraźną barierę dla zabudowań w szczególności miejscowości Postołowo, Trzcianka, Bożepole Królewskie. Jest to las na przestrzeni ok. 2 - 3 km.

Teren przewidziany w planie, jako obszar wydobywania kruszywa stanowi kontynuację eksploatacji istniejącego zakładu wydobywania. Nie jest to zatem nowa kopalnia, a rozszerzenia eksploatacji istniejącego zakładu. Plan dopuszcza eksploatację złoża, która musi być prowadzona w zgodzie z obowiązującymi przepisami i zgodnie z uzyskaną koncesją na wydobywanie kruszywa. Założenia przyjęte w planie zmierzają do tego żeby eksploatacja złoża była prowadzona przy wykorzystaniu istniejącego zagospodarowania w oparciu, o które prowadzona jest działalność istniejącego zakładu. Przede wszystkim zakłada się, że wywóz urobku będzie prowadzony jak do chwili obecnej, to znaczy, że nie przewiduje się innych dróg transportu niż w obecnie działającym zakładzie. Zgodnie z tym założeniem w planie zapisano, że eksploatacja złoża i wywóz urobku ma odbywać się w kierunku już eksploatowanego złoża na południe od terenu planu. Na terenie objętym planem nie przewiduje się również lokalizacji żadnej zabudowy związanej z wydobywaniem.

W odniesieniu do procedury sporządzenia planu należy podkreślić, że projekt planu uzyskał wszelkie wymagane uzgodnienia. W szczególności w odniesieniu do ustaleń planu dopuszczających na obszarze 13 ha wydobywanie kruszywa należy podkreślić, że:

- a) Nadleśnictwo Kolbudy (zarządca terenu objętego planem) zaopiniowało pozytywnie projekt planu zwracając uwagę, że rekultywacja terenu wydobyć powinna odbywać się pod funkcje leśne,

- b) Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gdańsku, jako organ odpowiedzialny za ochronę przyrody zaopiniował projekt pozytywnie,
- c) Powiatowy Inspektor Sanitarny w Pruszczu Gdańskim, jako organ odpowiedzialny za nadzór sanitarny zaopiniował projekt planu bez uwag,
- d) Starostwa Powiatowy w Pruszczu Gdańskim, jako zarządca dróg powiatowych uzgodnił projekt planu zwracając uwagę na zachowanie zgodnych z przepisami odległości planowanej zabudowy w stosunku do pasa drogowego.

Przeznaczenie terenu lasu na cele nie leśne wymagało uzyskania zgody Ministra Środowiska.

Wydanie zgody poprzedzone było wydaniem pozytywnych opinii o przeznaczeniu terenu na cele nie leśne (wydobycie kruszywa) przez Nadleśnictwo Kolbudy, Regionalną Dyрекcję Lasów Państwowych w Gdańsku, Marszałka Województwa Pomorskiego. Po uzyskaniu w/w opinii Minister Środowiska wydał w ślad za pismem nr ZS-W-2120-194-2/2012 z dnia 03.01.2013r. zgodę na przeznaczenie na cele nie leśne terenu przeznaczonego w planie dla działalności związanej z wydobyciem kruszywa naturalnego na obszarze ok. 13 ha.

Nadmienić należy, że podmioty prowadzące działalność wydobywczą obowiązuje ustawa prawo geologiczne i górnicze, która określa zasady uzyskania koncesji na wydobycie i sposób rekultywacji terenu powrobiskowego nakładając na inwestorów wykonanie szeregu czynności związanych z przygotowaniem i prowadzeniem zakładu górniczego, a później jego likwidacji. W tym w szczególności wykonanie projektu zagospodarowania złoża, projektu działalności zakładu wydobycia oraz uzyskanie decyzji o ustaleniu kierunku i terminie wykonania rekultywacji gruntów.

Należy również przyjąć, że działalność prowadzona w obrębie terenu objętego planem nie może spowodować zagrożenia dla istniejącej zabudowy (pylenie, hałas, wibracje) ponieważ zgodnie, z tym co omówione zostało powyżej istniejące miejscowości położone są w dużej odległości od wspomnianego terenu.

Prowadzona działalność musi również spełniać obowiązujące przepisy w tym m.in. działanie kopalni nie może przekroczyć dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku zgodnie z Rozporządzeniem z dnia 14 czerwca 2007 r. Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2007 r. nr 120 poz. 826). W rejonie złoża jak również w granicach planu nie ma ujęć wód podziemnych dla celów zaopatrzenia ludności w wodę, a samo złożo nie znajduje się w zasięgu stref ochronnych ujęć wody. W granicach planu nie ma również gruntów rolnych.

Należy również podkreślić, że rozpoczęcie działalności związanej z eksploatacją kruszywa będzie możliwe po spełnieniu wszystkich wymogów nałożonych na inwestora zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, w tym w szczególności uzyskanie koncesji na wydobycie kruszywa zgodnie z ustawą z dnia 09.06.2011 r. prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 196).

Można zatem jednoznacznie stwierdzić, że planowana działalność w postaci eksploatacji kruszywa przewidziana w planie miejscowym na ściśle określonym obszarze jest dopuszczalna w świetle obowiązujących przepisów. Szeroki zakres opiniowania projektu planu przez instytucje, których zadaniem jest m.in. ocena wpływu tego typu przedsięwzięcia na środowisko utwierdza natomiast w przekonaniu, że nie ma zagrożenia powstania nieodwracalnych strat w środowisku naturalnym. Wszystkie w/w instytucje nie zakazały omawianego przedsięwzięcia, a dopuściły je. Po zakończeniu eksploatacji przewiduje się natomiast rekultywację terenu w kierunku leśnym, czyli zgodnie ze stanem obecnym.

- 2) W odniesieniu do zarzutów o niszczeniu dróg oraz budynków przez transport przewożący urobek nie można zakwalifikować tak sformułowanej uwagi jako, zarzut do ustaleń planu. Plan miejscowy nie jest narzędziem, które ma za zadanie utrzymanie drogi oraz obiektów budowlanych w należyтым porządku. To zgodnie z ustawą o drogach publicznych (t. j. Dz. U. z 2013 r., poz. 260 z późn. zm.) do zadań zarządcy drogi należy w szczególności utrzymywanie nawierzchni drogi, chodników, drogowych obiektów inżynierskich, urządzeń zabezpieczających ruch i innych urządzeń związanych z drogą. Jak również przeprowadzanie okresowych kontroli stanu dróg i drogowych obiektów inżynierskich, ze szczególnym uwzględnieniem ich wpływu na stan bezpieczeństwa ruchu drogowego, wykonywanie robót interwencyjnych, robót utrzymaniowych i zabezpieczających, przeciwdziałanie niszczeniu dróg przez ich użytkowników, wprowadzanie ograniczeń lub zamykanie dróg i drogowych obiektów inżynierskich dla ruchu oraz wyznaczanie objazdów drogami różnej kategorii, gdy występuje bezpośrednie zagrożenie bezpieczeństwa osób lub mienia, odpowiednie ich znakowanie.

Cytowana wyżej ustawa o drogach publicznych reguluje również sprawę dopuszczenia ruchu po drogach publicznych pojazdów w odniesieniu do ich tonażu. Wyżej wymienione zadania nie są natomiast w żadnym razie realizowane poprzez ustalenia planu i nie stanowią zagadnień, które ustalane są zgodnie z art. 15 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym obowiązkowo bądź w zależności od potrzeb w planie miejscowym.

Poza tym można również zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 185 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (t. j. Dz. U. z 2014 r. poz. 518, późn. zm.) zarządzanie nieruchomością polega m.in. na zapewnieniu bezpieczeństwa i właściwej eksploatacji tej nieruchomości.

Ewentualne dochodzenie roszczeń właścicieli gruntów, budynków lub innych użytkowników nieruchomości położonych poza granicami planu regulują przepisy prawa powszechnego w postępowaniu cywilnym.

17. pismo **XY***, w którym piszący powołuje się na istniejącą już żwirownię w Ełganowie i nie zgadza się na dopuszczenie działania nowej żwirowni. Zwraca uwagę na zniszczenie dróg, zdegradowanie środowiska naturalnego oraz na to, że na terenie żadnej żwirowni nie była przeprowadzana rekultywacja oraz nadzór przez Urząd Gminy.

Po rozpatrzeniu Rada Gminy Trąbki Wielkie:

Odrzuca uwagi.

Uzasadnienie

- 1) Plan miejscowy obejmuje swoimi granicami obszar o powierzchni ok. 153 ha gruntów będących w całości własnością Skarbu Państwa w zarządzie Nadleśnictwa Kolbudy. Są to tereny lasu w całości wolne od zabudowy, położone w południowej części Gminy Trąbki Wielkie. Południowa granica planu stanowi jednocześnie granicę z gminą Skarszewy. Cały obszar wokół terenu objętego planem poza terenem na południe stanowią tak jak i obszar opracowania lasy. Od strony południowej obszar planu graniczy z istniejącymi i działającymi zakładami wydobywania kruszywa. W odniesieniu do istniejącej zabudowy należy stwierdzić, że w bezpośrednim sąsiedztwie nie występuje. Zgodnie z ustaleniami plan zasadniczą większość terenu pozostaje w użytkowaniu leśnym. Jedynie dla obszaru bezpośrednio graniczącego z istniejącym obszarem wydobywania kruszywa w południowej części terenu dopuszcza się eksploatację zewidencjonowanego złoża kruszywa naturalnego. Powierzchnia terenu gdzie dopuszczono eksploatację to obszar ok. 13 ha. Najbliżej położone miejscowości w linii prostej od obszaru dopuszczalnego wydobywania kruszywa to Mirowo Duże – 1,0 km, Gołębiewko – ok. 2,5 km, Postołowo – ok. 2,7 km, Trzcianka – ok. 3,0 km, Bożepole Królewskie – ok. 5,5 km, Ełganówko - ok. 1,0 km.

Poza miejscowością Mirowo Duże w sąsiedztwie, którego funkcjonuje istniejący zakład wydobywania kruszywa pozostałe położone są w stosunku do obszaru przewidywanego w planie wydobywania w znacznej odległości i nie mają powiązania przestrzennego z obszarem planu. Dodatkowo otaczające omawiany teren lasy stanowią wyraźną barierę dla zabudowań w szczególności miejscowości Postołowo, Trzcianka, Bożepole Królewskie. Jest to las na przestrzeni ok. 2 - 3 km.

Teren przewidziany w planie, jako obszar wydobywania kruszywa stanowi kontynuację eksploatacji istniejącego zakładu wydobywania. Nie jest to zatem nowa kopalnia, a rozszerzenia eksploatacji istniejącego zakładu. Plan dopuszcza eksploatację złoża, która musi być prowadzona w zgodzie z obowiązującymi przepisami i zgodnie z uzyskaną koncesją na wydobywanie kruszywa. Założenia przyjęte w planie zmierzają do tego żeby eksploatacja złoża była prowadzona przy wykorzystaniu istniejącego zagospodarowania w oparciu, o które prowadzona jest działalność istniejącego zakładu. Przede wszystkim zakłada się, że wywóz urobku będzie prowadzony jak do chwili obecnej, to znaczy, że nie przewiduje się innych dróg transportu niż w obecnie działającym zakładzie. Zgodnie z tym założeniem w planie zapisano, że eksploatacja złoża i wywóz urobku ma odbywać się w kierunku już eksploatowanego złoża na południe od terenu planu. Na terenie objętym planem nie przewiduje się również lokalizacji żadnej zabudowy związanej z wydobyciem.

W odniesieniu do procedury sporządzenia planu należy podkreślić, że projekt planu uzyskał wszelkie wymagane uzgodnienia. W szczególności w odniesieniu do ustaleń planu dopuszczających na obszarze 13 ha wydobywanie kruszywa należy podkreślić, że:

- a) Nadleśnictwo Kolbudy (zarządca terenu objętego planem) zaopiniowało pozytywnie projekt planu zwracając uwagę, że rekultywacja terenu wydobyć powinna odbywać się pod funkcje leśne,

- b) Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gdańsku, jako organ odpowiedzialny za ochronę przyrody zaopiniował projekt pozytywnie,
- c) Powiatowy Inspektor Sanitarny w Pruszczu Gdańskim, jako organ odpowiedzialny za nadzór sanitarny zaopiniował projekt planu bez uwag,
- d) Starostwa Powiatowy w Pruszczu Gdańskim, jako zarządca dróg powiatowych uzgodnił projekt planu zwracając uwagę na zachowanie zgodnych z przepisami odległości planowanej zabudowy w stosunku do pasa drogowego.

Przeznaczenie terenu lasu na cele nie leśne wymagało uzyskania zgody Ministra Środowiska.

Wydanie zgody poprzedzone było wydaniem pozytywnych opinii o przeznaczeniu terenu na cele nie leśne (wydobycie kruszywa) przez Nadleśnictwo Kolbudy, Regionalną Dyрекcję Lasów Państwowych w Gdańsku, Marszałka Województwa Pomorskiego. Po uzyskaniu w/w opinii Minister Środowiska wydał w ślad za pismem nr ZS-W-2120-194-2/2012 z dnia 03.01.2013r. zgodę na przeznaczenie na cele nie leśne terenu przeznaczonego w planie dla działalności związanej z wydobyciem kruszywa naturalnego na obszarze ok. 13 ha.

Nadmienić należy, że podmioty prowadzące działalność wydobywczą obowiązuje ustawa prawo geologiczne i górnicze, która określa zasady uzyskania koncesji na wydobycie i sposób rekultywacji terenu powrobiskowego nakładając na inwertorów wykonanie szeregu czynności związanych z przygotowaniem i prowadzeniem zakładu górniczego, a później jego likwidacji. W tym w szczególności wykonanie projektu zagospodarowania złoża, projektu działalności zakładu wydobycia oraz uzyskanie decyzji o ustaleniu kierunku i terminie wykonania rekultywacji gruntów.

Można zatem jednoznacznie stwierdzić, że planowana działalność w postaci eksploatacji kruszywa przewidziana w planie miejscowym na ściśle określonym obszarze jest dopuszczalna w świetle obowiązujących przepisów. Szeroki zakres opiniowania projektu planu przez instytucje, których zadaniem jest m.in. ocena wpływu tego typu przedsięwzięcia na środowisko utwierdza natomiast w przekonaniu, że nie ma zagrożenia powstania nieodwracalnych strat w środowisku naturalnym. Wszystkie w/w instytucje nie zakazały omawianego przedsięwzięcia, a dopuściły je. Po zakończeniu eksploatacji przewiduje się natomiast rekultywację terenu w kierunku leśnym, czyli zgodnie ze stanem obecnym.

- 2) W odniesieniu do zarzutów o niszczeniu dróg oraz budynków przez transport przewożący urobek nie można zakwalifikować tak sformułowanej uwagi, jako zarzut do ustaleń planu. Plan miejscowy nie jest narzędziem, które ma za zadanie utrzymanie drogi oraz obiektów budowlanych w należyтым porządku. To zgodnie z ustawą o drogach publicznych (t. j. Dz. U. z 2013 r., poz. 260 z późn. zm.) do zadań zarządcy drogi należy w szczególności utrzymywanie nawierzchni drogi, chodników, drogowych obiektów inżynierskich, urządzeń zabezpieczających ruch i innych urządzeń związanych z drogą. Jak również przeprowadzanie okresowych kontroli stanu dróg i drogowych obiektów inżynierskich, ze szczególnym uwzględnieniem ich wpływu na stan bezpieczeństwa ruchu drogowego, wykonywanie robót interwencyjnych, robót utrzymaniowych i zabezpieczających, przeciwdziałanie niszczeniu dróg przez ich użytkowników, wprowadzanie ograniczeń lub zamykanie dróg i drogowych obiektów inżynierskich dla ruchu oraz wyznaczanie objazdów drogami różnej kategorii, gdy występuje bezpośrednie zagrożenie bezpieczeństwa osób lub mienia, odpowiednie ich znakowanie.

Cytowana wyżej ustawa o drogach publicznych reguluje również sprawę dopuszczenia ruchu po drogach publicznych pojazdów w odniesieniu do ich tonażu. Wyżej wymienione zadania nie są natomiast w żadnym razie realizowane poprzez ustalenia planu i nie stanowią zagadnień, które ustalane są zgodnie z art. 15 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym obowiązkowo bądź w zależności od potrzeb w planie miejscowym.

Poza tym można również zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 185 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (t. j. Dz. U. z 2014 r. poz. 518, późn. zm.) zarządzanie nieruchomością polega m.in. na zapewnieniu bezpieczeństwa i właściwej eksploatacji tej nieruchomości.

Należy również przyjąć, że działalność prowadzona w obrębie terenu objętego planem nie może spowodować zagrożenia dla istniejącej zabudowy (pylenie, hałas, wibracje) ponieważ zgodnie, z tym co omówione zostało powyżej istniejące miejscowości położone są w dużej odległości od wspomnianego terenu.

Prowadzona działalność musi również spełniać obowiązujące przepisy w tym m.in. działanie kopalni nie może przekroczyć dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku zgodnie z Rozporządzeniem z dnia 14 czerwca

2007 r. Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2007 r. nr 120 poz. 826). W rejonie złoże jak również w granicach planu nie ma ujęć wód podziemnych dla celów zaopatrzenia ludności w wodę, a samo złoże nie znajduje się w zasięgu stref ochronnych ujęć wody. W granicach planu nie ma również gruntów rolnych.

Ewentualne dochodzenie roszczeń właścicieli gruntów, budynków lub innych użytkowników nieruchomości położonych poza granicami planu regulują przepisy prawa powszechnego w postępowaniu cywilnym.

Należy również podkreślić, że rozpoczęcie działalności związanej z eksploatacją kruszywa będzie możliwe po spełnieniu wszystkich wymogów nałożonych na inwestora zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, w tym w szczególności uzyskanie koncesji na wydobycie kruszywa zgodnie z ustawą z dnia 09.06.2011 r. prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 196).

Biorąc, zatem pod uwagę wyżej omówione kwestie w odniesieniu do zagospodarowania terenu zarówno w obrębie opracowanego planu jak i terenów położonych w sąsiedztwie, oraz wyniki przeprowadzonej procedury wymaganej przy sporządzaniu projektu planu miejscowego nie ma przesłanek do wykluczenia planowanej eksploatacji kruszywa w miejscu ściśle wskazanym ustaleniami tego planu.

- 3) Zgodnie z ustawą z dnia 09.06.2011 r. prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 196) organami administracji geologicznej pełniącymi kontrolę i nadzór na działalnością regulowaną ustawą jest w omawianej sprawie marszałek województwa, a nie wójt gminy.
- 4) Zagadnienie rekultywacji terenów powyrobiskowych zostało omówione w § 10 ust. 12 pkt. 1 ustaleń planu gdzie zapisano, że dla terenów po eksploatacyjnych rekultywację terenów powyrobiskowych należy prowadzić w pod funkcje leśną oraz, że dopuszcza się rekultywację terenów powyrobiskowych pod zbiornik wodny. Taki zapis jest zgodny z opinią wydaną przez zarządcę terenu tj. Nadleśnictwo Kolbudy. Należy również podkreślić, że szczegółowe określenie sposobu oraz finansowania rekultywacji terenów powyrobiskowych reguluje ustawa prawo geologiczne i górnicze w rozdziale 5.
- 5) Plan miejscowy w żaden sposób nie reguluje działalności gospodarczej i zagospodarowania terenu poza obszarem planu. Nie ma również i nie może być żadnego odniesienia do nieprawidłowości związanych z prowadzeniem działalności poza obrębem planu. Plan miejscowy nie jest narzędziem nadzoru nad prowadzeniem działalności gospodarczej. Plan nie ma również żadnego odniesienia do kwestii związanej z ubezpieczeniem majątku zarówno w odniesieniu do nieruchomości położonych w granicach planu jak i poza tymi granicami. Zgodnie z ustawą prawo geologiczne i górnicze w przypadku stwierdzenia, że działalność określona ustawą jest prowadzona nie zgodnie z prawem właściwy organ administracyjny geologicznej podejmuje działania zgodnie ze swoimi kompetencjami. Rola planu kończy się na etapie określenia przeznaczenia terenu i określenia dopuszczalnych sposobów zagospodarowania terenu w granicach planu.

18. pismo **XY***, w którym piszący wnoszą uwagi co planu zagospodarowania przestrzennego pisząc, że planowana żwirownia przyniesie zbyt wiele negatywnych skutków takich jak:

- 1) pogorszenie warunków krajobrazowych,
- 2) niebezpieczeństwo na drogach,
- 3) obniżenie wartości gruntów,
- 4) zwiększenie hałasu,
- 5) skażenie środowiska – wód gruntowych,
- 6) powstanie żwirowni nie zmniejszy bezrobocia w gminie,
- 7) brak dróg dojazdowych.

Po rozpatrzeniu Rada Gminy Trąbki Wielkie:

Odrzuca uwagi.

Uzasadnienie

- 1) Plan miejscowy obejmuje swoimi granicami obszar o powierzchni ok. 153 ha gruntów będących w całości własnością Skarbu Państwa w zarządzie Nadleśnictwa Kolbudy. Są to tereny lasu w całości wolne od

zabudowy, położone w południowej części Gminy Trąbki Wielkie. Południowa granica planu stanowi jednocześnie granicę z gminą Skarszewy. Cały obszar wokół terenu objętego planem poza terenem na południe stanowią tak jak i obszar opracowania lasy. Od strony południowej obszar planu graniczy z istniejącymi i działającymi zakładami wydobywania kruszywa. W odniesieniu do istniejącej zabudowy należy stwierdzić, że w bezpośrednim sąsiedztwie nie występuje. Zgodnie z ustaleniami plan zasadniczą większość terenu pozostaje w użytkowaniu leśnym. Jedynie dla obszaru bezpośrednio graniczącego z istniejącym obszarem wydobywania kruszywa w południowej części terenu dopuszcza się eksploatację zewidencjonowanego złoża kruszywa naturalnego. Powierzchnia terenu gdzie dopuszczono eksploatację to obszar ok. 13 ha. Najbliżej położone miejscowości w linii prostej od obszaru dopuszczalnego wydobywania kruszywa to Mirowo Duże – 1,0 km, Gołębiewko – ok. 2,5 km, Postołowo – ok. 2,7 km, Trzcianka – ok. 3,0 km, Bożepole Królewskie – ok. 5,5 km, Ełganówko - ok. 1,0 km.

Poza miejscowością Mirowo Duże w sąsiedztwie, którego funkcjonuje istniejący zakład wydobywania kruszywa pozostałe położone są w stosunku do obszaru przewidywanego w planie wydobywania w znacznej odległości i nie mają powiązania przestrzennego z obszarem planu. Dodatkowo otaczające omawiany teren lasy stanowią wyraźną barierę dla zabudowań w szczególności miejscowości Postołowo, Trzcianka, Bożepole Królewskie. Jest to las na przestrzeni ok. 2 - 3 km.

Teren przewidziany w planie jako obszar wydobywania kruszywa stanowi kontynuację eksploatacji istniejącego zakładu wydobywania. Nie jest to zatem nowa kopalnia, a rozszerzenia eksploatacji istniejącego zakładu. Plan dopuszcza eksploatację złoża, która musi być prowadzona w zgodzie z obowiązującymi przepisami i zgodnie z uzyskaną koncesją na wydobywanie kruszywa. Założenia przyjęte w planie zmierzają do tego żeby eksploatacja złoża była prowadzona przy wykorzystaniu istniejącego zagospodarowania w oparciu, o które prowadzona jest działalność istniejącego zakładu. Przede wszystkim zakłada się, że wywóz urobku będzie prowadzony jak do chwili obecnej, to znaczy, że nie przewiduje się innych dróg transportu niż w obecnie działającym zakładzie. Zgodnie z tym założeniem w planie zapisano, że eksploatacja złoża i wywóz urobku ma odbywać się w kierunku już eksploatowanego złoża na południe od terenu planu. Na terenie objętym planem nie przewiduje się również lokalizacji żadnej zabudowy związanej z wydobywaniem.

W odniesieniu do procedury sporządzenia planu należy podkreślić, że projekt planu uzyskał wszelkie wymagane uzgodnienia. W szczególności w odniesieniu do ustaleń planu dopuszczających na obszarze 13 ha wydobywanie kruszywa należy podkreślić, że:

- a) Nadleśnictwo Kolbudy (zarządca terenu objętego planem) zaopiniowało pozytywnie projekt planu zwracając uwagę, że rekultywacja terenu wydobyć powinna odbywać się pod funkcje leśne,
- b) Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gdańsku, jako organ odpowiedzialny za ochronę przyrody zaopiniował projekt pozytywnie,
- c) Powiatowy Inspektor Sanitarny w Pruszczu Gdańskim, jako organ odpowiedzialny za nadzór sanitarny zaopiniował projekt planu bez uwag,
- d) Starostwa Powiatowy w Pruszczu Gdańskim, jako zarządca dróg powiatowych uzgodnił projekt planu zwracając uwagę na zachowanie zgodnych z przepisami odległości planowanej zabudowy w stosunku do pasa drogowego.

Przeznaczenie terenu lasu na cele nie leśne wymagało uzyskania zgody Ministra Środowiska.

Wydanie zgody poprzedzone było wydaniem pozytywnych opinii o przeznaczeniu terenu na cele nie leśne (wydobywanie kruszywa) przez Nadleśnictwo Kolbudy, Regionalną Dyрекcję Lasów Państwowych w Gdańsku, Marszałka Województwa Pomorskiego. Po uzyskaniu w/w opinii Minister Środowiska wydał w ślad za pismem nr ZS-W-2120-194-2/2012 z dnia 03.01.2013r. zgodę na przeznaczenie na cele nie leśne terenu przeznaczzonego w planie dla działalności związanej z wydobywaniem kruszywa naturalnego na obszarze ok. 13 ha.

Nadmienić należy, że podmioty prowadzące działalność wydobywczą obowiązuje ustawa prawo geologiczne i górnicze, która określa zasady uzyskania koncesji na wydobywanie i sposób rekultywacji terenu powyrobiskowego nakładając na inwestorów wykonanie szeregu czynności związanych z przygotowaniem i prowadzeniem zakładu górniczego, a później jego likwidacji. W tym w szczególności wykonanie projektu zagospodarowania złoża, projektu działalności zakładu wydobywania oraz uzyskanie decyzji o ustaleniu kierunku i terminie wykonania rekultywacji gruntów.

Można zatem jednoznacznie stwierdzić, że planowana działalność w postaci eksploatacji kruszywa przewidziana w planie miejscowym na ściśle określonym obszarze jest dopuszczalna w świetle obowiązujących przepisów. Szeroki zakres opiniowania projektu planu przez instytucje, których zadaniem jest m.in. ocena wpływu tego typu przedsięwzięcia na środowisko utwierdza natomiast w przekonaniu, że nie ma zagrożenia powstania nieodwracalnych strat w środowisku naturalnym. Wszystkie w/w instytucje nie zakazały omawianego przedsięwzięcia, a dopuściły je. Po zakończeniu eksploatacji przewiduje się natomiast rekultywację terenu w kierunku leśnym, czyli zgodnie ze stanem obecnym.

2) W odniesieniu do zarzutów o niszczeniu dróg oraz budynków przez transport przewożący urobek nie można zakwalifikować tak sformułowanej uwagi, jako zarzut do ustaleń planu. Plan miejscowy nie jest narzędziem, które ma za zadanie utrzymanie drogi oraz obiektów budowlanych w należyтым porządku. To zgodnie z ustawą o drogach publicznych (t. j. Dz. U. z 2013 r., poz. 260 z późn. zm.) do zadań zarządcy drogi należy w szczególności utrzymywanie nawierzchni drogi, chodników, drogowych obiektów inżynierskich, urządzeń zabezpieczających ruch i innych urządzeń związanych z drogą. Jak również przeprowadzanie okresowych kontroli stanu dróg i drogowych obiektów inżynierskich, ze szczególnym uwzględnieniem ich wpływu na stan bezpieczeństwa ruchu drogowego, wykonywanie robót interwencyjnych, robót utrzymaniowych i zabezpieczających, przeciwdziałanie niszczeniu dróg przez ich użytkowników, wprowadzanie ograniczeń lub zamykanie dróg i drogowych obiektów inżynierskich dla ruchu oraz wyznaczanie objazdów drogami różnej kategorii, gdy występuje bezpośrednie zagrożenie bezpieczeństwa osób lub mienia, odpowiednie ich znakowanie.

Cytowana wyżej ustawa o drogach publicznych reguluje również sprawę dopuszczenia ruchu po drogach publicznych pojazdów w odniesieniu do ich tonażu. Wyżej wymienione zadania nie są natomiast w żadnym razie realizowane poprzez ustalenia planu i nie stanowią zagadnień, które ustalane są zgodnie z art. 15 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym obowiązkowo bądź w zależności od potrzeb w planie miejscowym.

Poza tym można również zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 185 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (t. j. Dz. U. z 2014 r. poz. 518, późn. zm.) zarządzanie nieruchomością polega m.in. na zapewnieniu bezpieczeństwa i właściwej eksploatacji tej nieruchomości.

Należy również podkreślić, że rozpoczęcie działalności związanej z eksploatacją kruszywa będzie możliwe po spełnieniu wszystkich wymogów nałożonych na inwestora zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, w tym w szczególności uzyskanie koncesji na wydobycie kruszywa zgodnie z ustawą z dnia 09.06.2011 r. prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 196).

Biorąc zatem pod uwagę wyżej omówiony stan zagospodarowania terenu zarówno w obrębie opracowanego planu jak i terenów położonych w sąsiedztwie, oraz wyniki przeprowadzonej procedury wymaganej przy sporządzaniu projektu planu miejscowego nie ma przesłanek do wykluczenia planowanej eksploatacji kruszywa w miejscu ściśle wskazanym ustaleniami tego planu.

3) Kwestie ewentualnych roszczeń wynikających z uchwalenia planu, którego następstwem jest obniżenie wartości nieruchomości regulują przepisy zawarte w art. 36 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. W tym w szczególności jeżeli, w związku z uchwaleniem planu miejscowego, korzystanie z nieruchomości lub jej części w dotychczasowy sposób lub zgodny z dotychczasowym przeznaczeniem stało się niemożliwe bądź istotnie ograniczone, właściciel albo użytkownik wieczysty nieruchomości może m.in. żądać od gminy odszkodowania za poniesioną rzeczywistą szkodę albo wykupienia nieruchomości lub jej części.

4) Zgodnie z ustawą z dnia 09.06.2011 r. prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 196) organami administracji geologicznej pełniącymi kontrolę i nadzór na działalnością regulowaną ustawą jest w omawianej sprawie marszałek województwa, a nie wójt gminy.

5) Zagadnienie rekultywacji terenów powyrobiskowych zostało omówione w § 10 ust. 12 pkt. 1 ustaleń planu gdzie zapisano, że dla terenów po eksploatacyjnych rekultywację terenów powyrobiskowych należy prowadzić w pod funkcje leśną oraz, że dopuszcza się rekultywację terenów powyrobiskowych pod zbiornik wodny. Taki zapis jest zgodny z opinią wydaną przez zarządcę terenu tj. Nadleśnictwo Kolbudy. Należy również podkreślić, że szczegółowe określenie sposobu oraz finansowania rekultywacji terenów powyrobiskowych reguluje ustawa prawo geologiczne i górnicze w rozdziale 5.

- 6) Plan miejscowy w żaden sposób nie reguluje działalności gospodarczej i zagospodarowania terenu poza obszarem planu. Nie ma również i nie może być żadnego odniesienia do nieprawidłowości związanych z prowadzeniem działalności poza obrębem planu. Plan miejscowy nie jest narzędziem nadzoru nad prowadzeniem działalności gospodarczej. Zgodnie z ustawą prawo geologiczne i górnicze w przypadku stwierdzenia, że działalność określona ustawą jest prowadzona nie zgodnie z prawem (np. skażenie terenu) właściwy organ administracyjny geologicznej podejmuje działania zgodnie ze swoimi kompetencjami. Rola planu kończy się na etapie określenia przeznaczenia terenu i określenia dopuszczalnych sposobów zagospodarowania terenu w granicach planu.
- 7) W rejonie złoże jak również w granicach planu nie ma ujęć wód podziemnych dla celów zaopatrzenia ludności w wodę, a samo złoże nie znajduje się w zasięgu stref ochronnych ujęć wody. W granicach planu nie ma również gruntów rolnych.
- 8) Ustalenia planu miejscowego w żaden sposób nie mają bezpośredniego oddziaływania na stan zatrudnienia i bezrobocia w gminie. Przeznaczenie terenu w planie np. na cele inwestycyjne może być natomiast czynnikiem stymulującym powstanie nowych miejsc pracy. Nie jest to jednak zasadnicza rola planu, a jedynie skutek jego uchwalenia.

19. pismo **XY**, piszący zgłasza sprzeciw powstaniu nowej żwirowni, jako powód podając brak bezpieczeństwa, zniszczenie dróg, złe doświadczenia ze żwirowni Ełganowo.

Po rozpatrzeniu Rada Gminy Trąbki Wielkie:

Odrzuca uwagi.

Uzasadnienie

- 1) Plan miejscowy obejmuje swoimi granicami obszar o powierzchni ok. 153 ha gruntów będących w całości własnością Skarbu Państwa w zarządzie Nadleśnictwa Kolbudy. Są to tereny lasu w całości wolne od zabudowy, położone w południowej części Gminy Trąbki Wielkie. Południowa granica planu stanowi jednocześnie granicę z gminą Skarszewy. Cały obszar wokół terenu objętego planem poza terenem na południe stanowią tak jak i obszar opracowania lasy. Od strony południowej obszar planu graniczy z istniejącymi i działającymi zakładami wydobywania kruszywa. W odniesieniu do istniejącej zabudowy należy stwierdzić, że w bezpośrednim sąsiedztwie nie występuje. Zgodnie z ustaleniami plan zasadniczą większość terenu pozostaje w użytkowaniu leśnym. Jedynie dla obszaru bezpośrednio graniczącego z istniejącym obszarem wydobywania kruszywa w południowej części terenu dopuszcza się eksploatację zewidencjonowanego złoże kruszywa naturalnego. Powierzchnia terenu gdzie dopuszczono eksploatację to obszar ok. 13 ha. Najbliżej położone miejscowości w linii prostej od obszaru dopuszczalnego wydobywania kruszywa to Mirowo Duże – 1,0 km, Gołębiewko – ok. 2,5 km, Postołowo – ok. 2,7 km, Trzcianka – ok. 3,0 Bożepole Królewskie – ok. 5,5 km, Ełganówko - ok. 1,0 km.

Poza miejscowością Mirowo Duże w sąsiedztwie, którego funkcjonuje istniejący zakład wydobywania kruszywa pozostałe położone są w stosunku do obszaru przewidywanego w planie wydobywania w znacznej odległości i nie mają powiązania przestrzennego z obszarem planu. Dodatkowo otaczające omawiany teren lasy stanowią wyraźną barierę dla zabudowań w szczególności miejscowości Postołowo, Trzcianka, Bożepole Królewskie. Jest to las na przestrzeni ok. 2 - 3 km.

W odniesieniu do procedury sporządzenia planu należy podkreślić, że projekt planu uzyskał wszelkie wymagane uzgodnienia.

Przeznaczenie terenu lasu na cele nie leśne wymagało uzyskania zgody Ministra Środowiska, która została wydana ślad za pismem nr ZS-W-2120-194-2/2012 z dnia 03.01.2013r. zgodę na przeznaczenie na cele nie leśne terenu przeznaczonego w planie dla działalności związanej z wydobywaniem kruszywa naturalnego na obszarze ok. 13 ha.

Podmioty prowadzące działalność wydobywczą obowiązuje ustawa prawo geologiczne i górnicze, która określa zasady uzyskania koncesji na wydobywanie i sposób rekultywacji terenu powyrobowiskowego nakładając na inwestorów wykonanie szeregu czynności związanych z przygotowaniem i prowadzeniem zakładu górniczego, a później jego likwidacji. W tym w szczególności wykonanie projektu zagospodarowania złoże, projektu działalności zakładu wydobywania oraz uzyskanie decyzji o ustaleniu kierunku i terminie wykonania rekultywacji gruntów.

Można zatem jednoznacznie stwierdzić, że planowana działalność w postaci eksploatacji kruszywa przewidziana w planie miejscowym na ściśle określonym obszarze jest dopuszczalna w świetle obowiązujących przepisów. Szeroki zakres opiniowania projektu planu przez instytucje, których zadaniem jest m.in. ocena wpływu tego typu przedsięwzięcia na środowisko utwierdza natomiast w przekonaniu, że nie ma zagrożenia powstania nieodwracalnych strat w środowisku naturalnym i zagrożenia bezpieczeństwa.

Biorąc zatem pod uwagę wyżej omówione kwestie w odniesieniu do zagospodarowania terenu zarówno w obrębie opracowanego planu jak i terenów położonych w sąsiedztwie, oraz wyniki przeprowadzonej procedury wymaganej przy sporządzaniu projektu planu miejscowego nie ma przesłanek do wykluczenia planowanej eksploatacji kruszywa w miejscu ściśle wskazanym ustaleniami tego planu.

2) W odniesieniu do zarzutów o niszczeniu dróg oraz budynków przez transport przewożący urobek nie można zakwalifikować tak sformułowanej uwagi, jako zarzut do ustaleń planu. Plan miejscowy nie jest narzędziem, które ma za zadanie utrzymanie drogi oraz obiektów budowlanych w należyтым porządku. To zgodnie z ustawą o drogach publicznych (t. j. Dz. U. z 2013 r., poz. 260 z późn. zm.) do zadań zarządcy drogi należy w szczególności utrzymywanie nawierzchni drogi, chodników, drogowych obiektów inżynierskich, urządzeń zabezpieczających ruch i innych urządzeń związanych z drogą. Jak również przeprowadzanie okresowych kontroli stanu dróg i drogowych obiektów inżynierskich, ze szczególnym uwzględnieniem ich wpływu na stan bezpieczeństwa ruchu drogowego, wykonywanie robót interwencyjnych, robót utrzymaniowych i zabezpieczających, przeciwdziałanie niszczeniu dróg przez ich użytkowników, wprowadzanie ograniczeń lub zamykanie dróg i drogowych obiektów inżynierskich dla ruchu oraz wyznaczanie objazdów drogami różnej kategorii, gdy występuje bezpośrednie zagrożenie bezpieczeństwa osób lub mienia, odpowiednie ich znakowanie.

Cytowana wyżej ustawa o drogach publicznych reguluje również sprawę dopuszczenia ruchu po drogach publicznych pojazdów w odniesieniu do ich tonażu. Wyżej wymienione zadania nie są natomiast w żadnym razie realizowane poprzez ustalenia planu i nie stanowią zagadnień, które ustalane są zgodnie z art. 15 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym obowiązkowo bądź w zależności od potrzeb w planie miejscowym.

Poza tym można również zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 185 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (t. j. Dz. U. z 2014 r. poz. 518, późn. zm.) zarządzanie nieruchomością polega m.in. na zapewnieniu bezpieczeństwa i właściwej eksploatacji tej nieruchomości.

3) Plan miejscowy w żaden sposób nie reguluje działalności gospodarczej i zagospodarowania terenu poza obszarem planu. Nie ma również i nie może być żadnego odniesienia do nieprawidłowości związanych z prowadzeniem działalności poza obrębem planu. Plan miejscowy nie jest narzędziem nadzoru nad prowadzeniem działalności gospodarczej. Plan nie ma również żadnego odniesienia do kwestii związanej z ubezpieczeniem majątku zarówno w odniesieniu do nieruchomości położonych w granicach planu jak i poza tymi granicami. Zgodnie z ustawą prawo geologiczne i górnicze w przypadku stwierdzenia, że działalność określona ustawą jest prowadzona nie zgodnie z prawem właściwy organ administracyjny geologicznej podejmuje działania zgodnie ze swoimi kompetencjami. Rola planu kończy się na etapie określenia przeznaczenia terenu i określenia dopuszczalnych sposobów zagospodarowania terenu w granicach planu.

20. pismo **XY***, w którym piszący są kategorycznie przeciwni powstaniu żwirowni w sąsiedztwie działek nr 82 i 83, których są właścicielami, a które przylegają do terenu przeznaczonego na żwirownie.

Planują na swoich działkach stworzyć gospodarstwo agroturystyczne, a powstanie żwirowni zniweczy ich plany.

Ponadto zwracają również uwagę na:

- 1) zły stan dróg,
- 2) zagrożenie dla starszych budynków,
- 3) brak nadzoru Władz Gminy nad obecnymi żwirowniami (np. żwirownia w Ełganowie),
- 4) spadek wartości gruntów,

Podkreślają również brak finansów na ubezpieczenie budynków.

Po rozpatrzeniu Rada Gminy Trąbki Wielkie:

Odrzuca uwagi.

Uzasadnienie

1) Plan miejscowy obejmuje swoimi granicami obszar o powierzchni ok. 153 ha gruntów będących w całości własnością Skarbu Państwa w zarządzie Nadleśnictwa Kolbudy. Są to tereny lasu w całości wolne od zabudowy, położone w południowej części Gminy Trąbki Wielkie. Południowa granica planu stanowi jednocześnie granicę z gminą Skarszewy. Cały obszar wokół terenu objętego planem poza terenem na południe stanowią tak jak i obszar opracowania lasy. Od strony południowej obszar planu graniczy z istniejącymi i działającymi zakładami wydobywania kruszywa. W odniesieniu do istniejącej zabudowy należy stwierdzić, że w bezpośrednim sąsiedztwie nie występuje. Zgodnie z ustaleniami plan zasadniczą większość terenu pozostaje w użytkowaniu leśnym. Jedynie dla obszaru bezpośrednio graniczącego z istniejącym obszarem wydobywania kruszywa w południowej części terenu dopuszcza się eksploatację zewidencjonowanego złoża kruszywa naturalnego. Powierzchnia terenu gdzie dopuszczono eksploatację to obszar ok. 13 ha. Najbliżej położone miejscowości w linii prostej od obszaru dopuszczalnego wydobywania kruszywa to Mirowo Duże – 1,0 km, Gołębiewko – ok. 2,5 km, Postołowo – ok. 2,7 km, Trzcianka – ok. 3,0 km, Bożepole Królewskie – ok. 5,5 km, Elganówko - ok. 1,0 km. Wymienione w uwadze działki położone są w miejscowości Postołowo nie mają żadnego przestrzennego powiązania z obszarem planu.

Poza miejscowością Mirowo Duże w sąsiedztwie, którego funkcjonuje istniejący zakład wydobywania kruszywa pozostałe położone są w stosunku do obszaru przewidywanego w planie wydobywania w znacznej odległości i nie mają powiązania przestrzennego z obszarem planu. Dodatkowo otaczające omawiany teren lasy stanowią wyraźną barierę dla zabudowań w szczególności miejscowości Postołowo, Trzcianka, Bożepole Królewskie. Jest to las na przestrzeni ok. 2 - 3 km.

Teren przewidziany w planie, jako obszar wydobywania kruszywa stanowi kontynuację eksploatacji istniejącego zakładu wydobywania. Nie jest to zatem nowa kopalnia, a rozszerzenia eksploatacji istniejącego zakładu. Plan dopuszcza eksploatację zewidencjonowanego złoża.

Należy podkreślić, że podmioty prowadzące działalność wydobywczą obowiązują ustawą prawo geologiczne i górnicze, która określa zasady uzyskania koncesji na wydobywanie i sposób rekultywacji terenu powyrobowiskowego nakładając na inwestorów wykonanie szeregu czynności związanych z przygotowaniem i prowadzeniem zakładu górniczego, a później jego likwidacji. W tym w szczególności wykonanie projektu zagospodarowania złoża, projektu działalności zakładu wydobywania oraz uzyskanie decyzji o ustaleniu kierunku i terminie wykonania rekultywacji gruntów.

Założenia przyjęte w planie zmierzają do tego żeby eksploatacja złoża była prowadzona przy wykorzystaniu istniejącego zagospodarowania w oparciu, o które prowadzona jest działalność istniejącego zakładu. Przede wszystkim zakłada się, że wywóz urobku będzie prowadzony jak do chwili obecnej, to znaczy, że nie przewiduje się innych dróg transportu niż w obecnie działającym zakładzie. Zgodnie z tym założeniem w planie zapisano, że eksploatacja złoża i wywóz urobku ma odbywać się w kierunku już eksploatowanego złoża na południe od terenu planu. Na terenie objętym planem nie przewiduje się również lokalizacji żadnej zabudowy związanej z wydobywaniem.

W odniesieniu do zarzutów o zły stan dróg zagrożenie dla starych budynków przez transport przewożący urobek nie można zakwalifikować tak sformułowanej uwagi, jako zarzut do ustaleń planu.

Plan miejscowy nie jest narzędziem, które ma za zadanie utrzymanie drogi oraz obiektów budowlanych w należytych porządku. To zgodnie z ustawą o drogach publicznych (t. j. Dz. U. z 2013 r., poz. 260 z późn. zm.) do zadań zarządcy drogi należy w szczególności utrzymywanie nawierzchni drogi, chodników, drogowych obiektów inżynierskich, urządzeń zabezpieczających ruch i innych urządzeń związanych z drogą. Jak również przeprowadzanie okresowych kontroli stanu dróg i drogowych obiektów inżynierskich, ze szczególnym uwzględnieniem ich wpływu na stan bezpieczeństwa ruchu drogowego, wykonywanie robót interwencyjnych, robót utrzymaniowych i zabezpieczających, przeciwdziałanie niszczeniu dróg przez ich użytkowników, wprowadzanie ograniczeń lub zamykanie dróg i drogowych obiektów inżynierskich dla ruchu oraz wyznaczanie objazdów drogami różnej kategorii, gdy występuje bezpośrednie zagrożenie bezpieczeństwa osób lub mienia, odpowiednie ich znakowanie.

Cytowana wyżej ustawa o drogach publicznych reguluje również sprawę dopuszczenia ruchu po drogach publicznych pojazdów w odniesieniu do ich tonażu. Wyżej wymienione zadania nie są natomiast w żadnym razie realizowane poprzez ustalenia planu i nie stanowią zagadnień, które ustalane są zgodnie z art. 15 ustawy

o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym obowiązkowo bądź w zależności od potrzeb w planie miejscowym.

Poza tym można również zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 185 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (t. j. Dz. U. z 2014 r. poz. 518, późn. zm.) zarządzanie nieruchomością polega m.in. na zapewnieniu bezpieczeństwa i właściwej eksploatacji tej nieruchomości.

Należy również podkreślić, że rozpoczęcie działalności związanej z eksploatacją kruszywa będzie możliwe po spełnieniu wszystkich wymogów nałożonych na inwestora zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, w tym w szczególności uzyskanie koncesji na wydobycie kruszywa zgodnie z ustawą z dnia 09.06.2011 r. prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 196).

Biorąc, zatem pod uwagę wyżej omówiony stan zagospodarowania terenu zarówno w obrębie opracowanego planu jak i terenów położonych w sąsiedztwie, oraz wyniki przeprowadzonej procedury wymaganej przy sporządzaniu projektu planu miejscowego nie ma przesłanek do wykluczenia planowanej eksploatacji kruszywa w miejscu ściśle wskazanym ustaleniami tego planu.

- 2) Kwestie ewentualnych roszczeń wynikających z uchwalenia planu, którego następstwem jest obniżenie wartości nieruchomości regulują przepisy zawarte w art. 36 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. W tym w szczególności jeżeli, w związku z uchwaleniem planu miejscowego, korzystanie z nieruchomości lub jej części w dotychczasowy sposób lub zgodny z dotychczasowym przeznaczeniem stało się niemożliwe bądź istotnie ograniczone, właściciel albo użytkownik wieczysty nieruchomości może m.in. żądać od gminy odszkodowania za poniesioną rzeczywistą szkodę albo wykupienia nieruchomości lub jej części.
- 3) Zgodnie z ustawą z dnia 09.06.2011 r. prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 196) organami administracji geologicznej pełniącymi kontrolę i nadzór na działalnością regulowaną ustawą jest w omawianej sprawie marszałek województwa, a nie wójt gminy.
- 4) Plan miejscowy w żaden sposób nie reguluje działalności gospodarczej i zagospodarowania terenu poza obszarem planu. Nie ma również i nie może być żadnego odniesienia do nieprawidłowości związanych z prowadzeniem działalności poza obrębem planu. Plan miejscowy nie jest narzędziem nadzoru nad prowadzeniem działalności gospodarczej. Plan nie ma również żadnego odniesienia do kwestii związanej z ubezpieczeniem majątku zarówno w odniesieniu do nieruchomości położonych w granicach planu jak i poza tymi granicami. Zgodnie z ustawą prawo geologiczne i górnicze w przypadku stwierdzenia, że działalność określona ustawą jest prowadzona nie zgodnie z prawem właściwy organ administracyjny geologicznej podejmuje działania zgodnie ze swoimi kompetencjami. Rola planu kończy się na etapie określenia przeznaczenia terenu i określenia dopuszczalnych sposobów zagospodarowania terenu w granicach planu.

21. pismo **XY***, w którym piszący są przeciwni powstaniu nowej żwirowni, argumentując to tym, że:

- 1) nastąpi degradacja środowiska naturalnego,
- 2) zagrożone będzie bezpieczeństwo mieszkańców,
- 3) drogi są w bardzo złym stanie,
- 4) większość mieszkańców nie stać na ubezpieczenie własnych zabudowań,
- 5) nastąpi obniżenie wartości gruntów,
- 6) brak rekultywacji na terenach żwirowni i odpowiedniego nadzoru ze strony władz Gminy
- 6) wybuchła afera ekologiczna związana ze żwirownią w Ełganowie,
- 7) bezpowrotne naruszenie stosunków wodnych,
- 8) powstanie kolejnych żwirowni w żaden sposób nie obniży bezrobocia,
- 9) istnieją już żwirownie na terenie Gminy.

Po rozpatrzeniu Rada Gminy Trąbki Wielkie:

Odrzuca uwagi.

Uzasadnienie

1) Plan miejscowy obejmuje swoimi granicami obszar o powierzchni ok. 153 ha gruntów będących w całości własnością Skarbu Państwa w zarządzie Nadleśnictwa Kolbudy. Są to tereny lasu w całości wolne od zabudowy, położone w południowej części Gminy Trąbki Wielkie. Południowa granica planu stanowi jednocześnie granicę z gminą Skarszewy. Cały obszar wokół terenu objętego planem poza terenem na południe stanowią tak jak i obszar opracowania lasy. Od strony południowej obszar planu graniczy z istniejącymi i działającymi zakładami wydobywania kruszywa. W odniesieniu do istniejącej zabudowy należy stwierdzić, że w bezpośrednim sąsiedztwie nie występuje. Zgodnie z ustaleniami plan zasadniczą większość terenu pozostaje w użytkowaniu leśnym. Jedynie dla obszaru bezpośrednio graniczącego z istniejącym obszarem wydobywania kruszywa w południowej części terenu dopuszcza się eksploatację zewidencjonowanego złoża kruszywa naturalnego. Powierzchnia terenu gdzie dopuszczono eksploatację to obszar ok. 13 ha. Najbliżej położone miejscowości w linii prostej od obszaru dopuszczalnego wydobywania kruszywa to Mirowo Duże – 1,0 km, Gołębiewko – ok. 2,5 km, Postołowo – ok. 2,7 km, Trzcianka – ok. 3,0 km, Bożepole Królewskie – ok. 5,5 km, Ełganówko - ok. 1,0 km.

Poza miejscowością Mirowo Duże w sąsiedztwie, którego funkcjonuje istniejący zakład wydobywania kruszywa pozostałe położone są w stosunku do obszaru przewidywanego w planie wydobywania w znacznej odległości i nie mają powiązania przestrzennego z obszarem planu. Dodatkowo otaczające omawiany teren lasy stanowią wyraźną barierę dla zabudowań w szczególności miejscowości Postołowo, Trzcianka, Bożepole Królewskie. Jest to las na przestrzeni ok. 2 - 3 km.

Teren przewidziany w planie, jako obszar wydobywania kruszywa stanowi kontynuację eksploatacji istniejącego zakładu wydobywania. Nie jest to zatem nowa kopalnia, a rozszerzenia eksploatacji istniejącego zakładu. Plan dopuszcza eksploatację złoża, która musi być prowadzona w zgodzie z obowiązującymi przepisami i zgodnie z uzyskaną koncesją na wydobywanie kruszywa. Założenia przyjęte w planie zmierzają do tego żeby eksploatacja złoża była prowadzona przy wykorzystaniu istniejącego zagospodarowania w oparciu, o które prowadzona jest działalność istniejącego zakładu. Przede wszystkim zakłada się, że wywóz urobku będzie prowadzony jak do chwili obecnej, to znaczy, że nie przewiduje się innych dróg transportu niż w obecnie działającym zakładzie. Zgodnie z tym założeniem w planie zapisano, że eksploatacja złoża i wywóz urobku ma odbywać się w kierunku już eksploatowanego złoża na południe od terenu planu. Na terenie objętym planem nie przewiduje się również lokalizacji żadnej zabudowy związanej z wydobywaniem.

W odniesieniu do procedury sporządzenia planu należy podkreślić, że projekt planu uzyskał wszelkie wymagane uzgodnienia. W szczególności w odniesieniu do ustaleń planu dopuszczających na obszarze 13 ha wydobywanie kruszywa należy podkreślić, że:

- a) Nadleśnictwo Kolbudy (zarządca terenu objętego planem) zaopiniowało pozytywnie projekt planu zwracając uwagę, że rekultywacja terenu wydobywania powinna odbywać się pod funkcje leśne,
- b) Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gdańsku, jako organ odpowiedzialny za ochronę przyrody zaopiniował projekt pozytywnie,
- c) Powiatowy Inspektor Sanitarny w Pruszczu Gdańskim, jako organ odpowiedzialny za nadzór sanitarny zaopiniował projekt planu bez uwag,
- d) Starostwa Powiatowy w Pruszczu Gdańskim, jako zarządca dróg powiatowych uzgodnił projekt planu zwracając uwagę na zachowanie zgodnych z przepisami odległości planowanej zabudowy w stosunku do pasa drogowego.

Przeznaczenie terenu lasu na cele nie leśne wymagało uzyskania zgody Ministra Środowiska.

Wydanie zgody poprzedzone było wydaniem pozytywnych opinii o przeznaczeniu terenu na cele nie leśne (wydobywanie kruszywa) przez Nadleśnictwo Kolbudy, Regionalną Dyрекcyję Lasów Państwowych w Gdańsku, Marszałka Województwa Pomorskiego. Po uzyskaniu w/w opinii Minister Środowiska wydał w ślad za pismem nr ZS-W-2120-194-2/2012 z dnia 03.01.2013r. zgodę na przeznaczenie na cele nie leśne terenu przeznaczonego w planie dla działalności związanej z wydobywaniem kruszywa naturalnego na obszarze ok. 13 ha.

Nadmienić należy, że podmioty prowadzące działalność wydobywczą obowiązuje ustawa prawo geologiczne i górnicze, która określa zasady uzyskania koncesji na wydobywanie i sposób rekultywacji terenu powyrobowego nakładając na inwestorów wykonanie szeregu czynności związanych z przygotowaniem i prowadzeniem zakładu górniczego, a później jego likwidacji. W tym w szczególności wykonanie projektu

zagospodarowania złoża, projektu działalności zakładu wydobywania oraz uzyskanie decyzji o ustaleniu kierunku i terminie wykonania rekultywacji gruntów.

Można zatem jednoznacznie stwierdzić, że planowana działalność w postaci eksploatacji kruszywa przewidziana w planie miejscowym na ściśle określonym obszarze jest dopuszczalna w świetle obowiązujących przepisów. Szeroki zakres opiniowania projektu planu przez instytucje, których zadaniem jest m.in. ocena wpływu tego typu przedsięwzięcia na środowisko utwierdza natomiast w przekonaniu, że nie ma zagrożenia powstania nieodwracalnych strat w środowisku naturalnym. Wszystkie w/w instytucje nie zakazały omawianego przedsięwzięcia, a dopuściły je. Po zakończeniu eksploatacji przewiduje się natomiast rekultywację terenu w kierunku leśnym, czyli zgodnie ze stanem obecnym.

2) W odniesieniu do zarzutów o niszczeniu dróg oraz budynków przez transport przewożący urobek nie można zakwalifikować tak sformułowanej uwagi, jako zarzut do ustaleń planu. Plan miejscowy nie jest narzędziem, które ma za zadanie utrzymanie drogi oraz obiektów budowlanych w należyтым porządku. To zgodnie z ustawą o drogach publicznych (t. j. Dz. U. z 2013 r., poz. 260 z późn. zm.) do zadań zarządcy drogi należy w szczególności utrzymywanie nawierzchni drogi, chodników, drogowych obiektów inżynierskich, urządzeń zabezpieczających ruch i innych urządzeń związanych z drogą. Jak również przeprowadzanie okresowych kontroli stanu dróg i drogowych obiektów inżynierskich, ze szczególnym uwzględnieniem ich wpływu na stan bezpieczeństwa ruchu drogowego, wykonywanie robót interwencyjnych, robót utrzymaniowych i zabezpieczających, przeciwdziałanie niszczeniu dróg przez ich użytkowników, wprowadzanie ograniczeń lub zamykanie dróg i drogowych obiektów inżynierskich dla ruchu oraz wyznaczanie objazdów drogami różnej kategorii, gdy występuje bezpośrednie zagrożenie bezpieczeństwa osób lub mienia, odpowiednie ich znakowanie.

Cytowana wyżej ustawa o drogach publicznych reguluje również sprawę dopuszczenia ruchu po drogach publicznych pojazdów w odniesieniu do ich tonażu. Wyżej wymienione zadania nie są natomiast w żadnym razie realizowane poprzez ustalenia planu i nie stanowią zagadnień, które ustalane są zgodnie z art. 15 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym obowiązkowo bądź w zależności od potrzeb w planie miejscowym.

Poza tym można również zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 185 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (t. j. Dz. U. z 2014 r. poz. 518, późn. zm.) zarządzanie nieruchomością polega m.in. na zapewnieniu bezpieczeństwa i właściwej eksploatacji tej nieruchomości.

Należy również podkreślić, że rozpoczęcie działalności związanej z eksploatacją kruszywa będzie możliwe po spełnieniu wszystkich wymogów nałożonych na inwestora zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, w tym w szczególności uzyskanie koncesji na wydobywanie kruszywa zgodnie z ustawą z dnia 09.06.2011 r. prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 196).

Biorąc zatem pod uwagę wyżej omówiony stan zagospodarowania terenu zarówno w obrębie opracowanego planu jak i terenów położonych w sąsiedztwie, oraz wyniki przeprowadzonej procedury wymaganej przy sporządzaniu projektu planu miejscowego nie ma przesłanek do wykluczenia planowanej eksploatacji kruszywa w miejscu ściśle wskazanym ustaleniami tego planu.

3) Kwestie ewentualnych roszczeń wynikających z uchwalenia planu, którego następstwem jest obniżenie wartości nieruchomości regulują przepisy zawarte w art. 36 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. W tym w szczególności jeżeli, w związku z uchwaleniem planu miejscowego, korzystanie z nieruchomości lub jej części w dotychczasowy sposób lub zgodny z dotychczasowym przeznaczeniem stało się niemożliwe bądź istotnie ograniczone, właściciel albo użytkownik wieczysty nieruchomości może m.in. żądać od gminy odszkodowania za poniesioną rzeczywistą szkodę albo wykupienia nieruchomości lub jej części.

4) Zgodnie z ustawą z dnia 09.06.2011 r. prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 196) organami administracji geologicznej pełniącymi kontrolę i nadzór na działalnością regulowaną ustawą jest w omawianej sprawie marszałek województwa, a nie wójt gminy.

5) Zagadnienie rekultywacji terenów powyrobiskowych zostało omówione w § 10 ust. 12 pkt. 1 ustaleń planu gdzie zapisano, że dla terenów po eksploatacyjnych rekultywację terenów powyrobiskowych należy prowadzić w pod funkcje leśną oraz, że dopuszcza się rekultywację terenów powyrobiskowych pod zbiornik wodny. Taki zapis jest zgodny z opinią wydaną przez zarządcę terenu tj. Nadleśnictwo Kolbudy.

Należy również podkreślić, że szczegółowe określenie sposobu oraz finansowania rekultywacji terenów powyrobiskowych reguluje ustawa prawo geologiczne i górnicze w rozdziale 5.

- 6) Plan miejscowy w żaden sposób nie reguluje działalności gospodarczej i zagospodarowania terenu poza obszarem planu. Nie ma również i nie może być żadnego odniesienia do nieprawidłowości związanych z prowadzeniem działalności poza obrębem planu. Plan miejscowy nie jest narzędziem nadzoru nad prowadzeniem działalności gospodarczej. Zgodnie z ustawą prawo geologiczne i górnicze w przypadku stwierdzenia, że działalność określona ustawą jest prowadzona nie zgodnie z prawem (np. skażenie terenu) właściwy organ administracyjny geologicznej podejmuje działania zgodnie ze swoimi kompetencjami. Rola planu kończy się na etapie określenia przeznaczenia terenu i określenia dopuszczalnych sposobów zagospodarowania terenu w granicach planu.
- 7) W rejonie złoża jak również w granicach planu nie ma ujęć wód podziemnych dla celów zaopatrzenia ludności w wodę, a samo złożo nie znajduje się w zasięgu stref ochronnych ujęć wody. W granicach planu nie ma również gruntów rolnych.
- 8) Ustalenia planu miejscowego w żaden sposób nie mają bezpośredniego oddziaływania na stan zatrudnienia i bezrobocia w gminie. Przeznaczenie terenu w planie np. na cele inwestycyjne może być natomiast czynnikiem stymulującym powstanie nowych miejsc pracy. Nie jest to jednak zasadnicza rola planu, a jedynie skutek jego uchwalenia,
- 9) W rejonie złoża jak również w granicach planu nie ma ujęć wód podziemnych dla celów zaopatrzenia ludności w wodę, a samo złożo nie znajduje się w zasięgu stref ochronnych ujęć wody. Projekt planu został również przekazany do uzgodnień Regionalnemu Zarządowi Gospodarki Wodnej w Gdańsku i na podstawie art. 25 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym został uzgodniony bez uwag.
- 10) Funkcjonowanie podmiotów gospodarczych, jak również ilość danych podmiotów działających na terenie gminy (w tym wypadku działających na terenie gminy Trąbki Wielkie zakładów wydobywania kruszywa) nie ma żadnego odniesienia do zagadnień związanych z procedurą planu miejscowego. Z faktu istnienia takich podmiotów na danym terenie w żaden sposób nie można ustaleniami planu limitować działalności gospodarczej.

22. pismo **XY**, w którym piszący sprzeciwia się zrealizowaniu nowej inwestycji w postaci żwirowni.

Argumentuje swój sprzeciw tym, że:

- 1) Postołowo jest miejscowością położoną wśród łąk, pól i lasów, a ludzie żyją w tym miejscu w zgodzie z naturą,
- 2) lasy i łąki są ostoją dla wielu gatunków zwierząt i roślin,
- 3) planowana inwestycja jest ingerencją w naturalne środowisko, co spowoduje szereg nieodwracalnych zmian,
- 4) wskutek wydobywania surowców następuje obniżenie poziomu wód gruntowych, czego wynikiem jest przesuszenie warstwy powierzchniowej ziemi, co negatywnie wpływa na roślinność.
- 5) czynnikiem negatywnym jest również hałas.

Powstanie żwirowni utrudni również życie ludziom tj.:

- 1) stare domu ulegną zniszczeniom od wstrząsów spowodowanych przez obciążone żwirem ciężarówki, które również rozjeżdżą drogę i stanie się ona nieprzejezdna,
- 2) dzieci, które codziennie chodzą do szkoły narażone będą na niebezpieczeństwo,
- 3) proste czynności jak suszenie prania na dworze, również będzie niemożliwe.

Po rozpatrzeniu Rada Gminy Trąbki Wielkie:

Odrzuca uwagi.

Uzasadnienie

1) Plan miejscowy obejmuje swoimi granicami obszar o powierzchni ok. 153 ha gruntów będących w całości własnością Skarbu Państwa w zarządzie Nadleśnictwa Kolbudy. Granicami planu nie jest objęta miejscowość Postołowo ani żadna inna miejscowość. Są to tereny lasu w całości wolne od zabudowy, położone w południowej części Gminy Trąbki Wielkie. Południowa granica planu stanowi jednocześnie granicę z gminą Skarszewy. Cały obszar wokół terenu objętego planem poza terenem na południe stanowią tak jak i obszar opracowania lasy. Od strony południowej obszar planu graniczy z istniejącymi i działającymi zakładami wydobywania kruszywa. W odniesieniu do istniejącej zabudowy należy stwierdzić, że w bezpośrednim sąsiedztwie nie występuje. Zgodnie z ustaleniami plan zasadniczą większość terenu pozostaje w użytkowaniu leśnym. Jedynie dla obszaru bezpośrednio graniczącego z istniejącym obszarem wydobywania kruszywa w południowej części terenu dopuszcza się eksploatację zewidencjonowanego złoża kruszywa naturalnego. Powierzchnia terenu gdzie dopuszczono eksploatację to obszar ok. 13 ha. Najbliżej położone miejscowości w linii prostej od obszaru dopuszczalnego wydobywania kruszywa to Mirowo Duże – 1,0 km, Gołębiewko – ok. 2,5 km, Postołowo – ok. 2,7 km, Trzcianka – ok. 3,0 km, Bożepole Królewskie – ok. 5,5 km, Elganówko - ok. 1,0 km.

Poza miejscowością Mirowo Duże w sąsiedztwie, którego funkcjonuje istniejący zakład wydobywania kruszywa pozostałe położone są w stosunku do obszaru przewidywanego w planie wydobywania w znacznej odległości i nie mają powiązania przestrzennego z obszarem planu. Dodatkowo otaczające omawiany teren lasy stanowią wyraźną barierę dla zabudowań w szczególności miejscowości Postołowo, Trzcianka, Bożepole Królewskie. Jest to las na przestrzeni ok. 2 - 3 km.

Teren przewidziany w planie, jako obszar wydobywania kruszywa stanowi kontynuację eksploatacji istniejącego zakładu wydobywania. Nie jest to zatem nowa kopalnia, a rozszerzenia eksploatacji istniejącego zakładu. Plan dopuszcza eksploatację złoża, która musi być prowadzona w zgodzie z obowiązującymi przepisami i zgodnie z uzyskaną koncesją na wydobywanie kruszywa. Założenia przyjęte w planie zmierzają do tego żeby eksploatacja złoża była prowadzona przy wykorzystaniu istniejącego zagospodarowania w oparciu, o które prowadzona jest działalność istniejącego zakładu. Przede wszystkim zakłada się, że wywóz urobku będzie prowadzony jak do chwili obecnej, to znaczy, że nie przewiduje się innych dróg transportu niż w obecnie działającym zakładzie. Zgodnie z tym założeniem w planie zapisano, że eksploatacja złoża i wywóz urobku ma odbywać się w kierunku już eksploatowanego złoża na południe od terenu planu. Na terenie objętym planem nie przewiduje się również lokalizacji żadnej zabudowy związanej z wydobywaniem.

W odniesieniu do procedury sporządzenia planu należy podkreślić, że projekt planu uzyskał wszelkie wymagane uzgodnienia. W szczególności w odniesieniu do ustaleń planu dopuszczających na obszarze 13 ha wydobywanie kruszywa należy podkreślić, że:

- a) Nadleśnictwo Kolbudy (zarządca terenu objętego planem) zaopiniowało pozytywnie projekt planu zwracając uwagę, że rekultywacja terenu wydobyć powinna odbywać się pod funkcje leśne,
- b) Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gdańsku, jako organ odpowiedzialny za ochronę przyrody zaopiniował projekt pozytywnie,
- c) Powiatowy Inspektor Sanitarny w Pruszczu Gdańskim, jako organ odpowiedzialny za nadzór sanitarny zaopiniował projekt planu bez uwag,
- d) Starostwa Powiatowy w Pruszczu Gdańskim, jako zarządca dróg powiatowych uzgodnił projekt planu zwracając uwagę na zachowanie zgodnych z przepisami odległości planowanej zabudowy w stosunku do pasa drogowego.

Przeznaczenie terenu lasu na cele nie leśne wymagało uzyskania zgody Ministra Środowiska.

Wydanie zgody poprzedzone było wydaniem pozytywnych opinii o przeznaczeniu terenu na cele nie leśne (wydobywanie kruszywa) przez Nadleśnictwo Kolbudy, Regionalną Dyрекcyję Lasów Państwowych w Gdańsku, Marszałka Województwa Pomorskiego. Po uzyskaniu w/w opinii Minister Środowiska wydał w ślad za pismem nr ZS-W-2120-194-2/2012 z dnia 03.01.2013r. zgodę na przeznaczenie na cele nie leśne terenu przeznaczonego w planie dla działalności związanej z wydobywaniem kruszywa naturalnego na obszarze ok. 13 ha.

Nadmienić należy, że podmioty prowadzące działalność wydobywczą obowiązuje ustawa prawo geologiczne i górnicze, która określa zasady uzyskania koncesji na wydobywanie i sposób rekultywacji terenu powyrobiskowego nakładając na inwestorów wykonanie szeregu czynności związanych z przygotowaniem i prowadzeniem zakładu górniczego, a później jego likwidacji. W tym w szczególności wykonanie projektu

zagospodarowania złoża, projektu działalności zakładu wydobywania oraz uzyskanie decyzji o ustaleniu kierunku i terminie wykonania rekultywacji gruntów.

Można zatem jednoznacznie stwierdzić, że planowana działalność w postaci eksploatacji kruszywa przewidziana w planie miejscowym na ściśle określonym obszarze jest dopuszczalna w świetle obowiązujących przepisów. Szeroki zakres opiniowania projektu planu przez instytucje, których zadaniem jest m.in. ocena wpływu tego typu przedsięwzięcia na środowisko utwierdza natomiast w przekonaniu, że nie ma zagrożenia powstania nieodwracalnych strat w środowisku naturalnym. Wszystkie w/w instytucje nie zakazały omawianego przedsięwzięcia, a dopuściły je. Po zakończeniu eksploatacji przewiduje się natomiast rekultywację terenu w kierunku leśnym, czyli zgodnie ze stanem obecnym.

Należy również podkreślić, że rozpoczęcie działalności związanej z eksploatacją kruszywa będzie możliwe po spełnieniu wszystkich wymogów nałożonych na inwestora zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, w tym w szczególności uzyskanie koncesji na wydobywanie kruszywa zgodnie z ustawą z dnia 09.06.2011 r. prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 196).

Prowadzona działalność musi również spełniać obowiązujące przepisy, w tym m.in. działanie kopalni nie może przekroczyć dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku zgodnie z Rozporządzeniem z dnia 14 czerwca 2007 r. Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2007 r. nr 120 poz. 826).

Biorąc, zatem pod uwagę wyżej omówiony stan zagospodarowania terenu zarówno w obrębie opracowanego planu jak i terenów położonych w sąsiedztwie, oraz wyniki przeprowadzonej procedury wymaganej przy sporządzaniu projektu planu miejscowego nie ma przesłanek do wykluczenia planowanej eksploatacji kruszywa w miejscu ściśle wskazanym ustaleniami tego planu.

- 2) W odniesieniu do zarzutów o utrudnianie, spowodowanie niebezpieczeństwa na drogach jak również o niszczeniu dróg oraz budynków przez transport przewożący urobek nie można zakwalifikować tak sformułowanej uwagi, jako zarzut do ustaleń planu. Plan miejscowy nie jest narzędziem, które ma za zadanie utrzymanie drogi oraz obiektów budowlanych w należytym porządku. To zgodnie z ustawą o drogach publicznych (t. j. Dz. U. z 2013 r., poz. 260 z późn. zm.) do zadań zarządcy drogi należy w szczególności utrzymywanie nawierzchni drogi, chodników, drogowych obiektów inżynierskich, urządzeń zabezpieczających ruch i innych urządzeń związanych z drogą. Jak również przeprowadzanie okresowych kontroli stanu dróg i drogowych obiektów inżynierskich, ze szczególnym uwzględnieniem ich wpływu na stan bezpieczeństwa ruchu drogowego, wykonywanie robót interwencyjnych, robót utrzymaniowych i zabezpieczających, przeciwdziałanie niszczeniu dróg przez ich użytkowników, wprowadzanie ograniczeń lub zamykanie dróg i drogowych obiektów inżynierskich dla ruchu oraz wyznaczanie objazdów drogami różnej kategorii, gdy występuje bezpośrednie zagrożenie bezpieczeństwa osób lub mienia, odpowiednie ich znakowanie.

Cytowana wyżej ustawa o drogach publicznych reguluje również sprawę dopuszczenia ruchu po drogach publicznych pojazdów w odniesieniu do ich tonażu. Wyżej wymienione zadania nie są natomiast w żadnym razie realizowane poprzez ustalenia planu i nie stanowią zagadnień, które ustalane są zgodnie z art. 15 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym obowiązkowo bądź w zależności od potrzeb w planie miejscowym.

- 3) W rejonie złoża jak również w granicach planu nie ma ujęć wód podziemnych dla celów zaopatrzenia ludności w wodę, a samo złożo nie znajduje się w zasięgu stref ochronnych ujęć wody. Projekt planu został również przekazany do uzgodnień Regionalnemu Zarządowi Gospodarki Wodnej w Gdańsku i na podstawie art. 25 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym został uzgodniony bez uwag.

23. pismo **XY**, w którym piszący zgłaszają następujące uwagi do projektu miejscowego planu zagospodarowania:

- 1) projekt planu nie jest zgodny ze studium,
- 2) mieszkańcy chcą, aby objęte planem tereny zostały rekreacyjne, a nie przemysłowe,
- 3) brak całościowej analizy zysków i strat,
- 4) władza gminy powinna kierować się dobrem mieszkańców, a nie korzyściami, których gmina nie potrafi oszacować,

- 5) niedostosowanie dróg do przewożenia żwiru,
- 6) droga pomiędzy Postołowem, a Cząstkowem, która została zniszczona w wyniku eksploatacji żwiru, a naprawiona po interwencji mieszkańców i telewizję – brak zainteresowania gminy tą sprawą,
- 7) budynki są nieprzystosowane do natężenia ruchu pojazdami wysokotonażowymi,
- 8) każde naruszenie gruntu powoduje zmiany warstw wodonośnych, co skutkuje brakiem wody dla mieszkańców obszarów bezpośredniego wydobycia żwiru,
- 9) brak zapewnienia, że nie dojdzie do skrzeczenia (jak w Ełganowie),

Właściciele działek 98/1 i 143/5 obawiają się, że po uzyskaniu pozwolenia na wydobycie żwiru na terenie Mirowo – Gołębiewo – Postołowo zostanie otwarta droga do wydobycie żwiru na działkach nr 96/4, 92, 99 na, z których nie ma drogi wywozu.

Po rozpatrzeniu Rada Gminy Trąbki Wielkie:

Odrzuca uwagi.

Uzasadnienie

- 1) Zgodnie z zapisami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Trąbki Wielkie teren objęty granicami opracowania planu miejscowego położony jest w wydzielonej strefie Ls, którą określono, jako leśną z udziałem powierzchni wykorzystywanej rolniczo i do rekreacji i obejmuje obszar północno-zachodni gminy z następującymi miejscowościami: Postołowo, Cząstkowo, Pawłowo, Drzewina, Błotnia, Mierzyszyn.

Obszar planu bezpośrednio położony jest w wydzielonej podstrefie A3, o której mówi się, że jest to strefa: „rolna południowa określona jako teren o dużym udziale gleb dobrych, złoża kruszywa zlokalizowane są tutaj głównie na terenach leśnych, stare wyrobiska poeksploatacyjne zrehabilitowane jako pole golfowe”.

Wskazuje się konieczność utrzymania poszczególnych stref i m.in., jako jeden z przewidzianych sposobów zagospodarowania wymienia się: „możliwość przeznaczenia terenów leśnych i rolnych pod eksploatację kruszywa po uzyskaniu stosownych pozwoleń”.

Poza tym w Studium w odniesieniu do złóż kruszywa, jako kierunek działania zapisano m.in., że:

- a) na terenie gminy zinwentaryzowane zostały złoża kruszyw naturalnych, które zostały oznaczone w uwarunkowaniach ekofizjograficznych sporządzonej na potrzeby Studium,
- b) dopuszcza się eksploatację złóż nie oznaczonych na w/w rysunku lub będących poszerzeniem już istniejących złóż, warunkiem jest wcześniejsze zewidencjonowanie tych obszarów oraz uzyskanie koncesji poszukiwawczej i na wydobycie oraz przeprowadzenie procedury planu miejscowego,
- b) każdorazowo decyzję o ewentualnym rozpoczęciu wydobycia odbywa się w drodze przystąpienia do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na wniosek wójta gminy,
- c) po zakończeniu eksploatacji złóż należy przeprowadzić rekultywację, którą gmina powinna monitorować. Zaleca się, aby głównym kierunkiem rekultywacji były zalesienia lub przywrócenie produkcji rolnej oraz wykorzystanie tych terenów w celach rekreacyjnych np. tworzenia oczek wodnych.

Na tej podstawie należy jednoznacznie stwierdzić, że przyjęte w planie ustalenia są zgodne ze Studium.

W Studium natomiast dla terenu znajdującego się w granicach planu nie przewiduje się wykorzystania terenu pod funkcje rekreacyjne, a zatem ten kierunek zagospodarowania w/w obszarze jest nie możliwy do realizacji.

- 2) Uwaga dotyczące przeprowadzenia ekspertyz dotyczących korzyści i strat gminy, nie są materialem planu miejscowego.

Można jednak podkreślić, że kwestie związane z kosztami i zyskami gminy w wyniku realizacji ustaleń planu zostały ujęte w prognozie skutków finansowych uchwalenia planu.

Opłata eksploatacyjna zgodnie z ustawą prawo geologiczne i górnicze wynosi obecnie 0,51 zł. za każdą wydobytą tonę, z czego 60% stanowi dochód budżetu gminy, i 40% dochód dla Państwowego Funduszu Ochrony Środowiska.

Poza wymienionymi wyżej opłatami odprowadzany będzie jeszcze przez dzierżawcę terenu podatek od nieruchomości od gruntów wyłączonych pod eksploatację, obecnie wynosi on ok. 6.500 zł./ha/rok.

- 3) W odniesieniu do zarzutów o niszczeniu dróg oraz budynków przez transport przewożący urobek nie można zakwalifikować tak sformułowanej uwagi jako zarzut do ustaleń planu. Plan miejscowy nie jest narzędziem, które ma za zadanie utrzymanie drogi oraz obiektów budowlanych w należyтым porządku. To zgodnie z ustawą o drogach publicznych (t. j. Dz. U. z 2013 r., poz. 260 z późn. zm.) do zadań zarządcy drogi należy w szczególności utrzymywanie nawierzchni drogi, chodników, drogowych obiektów inżynierskich, urządzeń zabezpieczających ruch i innych urządzeń związanych z drogą. Jak również przeprowadzanie okresowych kontroli stanu dróg i drogowych obiektów inżynierskich, ze szczególnym uwzględnieniem ich wpływu na stan bezpieczeństwa ruchu drogowego, wykonywanie robót interwencyjnych, robót utrzymaniowych i zabezpieczających, przeciwdziałanie niszczeniu dróg przez ich użytkowników, wprowadzanie ograniczeń lub zamykanie dróg i drogowych obiektów inżynierskich dla ruchu oraz wyznaczanie objazdów drogami różnej kategorii, gdy występuje bezpośrednie zagrożenie bezpieczeństwa osób lub mienia, odpowiednie ich znakowanie.

Cytowana wyżej ustawa o drogach publicznych reguluje również sprawę dopuszczenia ruchu po drogach publicznych pojazdów w odniesieniu do ich tonażu. Wyżej wymienione zadania nie są natomiast w żadnym razie realizowane poprzez ustalenia planu i nie stanowią zagadnień, które ustalane są zgodnie z art. 15 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym obowiązkowo bądź w zależności od potrzeb w planie miejscowym.

Poza tym można również zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 185 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (t. j. Dz. U. z 2014 r. poz. 518, późn. zm.) zarządzanie nieruchomością polega m.in. na zapewnieniu bezpieczeństwa i właściwej eksploatacji tej nieruchomości.

- 4) W rejonie złoża jak również w granicach planu nie ma ujęć wód podziemnych dla celów zaopatrzenia ludności w wodę, a samo złożo nie znajduje się w zasięgu stref ochronnych ujęć wody. Projekt planu został również przekazany do uzgodnień Regionalnemu Zarządowi Gospodarki Wodnej w Gdańsku i na podstawie art. 25 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym został uzgodniony bez uwag.
- 5) Plan miejscowy w żaden sposób nie reguluje działalności gospodarczej i zagospodarowania terenu poza obszarem planu. Nie ma również i nie może być żadnego odniesienia do nieprawidłowości związanych z prowadzeniem działalności poza obrębem planu. Plan miejscowy nie jest narzędziem nadzoru nad prowadzeniem działalności gospodarczej. Zgodnie z ustawą prawo geologiczne i górnicze w przypadku stwierdzenia, że działalność określona ustawą jest prowadzona nie zgodnie z prawem (np. skażenie terenu) właściwy organ administracyjny geologicznej podejmuje działania zgodnie ze swoimi kompetencjami. Rola planu kończy się na etapie określenia przeznaczenia terenu i określenia dopuszczalnych sposobów zagospodarowania terenu w granicach planu.

Należy również podkreślić, że rozpoczęcie działalności związanej z eksploatacją kruszywa będzie możliwe po spełnieniu wszystkich wymogów nałożonych na inwestora zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, w tym w szczególności uzyskanie koncesji na wydobycie kruszywa zgodnie z ustawą z dnia 09.06.2011 r. prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 196).

- 6) Wszelkie procedury związane z wydaniem koncesji na wydobycie kruszywa, w tym na terenie działek nr 96/4, 92 i 99 nie mają żadnego odniesienia do procedury sporządzenia przedmiotowego planu miejscowego.

Granice planu miejscowego zostały określone zgodnie z uchwałą nr 13/II/2011 Rady Gminy Trąbki Wielkie z dnia 28 lutego 2011 roku o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu obrębu geodezyjnego Gołębiewo i Postojowo na terenie Gminy Trąbki Wielkie. W takich granicach plan był sporządzony i procedowany. Na żadnym etapie sporządzenia i przeprowadzonej procedury granice planu nie były zamieniane.

24. pismo **XY**, w którym stwierdza się, że Rada sołecka i sołtys wsi Postołowo podtrzymują swoje stanowisko – sprzeciwiają się lokalizacji żwirowni podkreślając, że:

- 1) w studium zagospodarowania przestrzennego na terenach, w których Gmina chce prowadzić wybycie żwiru, są zapisy, że w/w tereny pełnią funkcje rolnicze i są przeznaczone do użytkowania rolniczego,

- 2) planowana inwestycja to brak konsekwencji działań Władz Gminy w założonych kierunkach w studium rozwoju wsi Postołowo i Cząstkowo,
- 3) gmina Trąbki Wielkie to gmina rolniczo – turystyczna,
- 4) rozwój wsi to głównie turystyka i agroturystyka,
- 5) w sąsiedztwie planowanej inwestycji powstała nowa zabudowa mieszkaniowa na działkach budowlanych,
- 6) w sąsiedztwie planowanej inwestycji powstały nowe działki rekreacyjne wydzielone z terenów będących własnością Gminy Trąbki Wielkie.
- 7) projekt kopalni kruszywa niemożliwy jest do realizacji bez wyznaczenia strefy ochronnej i bez uwzględniania jako strony terenów przyległych wsi Bożepole Królewski,
- 8) część działek położonych blisko planowanej inwestycji jest zamieszkała przez ludzi,
- 9) następuje degradacja środowiska,
- 10) w sąsiedztwie istnieje strefa ochronna gniazdującego czarnego bociana, zaobserwowano również czarną kanię ptaka będącego pod ścisłą ochroną,
- 11) aktualny stan dróg jest zły,
- 12) brak bezpieczeństwa na drogach,
- 13) brak możliwości dróg do wywozu urobku z kopalni żwiru,
- 14) istniejące drogi nie są przystosowane do dużego tonażu,
- 15) nastąpi przyspieszenie niszczenia się istniejących zabudowań,
- 16) nastąpi brak możliwości dodatkowego ubezpieczenia nieruchomości od skutków będących wynikiem istnienia żwirowni – w wielu przypadkach stara zabudowa jest bez fundamentów,
- 17) uciążliwy przemysł – transport ciężki, taśmociągi, sita, kruszarki,
- 18) występuje hałas, drgania, zapylenie i kurz,
- 19) powstanie żwirowni nie zmniejszy bezrobocia w gminie (prace dostaną ludzie ze „znajomości” – nie mieszkańcy),
- 20) nie będzie żadnego wpływu znaczących kwot z podatków do budżetu,
- 21) brak rzetelnej ewidencji w przypadku sprzedaży żwiru – powoduje unikanie podatków przez inwestora, a tym samym dochód jest dla inwestora (przykład żwirowni w Ełganowie).
- 22) nastąpi zachwianie stosunków wodnych,
- 23) nastąpi szkodliwy wpływ na płody rolne,
- 24) nastąpi zmniejszenie wartości gruntów w okolicy,

Po rozpatrzeniu Rada Gminy Trąbki Wielkie:

Odrzuca uwagi.

Uzasadnienie

- 1) Zgodnie z zapisami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Trąbki Wielkie teren objęty granicami opracowania planu miejscowego położony jest w wydzielonej strefie Ls, którą określono, jako leśną z udziałem powierzchni wykorzystywanej rolniczo i do rekreacji i obejmuje obszar północno-zachodni gminy z następującymi miejscowościami: Postołowo, Cząstkowo, Pawłowo, Drzewina, Błotnia, Mierzyszyn.

Obszar planu bezpośrednio położony jest w wydzielonej podstrefie A3, o której mówi się, że jest to strefa: „rolna południowa określona, jako teren o dużym udziale gleb dobrych, złoża kruszywa zlokalizowane są tutaj głównie na terenach leśnych, stare wyrobiska poeksploatacyjne zrehabilitowane jako pole golfowe”.

Wskazuje się konieczność utrzymania poszczególnych stref i m.in., jako jeden z przewidzianych sposobów zagospodarowania wymienia się: „możliwość przeznaczenia terenów leśnych i rolnych pod eksploatację kruszywa po uzyskaniu stosownych pozwoleń”.

Poza tym w Studium w odniesieniu do złóż kruszywa, jako kierunek działania zapisano m.in., że:

- a) na terenie gminy zinwentaryzowane zostały złoża kruszyw naturalnych, które zostały oznaczone w uwarunkowaniach ekofizjograficznych sporządzonej na potrzeby studium,
- b) dopuszcza się eksploatację złóż nie oznaczonych na w/w rysunku lub będących poszerzeniem już istniejących złóż, warunkiem jest wcześniejsze zewidencjonowanie tych obszarów oraz uzyskanie koncesji poszukiwawczej i na wydobywanie oraz przeprowadzenie procedury planu miejscowego,
- b) każdorazowo decyzję o ewentualnym rozpoczęciu wydobywania odbywa się w drodze przystąpienia do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na wniosek wójta gminy,
- c) po zakończeniu eksploatacji złóż należy przeprowadzić rekultywację, którą gmina powinna monitorować. Zaleca się, aby głównym kierunkiem rekultywacji były zalesienia lub przywrócenie produkcji rolnej oraz wykorzystanie tych terenów w celach rekreacyjnych np. tworzenia oczek wodnych.

Na tej podstawie należy jednoznacznie stwierdzić, że przyjęte w planie ustalenia są zgodne ze Studium.

Pozostałe zarzuty o niezgodności przyjętych w planie rozwiązań nie odnoszą się do obszaru objętego planem. Granicami planu nie są objęte miejscowości Postołowo ani inne miejscowości. Zarzuty, zatem o niewłaściwej ochronie tych terenów są bez zasadne.

- 2) Plan miejscowy obejmuje swoimi granicami obszar o powierzchni ok. 153 ha gruntów będących w całości własnością Skarbu Państwa w zarządzie Nadleśnictwa Kolbudy. Są to tereny lasu w całości wolne od zabudowy, położone w południowej części Gminy Trąbki Wielkie. Południowa granica planu stanowi jednocześnie granicę z gminą Skarszewy. Cały obszar wokół terenu objętego planem poza terenem na południe stanowią tak jak i obszar opracowania lasy. Od strony południowej obszar planu graniczy z istniejącymi i działającymi zakładami wydobywania kruszywa. W odniesieniu do istniejącej zabudowy należy stwierdzić, że w bezpośrednim sąsiedztwie nie występuje. Zgodnie z ustaleniami plan zasadniczą większość terenu pozostaje w użytkowaniu leśnym. Jedynie dla obszaru bezpośrednio graniczącego z istniejącym obszarem wydobywania kruszywa w południowej części terenu dopuszcza się eksploatację zewidencjonowanego złoża kruszywa naturalnego. Powierzchnia terenu gdzie dopuszczono eksploatację to obszar ok. 13 ha. Najbliżej położone miejscowości w linii prostej od obszaru dopuszczalnego wydobywania kruszywa to Mirowo Duże – 1,0 km, Gołębiewko – ok. 2,5 km, Postołowo – ok. 2,7 km, Trzcianka – ok. 3,0 km, Bożepole Królewskie – ok. 5,5 km, Ełganówko - ok. 1,0 km.

Poza miejscowością Mirowo Duże w sąsiedztwie, którego funkcjonuje istniejący zakład wydobywania kruszywa pozostałe położone są w stosunku do obszaru przewidywanego w planie wydobywania w znacznej odległości i nie mają powiązania przestrzennego z obszarem planu. Dodatkowo otaczające omawiany teren lasy stanowią wyraźną barierę dla zabudowań w szczególności miejscowości Postołowo, Trzcianka, Bożepole Królewskie. Jest to las na przestrzeni ok. 2 - 3 km.

Teren przewidziany w planie, jako obszar wydobywania kruszywa stanowi kontynuację eksploatacji istniejącego zakładu wydobywania. Nie jest to zatem nowa kopalnia, a rozszerzenia eksploatacji istniejącego zakładu. Plan dopuszcza eksploatację złoża, która musi być prowadzona w zgodzie z obowiązującymi przepisami i zgodnie z uzyskaną koncesją na wydobywanie kruszywa. Założenia przyjęte w planie zmierzają do tego żeby eksploatacja złoża była prowadzona przy wykorzystaniu istniejącego zagospodarowania w oparciu, o które prowadzona jest działalność istniejącego zakładu. Przede wszystkim zakłada się, że wywóz urobku będzie prowadzony jak do chwili obecnej, to znaczy, że nie przewiduje się innych dróg transportu niż w obecnie działającym zakładzie. Zgodnie z tym założeniem w planie zapisano, że eksploatacja złoża i wywóz urobku ma odbywać się w kierunku już eksploatowanego złoża na południe od terenu planu. Na terenie objętym planem nie przewiduje się również lokalizacji żadnej zabudowy związanej z wydobywaniem.

W odniesieniu do procedury sporządzenia planu należy podkreślić, że projekt planu uzyskał wszelkie wymagane uzgodnienia. W szczególności w odniesieniu do ustaleń planu dopuszczających na obszarze 13 ha wydobywanie kruszywa należy podkreślić, że:

- a) Nadleśnictwo Kolbudy (zarządca terenu objętego planem) zaopiniowało pozytywnie projekt planu zwracając uwagę, że rekultywacja terenu wydobywania powinna odbywać się pod funkcje leśne,

- b) Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gdańsku, jako organ odpowiedzialny za ochronę przyrody zaopiniował projekt pozytywnie,
- c) Powiatowy Inspektor Sanitarny w Pruszczu Gdańskim, jako organ odpowiedzialny za nadzór sanitarny zaopiniował projekt planu bez uwag,
- d) Starostwa Powiatowy w Pruszczu Gdańskim, jako zarządca dróg powiatowych uzgodnił projekt planu zwracając uwagę na zachowanie zgodnych z przepisami odległości planowanej zabudowy w stosunku do pasa drogowego.

Przeznaczenie terenu lasu na cele nie leśne wymagało uzyskania zgody Ministra Środowiska.

Wydanie zgody poprzedzone było wydaniem pozytywnych opinii o przeznaczeniu terenu na cele nie leśne (wydobycie kruszywa) przez Nadleśnictwo Kolbudy, Regionalną Dyрекcję Lasów Państwowych w Gdańsku, Marszałka Województwa Pomorskiego. Po uzyskaniu w/w opinii Minister Środowiska wydał w ślad za pismem nr ZS-W-2120-194-2/2012 z dnia 03.01.2013r. zgodę na przeznaczenie na cele nie leśne terenu przeznaczanego w planie dla działalności związanej z wydobyciem kruszywa naturalnego na obszarze ok. 13 ha.

Nadmienić należy, że podmioty prowadzące działalność wydobywczą obowiązuje ustawa prawo geologiczne i górnicze, która określa zasady uzyskania koncesji na wydobycie i sposób rekultywacji terenu powyrobiskowego nakładając na inwestorów wykonanie szeregu czynności związanych z przygotowaniem i prowadzeniem zakładu górniczego, a później jego likwidacji. W tym w szczególności wykonanie projektu zagospodarowania złoża, projektu działalności zakładu wydobycia oraz uzyskanie decyzji o ustaleniu kierunku i terminie wykonania rekultywacji gruntów.

Można zatem jednoznacznie stwierdzić, że planowana działalność w postaci eksploatacji kruszywa przewidziana w planie miejscowym na ściśle określonym obszarze jest dopuszczalna w świetle obowiązujących przepisów. Szeroki zakres opiniowania projektu planu przez instytucje, których zadaniem jest m.in. ocena wpływu tego typu przedsięwzięcia na środowisko utwierdza natomiast w przekonaniu, że nie ma zagrożenia powstania nieodwracalnych strat w środowisku naturalnym. Wszystkie w/w instytucje nie zakazały omawianego przedsięwzięcia, a dopuściły je.

Biorąc zatem pod uwagę wyżej omówiony stan zagospodarowania terenu zarówno w obrębie opracowanego planu jak i terenów położonych w sąsiedztwie, oraz wyniki przeprowadzonej procedury wymaganej przy sporządzaniu projektu planu miejscowego nie ma przesłanek do wykluczenia planowanej eksploatacji kruszywa w miejscu ściśle wskazanym ustaleniami tego planu.

- 3) W odniesieniu do zarzutów o niszczeniu dróg oraz budynków przez transport przewożący urobek nie można zakwalifikować tak sformułowanej uwagi, jako zarzut do ustaleń planu. Plan miejscowy nie jest narzędziem, które ma za zadanie utrzymanie drogi oraz obiektów budowlanych w należyтым porządku. To zgodnie z ustawą o drogach publicznych (t. j. Dz. U. z 2013 r., poz. 260 z późn. zm.) do zadań zarządcy drogi należy w szczególności utrzymywanie nawierzchni drogi, chodników, drogowych obiektów inżynierskich, urządzeń zabezpieczających ruch i innych urządzeń związanych z drogą. Jak również przeprowadzanie okresowych kontroli stanu dróg i drogowych obiektów inżynierskich, ze szczególnym uwzględnieniem ich wpływu na stan bezpieczeństwa ruchu drogowego, wykonywanie robót interwencyjnych, robót utrzymaniowych i zabezpieczających, przeciwdziałanie niszczeniu dróg przez ich użytkowników, wprowadzanie ograniczeń lub zamykanie dróg i drogowych obiektów inżynierskich dla ruchu oraz wyznaczanie objazdów drogami różnej kategorii, gdy występuje bezpośrednie zagrożenie bezpieczeństwa osób lub mienia, odpowiednie ich znakowanie.

Cytowana wyżej ustawa o drogach publicznych reguluje również sprawę dopuszczenia ruchu po drogach publicznych pojazdów w odniesieniu do ich tonażu. Wyżej wymienione zadania nie są natomiast w żadnym razie realizowane poprzez ustalenia planu i nie stanowią zagadnień, które ustalane są zgodnie z art. 15 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym obowiązkowo bądź w zależności od potrzeb w planie miejscowym.

Ewentualne dochodzenie roszczeń właścicieli gruntów, budynków lub innych użytkowników nieruchomości położonych poza granicami planu regulują przepisy prawa powszechnego w postępowaniu cywilnym.

- 4) Przyjąć należy, że działalność prowadzona w obrębie terenu objętego planem nie może spowodować zagrożenia dla istniejącej zabudowy (pylenie, hałas, wibracje) ponieważ zgodnie, z tym co omówione zostało powyżej istniejące miejscowości położone są w dużej odległości od wspomnianego terenu.

Należy również podkreślić, że rozpoczęcie działalności związanej z eksploatacją kruszywa będzie możliwe po spełnieniu wszystkich wymogów nałożonych na inwestora zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, w tym w szczególności uzyskanie koncesji na wydobycie kruszywa zgodnie z ustawą z dnia 09.06.2011 r. prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 196).

Prowadzona działalność musi również spełniać obowiązujące przepisy, w tym m.in. działanie kopalni nie może przekroczyć dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku zgodnie z Rozporządzeniem z dnia 14 czerwca 2007 r. Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2007 r. nr 120 poz. 826).

5) Ustalenia planu miejscowego w żaden sposób nie mają bezpośredniego oddziaływania na stan zatrudnienia i bezrobocia w gminie. Przeznaczenie terenu w planie np. na cele inwestycyjne może być natomiast czynnikiem stymulującym powstanie nowych miejsc pracy. Nie jest to jednak zasadnicza rola planu, a jedynie skutek jego uchwalenia.

6) Uwagi dotyczące korzyści i strat gminy oraz ewidencji sprzedaży żwiru nie są materialem planu miejscowego.

Można jednak podkreślić, że kwestie związane z kosztami i zyskami gminy w wyniku realizacji ustaleń planu zostały ujęte w prognozie skutków finansowych uchwalenia planu.

Opłata eksploatacyjna zgodnie z ustawą prawo geologiczne i górnicze wynosi obecnie 0,51 zł. za każdą wydobytą tonę, z czego 60% stanowi dochód budżetu gminy, i 40% dochód dla Państwowego Funduszu Ochrony Środowiska.

Poza wymienionymi wyżej opłatami odprowadzany będzie jeszcze przez dzierżawcę terenu podatek od nieruchomości od gruntów wyłączonych pod eksploatację, obecnie wynosi on ok. 6.500 zł./ha/rok.

7) W rejonie złoża jak również w granicach planu nie ma ujęć wód podziemnych dla celów zaopatrzenia ludności w wodę, a samo złożo nie znajduje się w zasięgu stref ochronnych ujęć wody. W granicach planu nie ma również gruntów rolnych. Projekt planu został również przekazany do uzgodnień Regionalnemu Zarządowi Gospodarki Wodnej w Gdańsku i na podstawie art. 25 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym został uzgodniony bez uwag.

8) Kwestie ewentualnych roszczeń wynikających z uchwalenia planu, którego następstwem jest obniżenie wartości nieruchomości regulują przepisy zawarte w art. 36 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. W tym w szczególności, jeżeli, w związku z uchwaleniem planu miejscowego, korzystanie z nieruchomości lub jej części w dotychczasowy sposób lub zgodny z dotychczasowym przeznaczeniem stało się niemożliwe bądź istotnie ograniczone, właściciel albo użytkownik wieczysty nieruchomości może m.in. żądać od gminy odszkodowania za poniesioną rzeczywistą szkodę albo wykupienia nieruchomości lub jej części.

25. pismo **XY**, w którym Stowarzyszenie wnosi w imieniu swoim, jak i mieszkańców wsi Bożepole Królewskie i Trzcianka, gmina Skarszewy, oraz osób mających interes prawny, w tych obrębach geodezyjnych, sprzeciw i zastrzeżenie do projektu miejscowego planu zagospodarowania zwracając uwagę na to, że:

- 1) przemysłowe kopalnie żwiru może znacząco negatywnie oddziaływać na środowisko,
- 2) zgodnie z kierunkami założonymi w studium rozwoju Wsi Postołowo i Gminy Trąbki Wielkie, powstała nowa zabudowa i wytyczone została nowe działki budowlane oraz rekreacyjne,
- 3) priorytetem władz gminnych powinno być dobro mieszkańców,

W piśmie zwraca się również uwagę, że w roku 2012 na terenie gminy stwierdzono nieprawidłowości w funkcjonowaniu żwirowni we wsi Ełganowo. Podkreśla się, że skutki tej sytuacji mogą okazać się zgubne dla zdrowia wielu ludzi oraz spowodować nieodwracalną degradację środowiska.

Po rozpatrzeniu Rada Gminy Trąbki Wielkie:

Odrzuca uwagi.

Uzasadnienie

- 1) Plan miejscowy obejmuje swoimi granicami obszar o powierzchni ok. 153 ha gruntów będących w całości własnością Skarbu Państwa w zarządzie Nadleśnictwa Kolbudy. Są to tereny lasu w całości wolne od zabudowy, położone w południowej części Gminy Trąbki Wielkie. Południowa granica planu stanowi

jednocześnie granicę z gminą Skarszewy. Cały obszar wokół terenu objętego planem poza terenem na południe stanowią tak jak i obszar opracowania lasy. Od strony południowej obszar planu graniczy z istniejącymi i działającymi zakładami wydobywania kruszywa. W odniesieniu do istniejącej zabudowy należy stwierdzić, że w bezpośrednim sąsiedztwie nie występuje. Zgodnie z ustaleniami plan zasadniczą większość terenu pozostaje w użytkowaniu leśnym. Jedynie dla obszaru bezpośrednio graniczącego z istniejącym obszarem wydobywania kruszywa w południowej części terenu dopuszcza się eksploatację zewidencjonowanego złoża kruszywa naturalnego. Powierzchnia terenu gdzie dopuszczono eksploatację to obszar ok. 13 ha. Najbliżej położone miejscowości w linii prostej od obszaru dopuszczalnego wydobywania kruszywa to Mirowo Duże – 1,0 km, Gołębiewko – ok. 2,5 km, Postołowo – ok. 2,7 km, Trzcianka – ok. 3,0 km, Bożepole Królewskie – ok. 5,5 km, Ełganówko - ok. 1,0 km.

Poza miejscowością Mirowo Duże w sąsiedztwie, którego funkcjonuje istniejący zakład wydobywania kruszywa pozostałe położone są w stosunku do obszaru przewidywanego w planie wydobywania w znacznej odległości i nie mają powiązania przestrzennego z obszarem planu. Dodatkowo otaczające omawiany teren lasy stanowią wyraźną barierę dla zabudowań w szczególności miejscowości Postołowo, Trzcianka, Bożepole Królewskie. Jest to las na przestrzeni ok. 2 - 3 km.

Teren przewidziany w planie, jako obszar wydobywania kruszywa stanowi kontynuację eksploatacji istniejącego zakładu wydobywania. Nie jest to zatem nowa kopalnia, a rozszerzenia eksploatacji istniejącego zakładu. Plan dopuszcza eksploatację zewidencjonowanego złoża.

Należy podkreślić, że podmioty prowadzące działalność wydobywczą obowiązuje ustawa prawo geologiczne i górnicze, która określa zasady uzyskania koncesji na wydobywanie i sposób rekultywacji terenu powyrobiskowego nakładając na inwestorów wykonanie szeregu czynności związanych z przygotowaniem i prowadzeniem zakładu górniczego, a później jego likwidacji. W tym w szczególności wykonanie projektu zagospodarowania złoża, projektu działalności zakładu wydobywania oraz uzyskanie decyzji o ustaleniu kierunku i terminie wykonania rekultywacji gruntów.

Założenia przyjęte w planie zmierzają do tego żeby eksploatacja złoża była prowadzona przy wykorzystaniu istniejącego zagospodarowania w oparciu, o które prowadzona jest działalność istniejącego zakładu. Przede wszystkim zakłada się, że wywóz urobku będzie prowadzony jak do chwili obecnej, to znaczy, że nie przewiduje się innych dróg transportu niż w obecnie działającym zakładzie. Zgodnie z tym założeniem w planie zapisano, że eksploatacja złoża i wywóz urobku ma odbywać się w kierunku już eksploatowanego złoża na południe od terenu planu. Na terenie objętym planem nie przewiduje się również lokalizacji żadnej zabudowy związanej z wydobywaniem.

W odniesieniu do procedury sporządzenia planu należy podkreślić, że projekt planu uzyskał wszelkie wymagane uzgodnienia. W szczególności w odniesieniu do ustaleń planu dopuszczających na obszarze 13 ha wydobywania kruszywa należy podkreślić, że:

- a) Nadleśnictwo Kolbudy (zarządca terenu objętego planem) zaopiniowało pozytywnie projekt planu zwracając uwagę, że rekultywacja terenu wydobywania powinna odbywać się pod funkcje leśne,
- b) Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gdańsku, jako organ odpowiedzialny za ochronę przyrody zaopiniował projekt pozytywnie,
- c) Powiatowy Inspektor Sanitarny w Pruszczu Gdańskim, jako organ odpowiedzialny za nadzór sanitarny zaopiniował projekt planu bez uwag,
- d) Starostwa Powiatowy w Pruszczu Gdańskim, jako zarządca dróg powiatowych uzgodnił projekt planu zwracając uwagę na zachowanie zgodnych z przepisami odległości planowanej zabudowy w stosunku do pasa drogowego.

Przeznaczenie terenu lasu na cele nie leśne wymagało uzyskania zgody Ministra Środowiska.

Wydanie zgody poprzedzone było wydaniem pozytywnych opinii o przeznaczeniu terenu na cele nie leśne (wydobywanie kruszywa) przez Nadleśnictwo Kolbudy, Regionalną Dyрекcyję Lasów Państwowych w Gdańsku, Marszałka Województwa Pomorskiego. Po uzyskaniu w/w opinii Minister Środowiska wydał w ślad za pismem nr ZS-W-2120-194-2/2012 z dnia 03.01.2013r. zgodę na przeznaczenie na cele nie leśne terenu przeznaczonego w planie dla działalności związanej z wydobywaniem kruszywa naturalnego na obszarze ok. 13 ha.

Nadmienić należy, że podmioty prowadzące działalność wydobywczą obowiązuje ustawa prawo geologiczne i górnicze, która określa zasady uzyskania koncesji na wydobywanie i sposób rekultywacji terenu

powyrobiskowego nakładając na inwestorów wykonanie szeregu czynności związanych z przygotowaniem i prowadzeniem zakładu górniczego, a później jego likwidacji. W tym w szczególności wykonanie projektu zagospodarowania złoża, projektu działalności zakładu wydobywania oraz uzyskanie decyzji o ustaleniu kierunku i terminie wykonania rekultywacji gruntów.

Można zatem jednoznacznie stwierdzić, że planowana działalność w postaci eksploatacji kruszywa przewidziana w planie miejscowym na ściśle określonym obszarze jest dopuszczalna w świetle obowiązujących przepisów. Szeroki zakres opiniowania projektu planu przez instytucje, których zadaniem jest m.in. ocena wpływu tego typu przedsięwzięcia na środowisko utwierdza natomiast w przekonaniu, że nie ma zagrożenia powstania nieodwracalnych strat w środowisku naturalnym. Wszystkie w/w instytucje nie zakazały omawianego przedsięwzięcia, a dopuściły je. Po zakończeniu eksploatacji przewiduje się natomiast rekultywację terenu w kierunku leśnym, czyli zgodnie ze stanem obecnym.

- 2) Plan miejscowy swoimi granicami nie obejmuje gruntów położonych w miejscowości Postołowo ani w jej bliskim sąsiedztwie. Teren dopuszczonego wydobywania kruszywa jest położony ok. 2,7 km od Postołowa. W granicach planu nie znajdują się również żadne grunty przewidziane w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Trąbki Wielkie pod jakąkolwiek zabudowę.
- 3) Dobro mieszkańców gminy jest jednym z głównych priorytetów władz gminy. Jednym z przejawów tej dbałości jest zapewnienie źródeł dochodów do budżetu gminy. Dopuszczenie w planie rozszerzenia działalności zakładu wydobywania kruszywa naturalnego pozwoli na uzyskanie dodatkowych wpływów do budżetu gminy z tytułu prowadzonej działalności.
- 4) Plan miejscowy w żaden sposób nie reguluje działalności gospodarczej i zagospodarowania terenu poza obszarem planu. Nie ma również i nie może być żadnego odniesienia do nieprawidłowości związanych z prowadzeniem działalności poza obrębem planu. Plan miejscowy nie jest narzędziem nadzoru nad prowadzeniem działalności gospodarczej. Zgodnie z ustawą prawo geologiczne i górnicze w przypadku stwierdzenia, że działalność określona ustawą jest prowadzona nie zgodnie z prawem (np. skażenie terenu) właściwy organ administracyjny geologicznej podejmuje działania zgodnie ze swoimi kompetencjami. Rola planu kończy się na etapie określenia przeznaczenia terenu i określenia dopuszczalnych sposobów zagospodarowania terenu w granicach planu.

- anonimizacja danych osobowych zgodnie z ustawą z dnia 29.08.1997 r. o ochronie danych osobowych: DZ.U.1997 nr 133 poz.883 z późniejszymi zmianami.

Przewodniczący Rady Gminy

Zbigniew Leszczyński

Załącznik Nr 3 do Uchwały Nr XIII/90/2015

Rady Gminy Trąbki Wielkie

z dnia 6 sierpnia 2015 r.

Rozstrzygnięcie o sposobie realizacji zapisanych w planie, inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy oraz zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych

do Uchwały Nr XIII/90/2015 Rady Gminy Trąbki Wielkie z dnia 6.08.2015 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu obrębu geodezyjnego Gołębiewo i Postołowo na terenie Gminy Trąbki Wielkie.

I. Zadania własne gminy

Do zadań własnych gminy z zakresu infrastruktury technicznej, finansowanych z udziałem środków z budżetu gminy zalicza się:

- 1) budowę dróg gminnych wraz z ich oświetleniem,
- 2) budowę wodociągów i urządzeń wodociągowych,
- 3) budowę kanalizacji sanitarnej z urządzeniami,
- 4) budowę kanalizacji deszczowej z urządzeniami,

Przepisom o finansach publicznych podlegają inwestycje, które realizowane są z udziałem środków publicznych zdefiniowanych w art. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (tj. Dz. U. z 2013 r. poz. 885 z późn. zm.) oraz środków pochodzących z funduszy strukturalnych UE.

Pozostałe zadania własne gminy z zakresu infrastruktury technicznej, określone w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 08 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 594 z późn. zm.), jak:

- 1) zaopatrzenie w energię elektryczną,
- 2) zaopatrzenie w energię cieplną,
- 3) zaopatrzenie w gaz,

podlegają dodatkowo regulacjom ustawy Prawo energetyczne. Zaopatrzenie w te media realizują przedsiębiorstwa energetyczne. Inwestycje z zakresu zaopatrzenia nie są finansowane z udziałem środków z budżetu gminy. Wskazane w ustawie Prawo energetyczne zadania własne gminy, finansowane z jej budżetu, obejmują wykonanie oświetlenia dróg, tych których gmina jest zarządcą - czyli dróg gminnych.

Ponadto realizacja zadań własnych będących zadaniami użyteczności publicznej, których celem jest zaspokojenie zbiorowych potrzeb ludności w drodze świadczonych usług powszechnie dostępnych, takich jak: budowa wodociągów, kanalizacji sanitarnej i deszczowej może być również prowadzona przez gminę w formie spółek prawa handlowego.

II. Budowa dróg gminnych.

W granicach planu nie ma dróg publicznych w zarządzie gminy. Nie przewiduje się budowy nowych dróg.

III. Uzbrojenie terenu

Dla terenów leśnych sieci infrastruktury podziemnej dopuszcza się tylko w sytuacji nie zmieniania podstawowego przeznaczenia terenu.

Dla terenów górniczych w czasie eksploatacji złoża ustala się:

- 1) Zasady zaopatrzenia w wodę:

dopuszcza się korzystanie z indywidualnego ujęcia wody zgodnie z przepisami odrębnymi dla terenów wydobywania kruszywa.

2) Zasady odprowadzenie ścieków:

- a) ścieki z terenów eksploatacji (PG) należy oczyszczać na własnych urządzeniach podczyszczających stosownie do wymogów obowiązujących, w tym zakresie norm,
- b) wyklucza się zrzut ścieków sanitarnych, przemysłowych, technicznych i innych do gruntu i wód powierzchniowych, ograniczenie nie dotyczy wód wykorzystywanych do płukania i frakcjonowania pozyskanego ze złoża kruszywa.

3) Zasady odprowadzania wód opadowych:

- a) odprowadzenie wód opadowych odbywa się będzie do istniejących rowów melioracyjnych i naturalnych i sztucznych zbiorników wodnych w jej zlewni – powierzchniowych,
- b) wody opadowe i roztopowe z powierzchni szczelnych z terenów komunikacji drogowej, z powierzchni placów utwardzonych związanych z wydobywaniem kruszywa oraz terenów o innym użytkowaniu powodującym zanieczyszczenie wód opadowych – przed odprowadzeniem do gruntu i wód powierzchniowych wymagają oczyszczenia zgodnie z obowiązującymi przepisami,
- c) dla terenów eksploatacji kruszywa dopuszcza się lokalizację indywidualnych systemów oczyszczania wód opadowych i roztopowych na działce inwestora.

Nie przewiduje się realizacji infrastruktury technicznej w granicach planu ze środków budżetu gminy.

Zaopatrzenie w ciepło

Dla terenów leśnych wyklucza się prowadzenie nowej infrastruktury napowietrznej, a sieci infrastruktury podziemnej dopuszcza się tylko w sytuacji nie zmieniania podstawowego przeznaczenia terenu.

Dla terenów górniczych w czasie eksploatacji złoża energia cieplna: z nisko emisyjnych lub nie emisyjnych źródeł indywidualnych.

Zaopatrzenia w energię elektryczną

Dla terenów leśnych wyklucza się prowadzenie nowej infrastruktury napowietrznej, a sieci infrastruktury podziemnej dopuszcza się tylko w sytuacji nie zmieniania podstawowego przeznaczenia terenu.

Dla terenów górniczych w czasie eksploatacji złoża energia elektryczna: zaopatrzenie w energię elektryczną będzie się odbywać z istniejących sieci zlokalizowanych poza planem.

Przewodniczący Rady Gminy

Zbigniew Leszczyński